

L. 114

Institutiones

114

11

ABSOLVTISSIMAE

IN LINGVAM GRAECAM

per Nicolaum Clenardum.

Annotationes in nominum uerborumq; difficultates.

Inuestigatio thematis in uerbis anomalis, cum indice.

Compendiosa & luculenta Syntaxeos ratio.

Multa iam ad codicis emendati fidem sunt resti-
tuta: adiectæq; ab Renato Guillonio adnotatun-
cule apprimè neassariæ.

PARISIIS.

Apud Christianum Wechelū sub scuto Basiliensi,
& sub Pegaso in uico Bellouacēsi. M. D. X LIII.

2
Alexandri He

GII M~~AGNI~~ ~~ILLIUS~~ ~~DE~~ ~~DE~~

~~mi~~ ~~Boetio~~ ~~quodam~~ ~~præceptoris,~~
de utilitate Græcæ lingue
ἰμοιοτέλθτα.

Quisquis Grammaticã uis discere, discito Græcè.
Ut rectè scribas non prauè, discito Græcè.

Si Græcè nescis, corrumpis nomina rerum.

Si Græcè nescis, malè scribis nomina rerum.

Si Græcè nescis, malè profert nomina rerum,

quæ Pelasga uocat uitiosos scribere uersus

de quibus Plinij delectat, discito Græcè.

Siq; libros sacros uis discere, discito Græcè.

Prænum ut teneas, uigilans tamen discito Græcè.

Ne uersus scribas uitiosos, discito Græcè.

Argumentari quisquis uis, discito Græcè.

Quisquis Rhetoricam uis discere, discito Græcè.

Scire Mathematicam quisquis uis, discito Græcè.

Artibus es medicis qui aptus, discito Græcè.

Morbis nam auctis sunt indita nomina Græca.

Argolicam nomen auctis liquet esse figuris.

Artes ingenue Græco sermone loquuntur,

Non alio, quibus haud nomen dat lingua Latina.

Ad summam, doctis sed debent singula Græcis,

NICOLAUS

CLENARDVS FRANCISCO

Houerio, ludi literarum moderatori

apud Mechlinienses, S.

VM ANTE ANNOS A-
liquot discipulis meis, quos priua-
tim docendos susceperam, Græcas
litteras tradere uellem, congesti in
eam linguam breues admodum in-
stitutiones, ut rudimentorum candidæ in-
stær encheiridij forent. Id opusculum anno superiore præ-
lo committere studui, partim ut auditoribus nostris
expeditior uia sterneretur, partim ut desiderio tuo
satisfacere, cui necessitudinis nomine plurimum de-
berem. Verum nec commoditas in præsentia da-
batur typographi, & ocium alioqui deerat, quantum
lambendus ille partus requireret. Itaque his proxi-
mis diebus temporis partem uactus, & Rescio no-
stro benignè operas præbente, libellum ad limam
reuocaui, in quoq; auctario locupletatũ reddidi. Me-
ritò autem tibi dicendũ duxi, ut hoc ueluti testimo-
nio Mechliniensium iuuentuti gratularer, quæ tam
diligentem sortita præceptorẽ, nõ ipsa modo in Græ-

A ij cis

4. CLENARDVS HOVERIO.

cis literis strenuè promouet: sed exteros quoq; plu-
rimos studiorum fama in ludum tuum pelliat, adeò
ut non triuiali scholæ, sed æleberrimæ cuiusdam Aca-
demie præesse uidearis, industriâ paratis edibus,
quæ numero nostrorum Gymnasiorum sint æmule.
Faxit Deus, ut iste auspiciatissimus cursus, magis ac
magis Indies prosperetur: & quemadmodum Lati-
nos discipulos optimè eruditos, ita iam inciplas Græ-
cicæ literatura præditos è nouis istis Athe-

nis ad nos dimittere. Vale, Louanij,

decimo septimo Calendæ

Aprilis. Anno M.

D. XXX.

GRAECORVM

LITERAE.

5

Α α	ἄλφα	alpha	a
Β β	βῆτα	uita	u
Γ γ	γάμμα	gamma	g
Δ δ	δέλτα	delta	d
Ε ε	ε ψιλόν	epsilon	e
Ζ ζ	ζῆτα	zeta	z
Η η	ἦτα	ita	i
Θ θ	θῆτα	theta	th
Ι ι	ἰῶτα	iota	i
Κ κ	κάππα	capra	c
Λ λ	λάμβδα	lambda	l
Μ μ	μῦ	my	m
Ν ν	νῦ	ny	n
Ξ ξ	ξῖ	xi	x
Ο ο	ο μικρόν	o micron	o paruum
Π π	πί	pi	p
Ρ ρ	ῥῶ	rho	r
Σ σ	σῖγμα	sigma	s
Τ τ	ταν	tau	t
Υ υ	υ ψιλόν	upsilon	y
Φ φ	φῖ	phi	ph
Χ χ	χῖ	chi	ch
Ψ ψ	ψῖ	psi	ps
Ω ω	ω μέγα	omega	o magnum

Vocales.

Vocales longæ η, ω, breues ε, ο. Anapitēs, α, ι, υ.
quæ & communes dicuntur, quòd modò sint lon-
gæ, modò breues.

Diphthon-
giam ferè

Diphthongi proprie,

Improprie.

αυ af

αι αυ ει θυ οι ου.

α η ω κυ υ ωυ. §

θυ ef

æ αυ ι ευ ι υ.

α ι ο ιυ ι ου.

κυ if

In αυ, θυ, κυ, ωυ pronunciatur υ ut v consonans.

ωυ of

Vocales prepositivæ α, ε, η, ϑ, ω: propterea quòd
in diphthongis preponantur. Subiunctivæ autem

Annotatio.

ι, υ, quod subsequantur: faciūt verò per se syllabam, 10
quoties duobus in apicæ punctis notantur, ω αἰε,
παισ dissyllabum, ἄνυπνυ αὑπνος trissyllabū. Cæ-
terion in tribus, α, η, ω, iota non ad latus affigitur,
sed infra subscribitur.

Mute

Tenues τ κ ρ

Medie β γ δ

Aspirate φ χ ψ.

15

Duplias

ζ. σδ.

ξ. κσ. γσ. χς.

ψ. πσ. βσ. φσ.

20

Liquide siue immutabiles quatuor. λ, μ, ν, ρ.

CANONES PRO-
nunciationis.

Accentus

ACCENTVS tres, Aacutus ´, θεός theós,

Acutus.

λόγος logos, τύπτης τυπτην. Gravis ` , 25

Gravis.

ἄνυπνυ. Circumflexus ~ ποιῶ πῖο, εὐᾶτε νο-

Circumflexus

ᾶτε. Aacutus & circumflexus attolunt syllabam, quā

afficiunt: Gravis deprimat.

Spiritus

SPIRITVS duo, Asper siue densus ἄσπερος ἄσπερος Spiritus.
 hama. Lenis seu tenuis ἠρώ ego. Semper autem
 uocalis aut diphthongus initio dictionis alterum
 possidet ē spiritibus.

- 5 Consonans ρ in principio quidem aspiratur,
 ῥώμη rhōmi. In medio uero si geminetur, prio-
 re loco lenizatur, posteriore aspiratur, ῥόρρω,
 πόρrho.

Apostrophus nota est reiecte uocalis, α, ε, ι, ο; Apostro-
 10 aut diphthongi, αι, οι, quod sit ob sequentem uo- phos.
 calem: quae si aspietur, nigrat praecedens tenuis in
 aspiratum: πάντα ἔλεγον, πάντ' ἔλεγον, παν-
 deleton. Prolatio enim est in morem unica dictio-
 nis: ἀπὸ οὗ, ἀφ' οὗ: κατὰ εὐ, κατὰ οὐ: νύκτα ὄλλω,
 15 νύχτ' ὄλλω.

Gamma γ ante γ, ξ, χ, sonat perinde ut n: ἄγγ- Pronuncian-
 γελ, angelos: λυγξ, λυγξ: ἔγγ, enchos: sic di ratio
 ante κ, sed ipsum κ sonandum ut g: πῆφαγγα, pe-
 phanga.

- 20 Tau τ post v ut d, τ τάλανον, ton dandalon.

Ny v ante β, μ, π, ut m, τὸν βίον, tom vion, τὴν
 μερίδα, tim merida, τὸν βίθον, tom bithon,
 per b.

- Pi π post μ, ut b latinum: πέμτω, pēbo: itidē
 25 post v in diuersis dictionibus, τὸν βίθον, tom bithon.

Partes orationis octo.

NOMEN, uerbum, participium, pronomen,
 articulus, aduerbium, coniunctio, praepositio.

A iij Casus

Annotatiu-
cula.

CASVS quinque, Ntūs, Gtūs, Datiuus, Accusati-
uus, Vocatiuus: siquidem Ablatiuo Græciarent.

NVMERI tres, Singularis, dualis, Pluralis.

Vānūr duali, cūm de duobus est sermo.

In duali uox eadem Nominatiui, Accusatiui, & Vo- 5
catiui: itidem Genitiui & Datiui. Sic in plurali sem-
per Nominatiuus idem cum Vocatiuo.

Articulus.

Latini inter declinandum usurpant hic, hæc, hoc:
Græci uerò articulū, ὁ, ἡ, τὸ, quem uocant Preposi-
tium, quod omnibus præponatur, inflectitur autem 10

sic, Masc. Sing. Ntūs ὁ, hic. Genitiuus τοῦ, huius.

Datiuus τοῦ, huic. Accusatiuus τὸν, hunc. Du. No-

minatiuus & Accusatiuus τῶ, hi & hos, de duo-

bus. Genitiuus & Datiuus τῶν, horum & his, de

duobus. Plural. Nominatiuus οἱ, hi. Genitiuus τῶν, 15

horum. Datiuus τοῖς, his. Accusatiuus τοὺς, hos.

Fæ. S. ἡ, τῆ, τῆ. D. τᾶ, τᾶν. P. αἱ, τῶν, τᾶς, τᾶς.

Neu. S. τὸ, τῆ, τοῦ, τῆ. D. τῶ, τῶν. P. τᾶ, τῶν, τᾶς, τᾶς.

Annotatio.

Articuli Vocatiuum ignorant, pro quo in declina-
tionibus utimur aduerbio uocandi ὦ, ὦ.

20

DECLINATIONES

nominum quinque.

Prima nomi-
num parisyl-
labicorū de-
clinatio.

εε & ηε

PRIMA est in εε masculinorum, ὁ Αἰεῖας:

& in ηε partim masculinorū, ὁ Χρῆστος: par-

tim cōmuniū, ὁ καὶ ἡ λησῆς, hic & hæc! atro: quo- 25

rū Gtūs in ε, Dtūs in α uel η diphthongū impro-

priam, Accusatiuus in αρ uel λω, Vocati. in α uel η,

secundū terminatōnē Nominatiui. Dualia & Piu-

ralia

ralia conueniunt cum articulo fœminino, ablato τ.
Sing. ας, ς, α, αρ, α. D. α, αμ. P. αι. ὦμ, αις, ας, αι.

ης, η, ημ, η.

Singularia, ὁ Αἰνείας, τῷ Αἰνείῳ, τῆς Αἰνείας, τῶν Αἰνείων, τῶν Αἰνείων, τῶν Αἰνείων.

Exempla
primæ.

Dualia, τῶν Αἰνείων, τοῖσιν Αἰνείων, ὧν Αἰνείων.

Plu. οἱ Αἰνείαι, τῶν Αἰνείων, τοῖς Αἰνείαις, δὺς Αἰνείας, ὧν Αἰνείων.

ὁ χρῦσος, τῷ χρύσῳ, τῆς χρύσεως, τῶν χρύσων, τῶν χρύσων.

10

ὁ κοῦρῆς ἢ λησιῆς, τῷ καὶ κοῦρῆ, τῆς λησιῆς, ἢ ita deinceps.

Quinque Græcorum lingue præcipue, Communis, Attica, Ionica, Dorica, Acolica. Ex quibus Attici in omni declinatione Vocatiuum similem formant

Annotatio.

15

Nominatiuo, ὁ κοῦρῆς ἢ λησιῆς.

SECUNDA declinatio tantum est fœmininorum, quæ desinunt uel in α, ἢ μοῦσα: uel in η, ut ἡμῆ. Genitiuus in ης, Datiuus in ἡ diphthongum, Accusatiuus in α uel ω, Vocatiuus in α uel η, iuxta terminationem Nominatiui. Dualia et Pluralia perinde se habent, atque in prima declinatione.

Secunda de
clinatio.

α

η

20

Sin. α, ης, ἡ, αρ, α. Dual. α, αμ. Plu. αι, ὦμ, αις, ας, αι.
η, ω, η.

ἡ μοῦσα, τῇ μοῦσῳ, τῆς μοῦσῳ, τῶν μῦσων, τῶν μῦσων.

25

ἡ ἡμῆ, τῇ ἡμῆ, τῆς ἡμῆ, τῶν ἡμῶν, τῶν ἡμῶν.

Finita in Δα, Δα, ςα, ἢ α purum (hoc est, quod

Annotatio.

non

non subsequitur consonantem) faciunt genitium in
αε, Datium in α diphthongum.

λῆδα, λῆδαε, λῆδα: μάθητα, μάθηταε, μάθη-
τα: ἡμέρα, ἡμέραε, ἡμέρα: ἑλίς, ἑλίσε, ἑ-
λίς.

Tertia de-
clinato

οε

ορ

TERTIA declinatio complectitur masculi-
na, feminina, & communia, in οε: ὁ λόγος,
ἡ ὁδός, ὁ κρηὶ ἢ ἄνδρω π: & neutra in ορ, τὸ
ξύλον. Vocatiuus in ε: Genitiuus, Datiius & Ac-
cusatiuus: item dualia & pluralia sequuntur artia- 10
lum masculinum & neutrum.

Sing. οε, ε, ω, ορ, ε. D. ω, οἰρ. P. δι, ωρ, οἰε, ονε, οἰ.
ορ ορ, ορ. α α, α.

Exempla
tertia.

ὁ λόγος, ἔ λόγου, κρηὶ λόγω, τὸν λόγον, ᾧ λόγῳ.
ἡ ὁδός, κρηὶ ὁδόν, τῇ ὁδῷ, τὴν ὁδόν, ᾧ ὁδῷ. 15
ὁ κρηὶ ἢ ἄνδρω π, τῷ κρηὶ ἢ ἄνδρω π, &c.
τὸ ξύλον, ἔ ξύλου, κρηὶ ξύλω, τὸ ξύλον, ᾧ ξύλω.

Annotatio.

Neutrorū tres casus similes, Nominatiuus, Accusa-
tiuus, & Vocatiuus, qui in singulari numero uarias
habent terminationes in quinta declinatione: plu- 20
raliter autem semper exeunt in α.

Quarta de-
clinatio.

ωε

ωρ

QUARTA declinatio Atticorum est pro-
pria, uertētium uocales præcedentis declina-
tionis in ω, alioqui genere consentit, nam continet
masculin. feminina & communia in ωε: ὁ μενέ- 25
λεωε, ἡ ἀλωε. ὁ κρηὶ ἢ εὐγεωε: & neutra in ωρ,
τὸ εὐγεωρ. Omnes casus desinunt in ω: uertitur
enim ο in ω: οἰ in ω, subscribendo iota: ου in ω,
abiecto

abieſto v. neutrorū quoque α migrat in ω, hoc mō.

Sim. ως, ω, ω, ωρ, ως. D. ω, ωρ. P. ω, ωρ, ως, ως, ω.

ωρ, ωρ, ωρ. ω, ω, ω.

5 ὁ μῆνέλεωρ, τῶ μῆνέλεω, τῷ μῆνέλεω, τὸν μῆνέλεωρ, τῷ μῆνέλεωρ, τῷ μῆνέλεωρ.

ἢ ἄλωρ, ἢ ἄλω, τῆ ἄλω, τῶ ἄλωρ, τῷ ἄλωρ.

ὁ κῆρ ἢ ἔυγεωρ, τῶ κῆρ ἢ ἔυγεω, τῷ κῆρ ἢ ἔυγεω.

τὸ ἔυγεωρ, τῶ ἔυγεω, τῷ ἔυγεω, τῷ ἔυγεωρ.

10 Quatuor predictæ declinationes appellantur parisyllabice, quòd obliqui sint Nominatio parces syllabis.

15 QUINTA declinatio imparisyllabica, complectitur omnia genera, & terminationes plurimas. Genitiuus nominatiuum superat, exiens in Θ. Dativi in ι. Acusatiuus in α. Vocatiuus sepe idem cum Nominatiuo. Dualis nominatiuus ε, Genitiuus οἰρ. Pluralis nominatiuus ες, Genitiuus ωρ, Dativi σι, Acusatiuus ας. At neutrorum plur. in α. Sim. Nominatiuus uariu: ος, ι, α: Vocatiuus uariu. Dual. ε, οἰρ. Plur. ες, ωρ, σι, ας, ες.

20 Sing. ὁ ἱτάρ, τῶ ἱτᾶνορ, τῷ ἱτᾶνι, τὸν ἱτᾶνα, τῷ ἱτᾶρ.

D. τῶ ἱτᾶνε, τῶν ἱτᾶνοιρ, τῷ ἱτᾶνε.

P. οἱ ἱτᾶνερ, τῶν ἱτᾶνωρ, τοῖρ ἱτᾶσι, τούρ ἱτᾶναρ.

25 τᾶναρ, τῷ ἱτᾶνερ.

F Terminationes quintæ declinationis.

Inita in α, formant genitiuum in ατος, τὸ βήμα, τῷ

Exemplum
quartæ.

Quinta de-
clinatio.

Exemplum
quintæ.

Genitiuus
quintæ.

ατος.

μα, τῷ ἑλίματ Θ . *el. trib. sup. grad. vest. q.*
 Nomina literarum sunt indeclinabilia, ὃ ἄλφά,
 βῆτα, δέλτα. *mel*

11709

Adiectiva.

11709 Θ unum substantivum, τὸ μέλι, μέλιτος:
 Adiectiva neutra communium legem servant, ὃ ἡγῆ ἢ
 ἢ εὐχαρις, τὸ εὐχαρις, εὐχαρίτος: ὃ ἡγῆ ἢ φιλό-
 παξίς, ὃ φιλόπατρι, φιλοπάτρι Δ Θ , sic etiā
 ὃ τι, ἡνός, ut commune ὃ ἡγῆ ἢ τις, ἡνός.

11710

11710

11711

11712

11713

11714

11715

11716

11717

11718

11719

11710 Θ , τὸ σίνηπι, σινήπι Θ , de quo aliās.

11711 Θ , τὸ γόνυ, γόνυ Θ .

11712 Θ , τὸ πῶν, πῶνος: sic neu-
 tra masculinorum in us, ὃ ἡδνς, τὸ ἡδν, ἡδ'έ Θ .

11713 Θ , ὃ λητώ, λητόος, est decl. contractorum.

11714 Θ , τὸ παιάρ, παιᾶν Θ : ὃ παρ πανός:
 τὸ μέλαρ, μέλαρ Θ .

11715 Θ , participia sunt, ὃ τύψαρ, τύψαν-
 τ Θ : sic adiectivum τὸ πᾶρ, παντός, more ma-
 sculini, πᾶς, παντός.

11716 Θ , τὸ τέρεμ, τέρενος. *teneriū*

11717 Θ , τὸ χαρίεμ, χαρίετος, ut masculinū
 χαρίεις: sic participia ὃ τυφδέρις, τὸ τυφδέρι. *gratiū*

11718 Θ , ὃ ἑλλω, ἑλλω Θ : ἢ σερλώ, σερ-
 λῶ Θ . *seruū*

11719 Θ , ὃ ποίμλῶ, ποιμλῶ Θ : ἢ φρλώ, φρε-
 νός: ὃ ἡγῆ ἢ τέρλω τέρλω Θ , cuius neutrum τὸ τέ-
 ρεμ, τέρσω Θ . *pari, pars, rat. nō*

11720 Θ , ὃ Δελφίρ, Δελφῖν Θ : ἢ ἀκτίρ, ακτί-
 ν Θ : cuiusmodi Nominatiuus etiam per is, Δελ-
 φείς *radix aserimū*

ῶς, ἀκτίς.

ορονϑ, τὸ μῆζον, μείζονϑ, à communibus in ωρ. *uberans* ορονος.

οροντϑ, participia sunt, τὸ τύπηον, τύπηοντϑ.

5 οωοδϑ, *bipes* δ' δίωου, δίωοδϑ, ut commune δίωουε. *qui verberatur*

οωοωτϑ, participia sunt, τὸ τυποῶν, τυποῶντϑ.

10 χρωϑ, ἢ μούσω, μούσωος: ἢ γόρτω: quorum nominatiuus etiam in υε desinit, ὁ φόρκω, μελόρκωε.

ῶν ῶντϑ, participia sunt, τὸ ῥθνῆνῶν, ῥθνῆνῶντϑ. *iunioris raris summas raris, sublimitas, intudo*

15 ὤρωνϑ, ὁ κλώρ, κλωνός: ὁ αἰῶρ, αἰῶνϑ, ἢ σιδῶρ, ὁ πλάτωρ, πλάτωνος: ἢ μήκωρ, ἢ μήκωνος.

ωρονϑ, ὁ πρίωρ, πρίονϑ: ὁ χελιδῶρ, χελιδόνϑ. Et communia, ὁ καὶ ἡ εὐδαίμων, εὐδαίμονϑ: ἢ ἡ κρείσσωρ, κρείσσονϑ: quorum neutra in ορ, τὸ εὐδαίμων, εὐδαίμονϑ: τὸ κρεῖσσωρ, κρείσσονϑ.

20 ῶν, ῶντϑ, ὁ ξενοφῶρ, ξενοφῶντϑ. ῶν ῶντος
ωροντος, Δράκωρ, Δράκοντος, ἢ τῆν ῶρ, ὁ τύπηωρ.

ῶν, ῶντϑ, ὁ ξενοφῶρ, ξενοφῶντϑ. ῶν ῶντος
ωροντος, Δράκωρ, Δράκοντος, ἢ τῆν ῶρ, ὁ τύπηωρ.

25 ζῆν κος, γος, χος, ὁ θῶραξ, θῶρακος: ὁ κνλιξ, κνλικϑ, ὁ ἄρπαξ, ἄρπαγος: ἢ ἀλώπηξ, ἀλώπεκος, mutat in ει: θριξ, τριχός, proaspirata

ξκος.
ξγος.
ξχος.

rata sumit tenuem τ pro δ.

ζηκτος.

ο αναξ, ανακτ Θ : η νξ, νικτός, interlecto τ.

αζ αζος.

αραζ Θ , ο μάκαρ, μάκαρ Θ : η δάμαρ, τὸ

νέκταρ.

αζ ατος.

αρατ Θ . τὸ ἦπαρ, ἦπατος: τὸ Δέλιαρ, Δέ-

λέατ Θ .

ειρ ειρος.

ειρ φρ Θ , ο φθεις, φθειρός: η χεις, ο κχι η

αντιχρ.

κρ κρος.

κρ κρ Θ , ο σκρ, σκρός: λουτρκρ, λουτρκρ Θ : τὸ

κκρ, κκρός.

10

κρ κρος.

κρ κρος, ο αιθκρ, αιθκρος: in multis uero συμπωρ,

ο πατκρ, πατέρος: πατρ Θ : η μηκρ, μηκρος, μη

τρός: sic Θ θυγατρκρ, γασκρ, Δκμηκρ: at ο ανκρ,

ανκρος, ανκρός assumit d.

ορ ορος.

ορ ορ Θ , τὸ ἦτορ, ἦτορος, Θ inde compositum, 15

ο μεγαλητωρ, μεγαλητορος.

υρ υρος.

υρ υρος, ο φιδυρ, φιδυρος: ο κχι η μαρτυρ,

μαρτυρος, Θ πεινιμ τὸ πνρ, πωρος.

ωρ ωρος.

ωρ ωρος, ο φωρ, φωρος: χωρ, ιχωρος: τὸ ε-

λωρ, ελωρος: τὸ τεκμωρ, τεκμωρος. 20

ωρ ορος.

ωρ ορος, ο νεσωρ, νεσορος: ο εκτωρ, εκτορος: ο

κχι η απωτωρ, απάτορος: ο κχι η ακητωρ,

πανδαμάτωρ: τὸ υδωρ, τὸ υδατος heterocli-

tum est.

αζ αντος.

αζ αντος, ο Αιας, Αιατος: ο πας, τὸ παν- 25

τος: η πασα, τ πασης, δ παμ, τὸ παντός: sic

Excerptio.

απασ, εν μπάδ. Διοι ανος, ο μελας, τάλας,

αζ ανος.

μελαμος, τάλαμος: quorum fatimur, η μελαι-

να,

να,τάλαινα: neutra τὸ τάλαν, μέλου.

ἀς ἀδ^ο⊕, *feminina sunt*, ἢ μονάς, μονάδος: ἀς ἀδ^ο⊕.
λαμπάς, λαμπάδ^ο⊕: aut communia, ὁ κρη^ι ἢ
φυγάς, φυγάδ^ο⊕.

5 ας ατος neutrum, τὸ γῦρας, γήρατος: ἀλας, ας ατος.
ἀλατ^ο⊕.

αις αιτ^ο⊕, unum *femininum*, ἢ λαίς, λαί- αις αιτος.
τός: ⊕ unum neutrum, δ' ἑαίς, ἑαίτος. *Commune*
autem ὁ κρη^ι ἢ παῖς *fiat* παιδός: sic composita αις αιδός.

10 εις, ἄπαις, ἔυπαις.
αυς, αος, ἢ ναῦς, uel νηΐς, φη^ι ναος, uel νηός: sic αυς αος.
γραις, αης.

εις ε⊕, neutra *communium in ης*, δ' ἀληδές, εις εος.
τοῖ ἀληδέ⊕.

15 εις φυ⊕, ὁ κτεῖς, κτενός: sic adiectivum, ἔις, εις ενος.
ἑνός, *femininum* μία, μιᾶς, neutrum ἑρένος, ⊕
inde composita, μηδείς, μηδεμία, μηδέρ: οὐ-
Δεῖς, οὐδεμία, οὐδέμ.

20 εις εντός, ὁ σιμόεις, σιμόεντος: ἢ ὀπόεις, ὀπό- εις εντός
εντ^ο⊕: *iādem adiectivum*, ὁ χαρίεις, χαρίεντ^ο⊕, ἢ
χαρίεσα, τὸ χαρίερ: ⊕ *participia*, ὁ τυφδέεις,
τυφδέεντ^ο⊕. Αἱ κλεις, φη^ι κληδός, τῆ κληδί, εις εδός.
τῶ κλειδα, ⊕ κληρ.

25 ουσε⊕ *communiter*, η⊕ *Ionicè*, εως *Atticè*, ουσεος.
βασιλευς, το βασιλέ⊕, βασιλῆος, βασιλέ-
ως, de hoc postea.

ης κτος, ὁ λέβης, λέβκτος: ἢ ἐοθής, ἐοθύτος. Et ης κτος.
item substantiva *feminina*, que fiūt ab adiectivis in
ος, κα^ς

- κς ὤτος. Θ , κακός *malus*, ἢ κακότης, κακότητος, *malitia*
 κς ὤτ Θ , ὁ ἕμης, ἕμῶτος: Δαφνῆς, Δα-
 φνῶτ Θ .
- κς εντος. κς εντ Θ , ὁ κλήμης, κλήμειτ Θ , οὐάλης,
 οὐάλειτ Θ .
- κς εος. κς ε Θ , ὁ Δημοσθένης, Δημοσθένεος: ὁ ἥρα- 5
 κλῆς, ἥρακλέος, τριήρης, τριήρεος: ὁ ἰαχῆ ἢ ἀλη-
 νῆς, ἀληνίε Θ .
- ις ιος. ις ι Θ , ὁ κίς, κίος: ὁ ὄλις, ὄλι Θ : ἢ πόλις,
 πόλι Θ .
- ις ιδος. ις ιδ Θ , ὁ πάρις, πάριδος: ἢ κρηπίς, κρηπί- 10
 δος: *est communia*, ὁ ἰαχῆ ἢ ἀπολις, ἀπόλιδος:
 ὁ καὶ ἢ φυγόπολις.
- ις ιδος. ις ιδος, ὁ καὶ ἢ ὄρνις, ὄρνιδος: μέρμις, μέρ-
 μιδ Θ .
- τίς ἕνός. *Nomen infinitum* ὁ Θ ἢ τίς, τὸ τί, *facit* ἕνός. 15
 τίς τίνος. *interrogatiuum autem, quis, quae, quod, τίς, τί, τί-*
ν Θ , *acuta penultima.*
- ος εος. ος εος, ὁ τῆχος, τείχος, *est reliqua neutra.*
 ος οτος. ος οτ Θ , τὸ πετυφός, πετυφότης, *participia* 20
sunt.
- ους οος. ους οος, ὁ κῆ ἢ κοίτης, τῆ κῆ ἢ ἰσοός.
 ους οῦτος. ους οῦτος, ὁ πλακόντης, πλακωνότης: ἢ ὁ-
 πωνός, ὁποῦτος.
- ους οντος. ους οντος, ὁ δόντης, δόντος: *est participia* 25
Exceptio. δόντης, Δόντος. *Ceterum* πούνης, ποδός: *sic com-*
posita, ἀπυες, ἀποδ Θ .
- υς υος. υς υος, ὁ μνός, μνός: ὁ ἰχθύς, ἰχθύος: ἢ χέ-
 λυς

λυς, χέλυθ.

υς έος, ό όζνς όξέφς, *foemininum*, όξέφα, *neu-* υς έθι
trum όζν, όξέθ: sic εσ reliqua adiectiva, η δύς,
 ώκύς.

5 υς εως *Atticé*, ό πήχυς, πήχεως: ό πρέσβυς, υς εως.
 η πέλεκυς.

υς υθθ, η χλαμύς, χλαμυθθ: ό και η υς υθθ.
 νέκλυς, νέκλυθθ. (sunt.)

10 υς ωτος, ό ξθυγνύς, ξθυγνώτος, *participia* υς ωτθ.
 ως ωτος, ό γέλως, γέλωτος: τώ φώς, φωτός. ως ωτθ.
 ως οθ, η αιδώς, αιδόος: η ήώς, ήόθ. ως οθ.
 ως ωθ, ό τρώς, τρώος: ό μήνως, μήνωος: ό
 ήρως, ήρωθ.

15 λς λος, ό άλλς, άλλος *sal*: η άλλς, άλλός, *mare*. λς λθ.
 υς νθος, έλμινς, έλμινθος: τίσυς, τίσυθος. υς νθθ.
 ρς ρτος, ό μάκαρς, μάκαρτος: *quod* εσ μά- ρς ρτθ.
 καρς μάκαρθ.

20 † πθ, ώ † ώπός, κύνκλω † κύνκλωθθ. † πθ.
 † βθ, ό άρα † άραβθ, η φλέ † φλιβός. † βθ.
 † φθ, κίνυ † κίνυφθ, κατήλι †, σκίς †. † φθ.

Et hactenus de Genitiuo.

ACCVSATIVVS singularis exit in α, *Accusatiuus*
 τών *Itāνα*. Sed nomina in ις εσ υς, quorum *Ge-*
nitiuus in θ *purum*, faciunt *accusatiuum* per μ, ις ιμ
 25 ό όεις, ό ειθ, ό ειμ: ό βότρυς, βότρυθ, βό- υς ιω
 τρυω. *Barytona* in ις εσ υς *declināta* non pure,
 fortiantur utraque terminationem: η έρις, έρι- ις ιδα ιμ
 δος, πλώ έριδα, εσ έριμ: ό νέκλυς νέκλυθθ, η υς υδα ιω.

B

νέκλυδα

αυ αυ νεκλυσα, εν νεκλω. Etiam αυε in αυω, ναυε,
 υε ουω ναοε, ναυω: γυαυε, γυαοε, γυαυρ. Finita in ους σε-
 prius in υ, ο βουε, βοοε, βουρ: raro autem in α, τερ
 βοα.

Vocatiuus
 quinte.

VOCATIVVS idem cum Nominatiuo:

αρ
 ερ

δ υταρ, ω υταρ. Excipe flexa per υτ, quae
 ablatο τοε formant Vocatiuum: ο αιαε αιαω, quae
 ω αιαυ: λειωρ, λειοντ, λειορ. Adiectiua in ω,
 ερ φε, quae neutrum per ερ, ea ερ Vocatiuum per
 ερ: τειρω, τειρω, ω τειρω: χριεε, ερ χριερ, 10
 ω χριερ, ερ etiam ω χριεα. Grauitona in ηε ha-
 bent εε, μητεε, ω μητεε: sic autem quatuor, πα-
 τεε, δαηε, σωτηε, ανηε: ω πατεε, δαηεε, σωπεε,
 ανηε: ubi ερ acentius in penultimam retrahitur.

ερ

ου
 ου

Diphthongi ουε ερ ουε deponunt ε, ω βασιλειε, 15
 βου, πλακω: praeter ω πεε, ερ εδουε. Grauitona
 quoque in ιε ερ υε rei: αυε ε, οω, βοτρυ: sic παιε
 ω παι, quod fit a παιε, ω παι.

Datiuus
 quinte.

DATIVVS pluralis fit a singulari, po-

Δι σι

sito σ ante ι, ερ βοτρυι, τοιε βοτρυσι: ερ litera 20

Δι σι

Δ, Δ, υ, τ, sunt reijciende: λαμωαδι, λαμπα-
 σι: ορνιδι, ορνισι: υταυνι, υταυσι: λεβηλι, λεβησι.

υι σι

Quod si tu penultima corripetur, fiet diphtho-

ονω εσι

gus: λειονω, λειουσι. υδενω, υδεσι: aut uocalis an-

ενω φσι

aps, quae in singulari producebatur positione, hic 25
 in plurali habetur longa: αιαωνω, αιασι: ισταυνω,
 ισταυσι.

αυω ασι

Quae in ξ exeunt, ερ, aut diphthongum, adiectio-

ne i faciunt Dativum pluralem, ἄρπαξ, ἄρπαξι: ξ ξ,
 ἄραψ, ἄραψι: βασιλεῦς, βασιλεῦσι: θούρς, θου- ς ς,
 σι: at ὁ πῆρς, τοῖς ποσί. Illam κς, que syncope pa- θυ ι
 5 τήρς, πατέρς, πατέρος, τῶ πατρί, τοῖς πατρά- κς ςάσι
 σι: sic μητράσι, θυγατράσι, ἀνδράσι, & simi-
 lia.

· A T Q V E hæ quidem declinationes appel- De nomi-
 lantur simplices. Ceterum cum inter tam varia bus contra-
 10 nomina quintæ declinationis, quedam Genitium ctis.
 faciunt in Θ purum, & reliquos item casus in ter-
 minationem puram, fit ut in multis accidat synere-
 sis siue crasis, duabus syllabis in unam contractis: ut
 τὸ τέχθ, τὸ τέχθι, & per crasim τέχθς:
 15 τῶ τέχθι, & per syneresim τέχθι, & similia.
 Ideoq; quedam sunt declinationes nominum con-
 tractorum.

Syneresis proprie est uocalium seruatærum in Syneresis.
 diphthongum contractio: τέχθι, τέχθι: εῖ in εῖ.
 20 Crasis cum alioqui due syllabæ commiscantur in Crasis.
 unam: ut τέχθς, τέχθς, εἶ in εἶ: τέχθς, τέχθς,
 εἶ in εἶ. Sine discrimine tamen his uocibus pro eo-
 dem utimur, syneresis, crasis, siue contractio.

PRIMA declinatio contractorum est nomi- Prima con-
 25 num mascul. fœm. & communium in κς, neut- tractorum.
 trorum uerò in ες, & Θ, quorum Genitiuus desi-
 nit in εθ, ac sermè in omnibus casibus fiunt cra-
 ses ex ε & uocali uel diphthon. sequente, hoc modo,

ουρ,ει,η, κ οιρ εις ωρ εις,εις.

S. κς, εος, ει, εα, ες. D. εε, εοιρ. P. εες, εωρ, εσι, εας, εες

ες, ες, ες, κ κ, κ.

ορ, ορ, ος. εα εα, εα.

Contractio singularis Genitiui est εο ου, Datiui

ει ει, Accusatiui, εα κ. Dualis nominatiui εε κ,

Genitiui εοι οι. Pluralis nominatiui εε ει.

Genitiui εω ω. Neutri pluralis εα κ.

Vocales εα nunc in κ, nunc in ει: sic εε, ει in κ, ει

in ει. Vocatiuus singularis in ερ, ω̄ Δκμοόθενερ. 10

Datiuus pluralis in nulla contrahitur declinatio-

ne.

Singula. ὁ Δκμοόθενκς, τῷ Δκμοόθενε, Δκ-
μοόθενους: τῷ δένει, δένει, τὸν δένεα, δένκ, ὦ
Δκμοόθενες. 15

D. τῷ ε̄ ὦ Δκμοόθενεε, δένκ: τοῖρ μοόθενέοιρ,
δένοῖρ.

Plu. οἱ ε̄ ὦ Δκμοόθενεε, δένεε: τῶν δένέωρ,
δένῶρ: τοῖς Δκμοόθενεσι absque crasi: τούε δέ-
νεαε, δένειε. 20

ἢ τρῖνκς, τ̄ τρῖνεος, τρῖνεους: τῆ τρῖνεῖ, τρῖνει.
ὁ κρῖ ἢ ἀλκνδῖε, τῷ κκῖ κρῖ ἀλκνδῖεος, ἀλκνδῖεος.
τὸ ἀλκνδῖε, τῷ ἀλκνδῖεος, ἀλκνδῖεος: τῷ ἀλκνδῖεῖ, κρῖ.
τὸ τῖχουε, τῷ κῖχουε, κῖχουε: ε̄ ita deinceps. 25

Secunda de-
clinatio.

SECUNDA declinatio est masculinorum
ε̄ femininorum in ιε, ε̄ neutrorum in ι.

Singul.

S. ις, ιοε, ιι, ιμ, ι. D. κ, ιοιρ. P. κε, ιωρ, ισι, ιαε, κε. ι

ια ια ια.

5 Crases ex ι in ι longum, idq; in paucis. Sing. Dativo ιι in ι. Plurali Nominatiuo κε in ιε. Accusatiuo similiter ιαε in ιε. Reliqui casus sine contractione. Neutorum plurale ια in ι. Accusatiuus semper in ιρ. Vocatiuus in ι, ablato σ Nominatiui.

10 Sing. ὄφις, τὸ ὄφις, τοῦ ὄφι' ὄφι, τῶν ὄφιρ, ὧν ὄφι. Et plurale, οἱ τ' ὧν ὄφιες ὄφεις, τοὺς ὄφιας ὄφεις, sic ἢ πόλις πόλιθ'.

15 Neutrum τὸ σίνκπι σινάπτιος. Plur. σινάπια σινάπτι. Iones hæc nomina flectunt per εθ', sicut; crasis primæ declinationis. τοῦ ὄφι' ὄφει, τῶ ὄφει, ὄφει, οἱ τ' ὧν ὄφειες ὄφεις, τοὺς ὄφιας ὄφεις: alij autem casus non contrahuntur.

20 Atticus Genitiuus Sing. εως ὄφειως. D. εωρ ὄφειωρ, Plur. εωρ ὄφειωρ, accentu semper in antepenultima.

TERTIA est masculinorum in ους, Genitiuus communis in εθ' unde in quibusdam casibus fit crasis more primæ declinationis: Ionicus autem in κθ', ex quo non fit contractio.

Tertia contractorum.

ε κ ες ες, ες
S. ους, εος, εἰ, εα, ου. D. εε, εοιρ. P. εε, ωρ, σι, εας, εεε. ους
ἕος, ἡ, ἦα. ἕε, ἡοιρ. ἕε, ἡωρ, ἦας, ἡεε.

B ij Sing.

22 NOMINA CONTRACTA.

Sin. ὁ βασιλευς, τὸ βασιλέος: ἄβδ βασιλεί, λβ.
Dual. τὼ βασιλείε, βασιλῆ.

Plur. δι βασιλείε, λῆσι: τὸν βασιλέα, σιλῆε.

Vocatiuus in εν, ὦ βασιλευς. Datiuus pluralis in
θισι, τοῖς βασιλευσι.

Ionicè τ βασιλῆος, ἄβδ βασιλῆι, τ βασιλῆα, εε.
Atticus genitiuus singularis in έω, τὸ βασιλέω.

Quarta cō-
tractorum.

ὦ
ῶς

QVARTA est Fœmininorum in ω ε ως.
ἡ λητώ, ἡ αἰδώς: quorum Genitiuus in οας
contrahitur in ους: λητόϑ, τούε. Datiuus οἱ οἷ, 10
λητοῖ, τοῖ. Accusatiuus οα, ω, λητόα, λητώ. Vocatiuus in οἷ, ὦ λητοῖ. Dual. ε plur. ut in tertia sim-
plici declinatione, τὰ λητώ, αἱ λητοῖ.

Quinta cō-
tractorū in
ας purum.

QVINTA declinatio continet neutra in ας
purum, ε in ρας. Genitiuus communis α- 15
τϑ, Ionicus αϑ, ex quo fit crasis Attica.

ως	α	α	ωρ
αος	αἱ	αι	αοιρ

Sing. ας, ατϑ, αἰ, ας, ας. Dual. ατε. ατοιρ.

α	ωρ	α	α
αα	αωρ	αα	αα

20

Plur. ατα, ατωρ, ασι, ατα, ατα.

τὸ κρέας, τὸ κρέατος, κρέατος, κρέως: ἄβδ κρέαἰ,
κρέαἱ. κρέασι: κέρας, κέρατϑ, κέραϑ, κέρως:
semperq; contractio est ex α.

25

Et declinationes quidem sic habent: quæ au-
tem præterea de nominibus dicenda, post tradem-
us, ubi singulas orationis partes absoluerimus.

Nunc

Nunc pergamus ad coniugationes uerborum.

CONIUGATIONES
VERBORVM.

5

N uerborum coniugationibus Gra- Verborum
a praecipue habent rationem Fu- coniugatio-
turi & Praeteriti perfecti, quando nes.
hinc caetera pendent tempora. Per-
fectum praeteritum uocatur παρφα-
κείμην & Futurum μέλλω: quae Grammatici
notant literis π & μ.

10

PRIMA coniugatio est uerborum in βω, πω,
φω, πῆω: quorum Futurum in φω, Praeteritū
15 in φα.

β	λέβω	φω	}	λέφω	φα	}	λέεφα
π	τέρπω			τέρφω			τέεφα
φ	ηάφω			ηάφω			γέηεφα
πῆ	τύπῆω			τυφω			τέτυφα.

20 SECUNDA in γω, κω, χω, κτω: μ. in ζω,
π. η. χα.

γ	λέγω	εω	}	λέζω	χα	}	λέελεχα
κ	πλέκω			πλέζω			πέελεχα
χ	τρέχω			τρέζω			τέερεχα
κτ	τίκτω			τέζω			τέετεχα.

25

TERTIA in δω, τω, θω: μ. in σω, ω. in
κα.

Δ	ἄλω		σω	{ ἄσω ἀνύσω κα πλώσω	{ ἦκα ἴνυκα πέπλωκα
τ	αἰνῆω				
θ	πλήθω				

QUARTA in ζω, σω. Futurū ξω, Preteritum in χα, ut in secunda coniugatione: aut σω σ κα, ut in tertia.

ζ	παίρω	ζω	{ παίξω ὀρνύξω	χα	{ ὠπαίχα ὠρνυχα.
σ	ὀρνύσω				
ξ	φράζω	σω	{ φράσω πλάσω	κα	{ πέφρακα. πέτωλακα.
σ	πλάσσω				

Annotatio. Attici pro gemino σ, usurpant geminum τ: ὀρνύσσω, ὀρνύτῃω: πλάσσω, πλάτῃω: ut γλώσσα, γλώτῃα.

QUINTA in λω, μω, νω, ρω: Futurum λῶ, 15
μῶ, νῶ, ρῶ. Praeteritum κα.

λ	ψάλλω	{ ψαλῶ νεμῶ	κα	{ ἔψαλκα ενέμηκα
μ	νέμω			
ν	φαίνω	{ φαῖνῶ τεμῶ	κα	{ πέφαγκα ἔπαρκα
ρ	παίρω			
μ	ντέμνω			{ πέτεμηκα.

Annotatio. Liquidae λ, μ, ν, ρ dicuntur immutabiles, quod in Futuro non mutantur, sed permanent ut in Praesenti.

Annotatio. In hac coniugatione ultima Futuri circumfle- 25
ctitur, penultima uero corripitur, abiiciendo alteram immutabilem: ψάλλω, ψαλῶ: aut uocalem subiunctiuam: παίρω, παρῶ: φαίνω, φαῖνῶ: aut breui-
breui-

breuiando anáritem, κρινῶ, κρινῶ.

SEXTA in ω purum, hoc est, præcedente uocáli, aut diphthongo. Futurum in σω, Præteritum in κα.

5	α	γελάω	γελάσω	γεγέλακα
	ε	τελέω	τελέσω	τετέλεκα
	ι	τίω	τίσω	τέτεκα
	ο	ὁμῶ	ὁμόσω	ὠμόκα
	υ	δύω	δύσω	δέδυκα
10	ω	ῥῶ	ῥῶσω	ῥῥῶκα
	αι	παίω	παίσω	πέπαικα
	αυ	φαίω	φάσω	ῥῥῶκα
	ει	σείω	σεισω	σέσηκα
	βι	ἵπτειω	ἵπτεισω	ἵπτεικα
15	οι	οἶω	οἶσω	ῶκα
	ου	κρούω	κρούσω	κέκρουκα
	υω	ὀπύω	ὀπύσω	ὠπύκα

Literam uerò, per quam coniugationem formamus, Literæ figuratiuæ con-

20 figuratiuam literam : ut characteristicon primæ coniugationis est una ex mutis, β, π, φ: Secundæ,

γ, κ, χ: Tertie, λ, τ, θ. Quartæ, ξ, ω, aut π: Quintæ,

λ, μ, ν, ρ: Sextæ, omnes uocales præter κ, omnes diphthongi propriæ, et una impropria. Sic figu-

25 ratiuæ literæ Futuri sunt ψ, ξ, σ, λ, μ, ν, ρ. Præteriti autem, φ, χ, κ: et ita de reliquis quoque temporibus dicendum.

in terminationibus πῶ, κῶ, μῶ, prior conso-

εαυτῶν
 quid. hęc coniugationes dicuntur Barytone, quòd uerba
 sint βαρυτόνα, hoc est graui tono prouundetur ul-
 tima syllaba: λείβω, λείτω, &c. siquidem in omni
 Syllabicus syllaba quę non signatur accentu, intelligitur grauis, 5
 accentus. qui ob id uocatur accentus syllabicus.

Verbi Actiui modi Indicatiui.

Paradigma
 actiui bary-
 toni.

Pręsens { Sing. τὴν πῆω, τὴν πῆε, τὴν πῆα.
 Dual. τὴν πῆετορ, τὴν πῆετορ.
 Plur. τὴν πῆορ μὲν, τὴν πῆετε, τὴν πῆουσι. 10

Annotatio. Numeri tres, ut in nominibus. Personę totidem: τὴν-
 πῆω uerbero, τὴν πῆε uerberas, τὴν πῆα uerberat.
 Prima pluralis in μὲν excludit primam dualem.
 Secunda et tertia dualis pares, quando tertia plu-
 ralis exit in i aut α: alioqui impares. 15

Imperfect. Imperfect. { ἔτυπῆορ, ἔτυπῆε, ἔτυπῆα.
 ἔτυπῆετορ, ἔτυπῆέτω.
 ἔτυπῆορ μὲν, ἔτυπῆετε, ἔτυπῆου.

Annotatio. Datiuis pluralibus aut personis in i desinentibus
 additur v, sequente uocali, τοῖς λέουσιρ ἐκείνοις, 20
 τὴν πῆουσιρ αὐτόρσιρ personis in ε, ἔτυπῆερ ἐκῆ-
 υ.

DE AVGMENTO.

Augmentũ Verbum à consonante inceptum assumit ε in prin- 25
 syllabicum. cipio Imperfecti, quod est augmentum siue incre-
 mentum syllabicum, crescente uidelicet numero syl-
 labarum, τὴν πῆω, ἔτυπῆορ.

Tempo-

Temporale augmentum est eorum, quæ incipiuntur à vocali aut diphthongo mutabili, quoties vocalis anaps, aut brevis, quæ unum habet tempus, mutatur in longam, quæ duo continet tempora. Vocaliū ac diphthongorum quædam mutabiles, quod mutantur in præteritis, quædam immutabiles.

Augmentum temporale.

Annotatio de diphthongis et vocalibus.

- Vocales mutabiles. Immutabiles.
- α η ἀνω, λῶνον. η ἦ χέω, ἦ χεορ.
- ε η ἐλενδω, ἦ λθνδωρ. ι ἰξενω, ἰ ξθνορ.
- 10 ο ω ὀπαζω, ὠ παζορ. υ ὕβριζω, ὕβριζορ.
- ω ὦ δω, ὦ δωρ.

Diphthongi mutabiles. Immutabiles.

- αι η αἶρω, ἦ ρορ. ει εἰκάζω, εἰκάζορ.
- αι η αἶρω, ἦ ρορ. ου εὐδᾶνω, εὐδᾶνορ.
- 15 οι ω ὀκίζω, ὠ κίζορ. ου οὐτάζω, οὐτάζορ.

Præpositiones in compositis præfixæ vocalibus, propriam vocalem ultimam abiciunt, tam in Præsentis quam in præterito: παρακονω ex παρὰ et ἀκονω: πρὲ μίλωρ, ἀ παρὰ et Imperfecto ἔμινον. ἀ μίνω. (ἄνω.)

Augmentum uerborum compositorum.

- 20 Excipe πρὶ et πρὸ: πρὶέχω, πρὸάγω, ἀέχω et Quod si uerbum incipiat ab aspirata vocali, præpositio mutabit suam tenuem in aspiratam: καδέπιομαι, ἀφασροῦμαι, ex ἀπιομαι, ἀίρομαι et κατὰ, ἀπὸ.

Exceptio.

- 25 Perfectum. { τέτυφα, τέτυφας, τέτυφε.
τετύφατορ, τετύφατορ.
τετύφαμην, τετύφατε, τετύφασι.

Perfectum et

ultima

Vltima syllaba præteriti quæ sit, in singulis coniugationibus, antè dictum est, pag. 23.

Primæ syllabæ perfecti uocali aut diphthōgo, idem initium perfecti, et inuariatio.

ἀνίω, λῶσορ, λῶσκα. ὑβρίζω, ὑβρίζορ, ὑβρίζκα, αἶρω, ἥρορ, ἥρκα. εἰκάζω, εἰκάζορ, εἰκάκα.

Idipsum fit in uerbis inchoatis à consonante, si modò ε augmentum syllabicum fuerit positiōe longum, nempe ante duas consonantes, aut duplicem ζ, ξ, φ.

ᾠείρω, ἔᾠεσορ, ἔᾠεσκα. ζέω, ἔζεορ, ἔζεκα, ξέω, ἔξεορ, ἔξεκα. ψάλλω, ἔψαλλορ, ἔψαλκα.

Annotatio. Nam si ε sit breue, aut anaps, iam in Præterito perfecto repetitur prima consonans Præsentis, hoc modo: τύπῳ, ἔτυπσορ, τέτυφα: γράφω, ἔγραφορ, γέγραφα.

Anaps. Ancipitem hic dico, siue communem uocalem, quam sequitur muta cum liquida: ἔγραφορ, ἔκλινορ, ἔκρινορ.

Annotatum cule. Quæ ab aspiratis incipiuntur, pro repetēdis aspiratis substituunt tenues: δεινώ, ἔδεινορ, τέδακα: φαίνω, ἔφαινορ, πέφαγκα: χαίρω, ἔχαισορ, κέχαρκα.

Penultimæ perfectorū uariatio. Penultima Perfecti et Futuri eadem, τύψω, τέτυφα. At dissyllaba quintæ coniugationis, et penultimam Futuri mutant in α: σέλλω, μ.σελῶ, ω. ἔσαλκα: ᾠείρω, μ.ᾠεῶ, π.ἔᾠεσκα.

Immu-

Immutabiles λ σ ρ manent in Præterito ut Futuro: φάλλω, φάλῶ, ἐφάλλα: παίρω, παρῶ, ἐπαρκα. My μ seruaturs quidem, sed aſſatur u, νέμω, νεμῶ, νένεμκα pro νένεμκα: ſic Δέμω, βρέμω, σ alia: Ny v uertitur in γ, φαίνω, φανῶ, πέφαγκα: ſemper enim v ante γ, κ, ξ, χ, migrat in γ.

Diffyllaba in ενω, νω, ωω abijūnt v, κτείνω, κτενῶ, ἐκτακα: κρινῶ, κέκρικα: δύνω, δυνῶ, τέδυκα.

Plusq̄p { ἐτετύφειν, ἐτετύφεις, ἐτετύφει.
 ſectum. { ἐτετύφειτορ, ἐτετύφείτω.
 { ἐτετύφειμεν, ἐτετύφειτε, ἐτετύφεισαρ.
 A perfectō deducatur, conuerſo α in ειρ. In fronte ſumitur ε, ſi perfectum incipitur à conſonante, τέτυφα, ἐτετύφει: alioqui idem principium, λύνκα, ἠν/κειρ.

Plusquamperfectum.

Plusq̄pfecti formatio.

Est Græcis tempus quoddam præteritum, quod appellatur ἀόριστος ⊕, hoc est, Indefinitum. In certa est enim ſignificatio, paulò ante res præterierit, an multò: ſuntq̄: aoriſti duo.

ἀόριστος ⊕
 χσόν ⊕.

Aoriſtus { ἐτυφα, ἐτυφας, ἐτυφε.
 primus. { ἐτύφατορ, ἐτυφάτω.
 { ἐτύφαμεν, ἐτύφατε, ἐτυφω.

Indefinitum primum.

Ultimam primi aoriſti metimur è Futuro, cuius ſeruaturs characteriſticon: ſed ω migrat in α, τυφω, ἐτυφα.

Aoriſti primi formatio.

Augmentum utriuſque Aoriſti idem cum Imperfecto

fecto, ἀνώ, λῦουρ, λῦουσα: τύπῳ, ἔτυπῳ, ἔτυφα.
 Penultima eadem que in Futuro, ac semper naturā
 aut positione longa: παίω, παίω, ἔπαυσα: λέ-
 γω, λέξω, ἔλεξα. Quod si Futuri penultima corri-
 pitur, ut in quinta coniugatione, producende erunt
 uocales, hoc pacto:

Si α penultima Futuri extra diphthongum sit in
 Presenti, migrabit in κ ueniens autem ex αι, Atticē
 quidem uertetur in κ, communiter uerò manebit: sed
 longum in Aoristo, cum breue sit in Futuro.

α α κ φαίλω, φαλώ, ἔφαλα.

αι α κ μιάνω, μιανῶ, ἐμίνα Atticē.

αι α α μιάνω, μιανῶ, ἐμίνα communiter.

Si penult. ε, adiuuatur iota, ut fiat diphthongus ει.

ει ει αι πείρω, πείρω, ἔπειρα.

ει ει αι σείλω, σείλω, ἔσειλα,

At ι σ υ, breues in Futuro, producuntur in Ao-
 risto: κρήνω, κρινῶ, ἔκρηνα: ὄτρυνω, ὄτρυνῶ, ὠ-
 τρυνα.

ἔτυπρ, ἔτυπειρ, ἔτυπει.

Aoristus { ἔτύπετορ, ἔτυπέτιω.

secundus. { ἔτύπετω, ἔτυπετε, ἔτυπερ.

Augmentum ut in Aoristo primo, ἔτυφα, ἔτυπερ.

Penultima breuis, ac fermè una ex anapitibus, α, ι,
 υ: proinde uocales Presentis ita mutantur:

κ α λήβω, ἔλαβου. ου ο ἄκουω, ἤκουου.

ω α τρώω, ἔτραγου. ου υ φένω, ἔφυγου.

αι κ αῖω, ἔκαου. ει α δέρω, ἔδρῳ.

αὐ α παύω, ἔπαορ. εἰ λείπω, ἔλιπρ.

Disyllaba quinte coniugationis pro ε αριunt α.
 παύρω, ἔπαορ: trisyllaba perdunt ἰώτα, ὀφεί-
 λω, ὠφελορ. Figuratiua eadē que Presentis, λή-

5 ἔλω, ἔλαθορ: τύπῳ, ἔτυπρ. Nā in πῳ, κῳ, μῳ,
 prior litera est figuratiua.

In quarta uerò coniugatione Futurum ξω, forma-
 tiuan habet γ: ὀρνωσω, ὀρνεξω, ὠρνωγορ: ubi autem
 Futurum in σω, erit figuratiua δ, φραξω, φραξω,

10 ἔφραδορ.

Græca duplex habent Futurum.

Fut. prim. { τυψω, τυψεσ, τυψε.
 τυψετορ, τυψετορ.
 τυψομαι, τυψετε, τυψουσι.

15 De hoc in singulis coniugationibus dictum est
 prius, pagin. 13.

Fut. secun. { τυπῶ, τυπῆσ, τυπῆσ,
 τυπῆτορ, τυπῆτορ.
 τυπῆμαι, τυπῆτε, τυπῆσι.

20 Fit à secundo Aoristo ablato incremento, ὅρ Formatio,
 uerendo in ὦ arcumflexum: ἔτυπορ, τυπῶ.

Imperatiui.

Imperat.

Presens ὅ { τυπῆ, τυπῆτω.
 τυπῆτορ, τυπῆτωρ.
 Imperfectiῆ { τυπῆτε, τυπῆτωσα.

τυπῆω.

Perfectiῆ ὅ { τέτυφε, τετυφέτω.
 τετυφετορ, τετυφέτωρ.
 Plusq̄fect. { πετυφετε, πετυφέτωσα.

τέτυφα.

Aori.

ἔτυφα. Aoristus primus. { τύφορ, τυφάτω.
τύφατορ, τυφάτωρ.
τύφατε, τυφάτωσων.

ἔτυφθρ. Aoristus secundus. { τύπε, τυπέτω.
τύπετορ, τυπέτωρ.
τύπετε, τυπέτωσων.

Modi reli- Ab Indicatio ceteri omnes pendent modi, & qui ab Indi partiaia, in quibus uox semper est eadem Præ- catio for- sentis & Imperfecti: sic perfecti & plusquamper- mati. fecti.

Annotatiũ- Præteritum perfectum ubique seruat augmen- cula. tum: Aoristi uerò extra Indicatum minimè.
Primam personam Imperatiuus non agnoscat.
Futurum quoque nec hie reperitur, nec in Subiun- ctiuo, sed in illius uiam subeunt aoristi.

Optatiuus.

Optatiui

τύπῳ. Præsens & Imperfectũ. { τύπῳιμι, τύπῳις, τύπῳι.
τύπῳιτορ, τυπῳίτω.
τύπῳιμῶ, τύπῳιτε, τύπῳιερ.

τέτυφα. Perfect. & Plusq̄perfe. { τετύφοιμι, τετύφοις, τετύφοι.
τετύφοιτορ, τετυφοίτω.
τετύφοιμῶ, τετύφοιτε, τετύφοιερ.

ἔτυφα. Aoristus pri- mus. { τύφαιμι, τύφαις, τύφαι.
τύφαιτορ, τυφάιτω.
τύφαιμῶ, τύφαιτε, τύφαιερ.

ἔτυπορ. Aoristus sc- cundus. { τύποιμι, τυποις, τυποι.
τυποιτορ, τυποιτω.
τυποιμῶ, τύποιτε, τυποιερ.

FUTURUM

Fut. prim. { $\begin{matrix} \tau\acute{\upsilon}\phi\omicron\iota\mu\iota, \tau\acute{\upsilon}\phi\omicron\iota\epsilon, \tau\acute{\upsilon}\phi\omicron\iota. \\ \tau\acute{\upsilon}\phi\omicron\iota\sigma\tau\omicron\rho, \tau\upsilon\phi\omicron\iota\tau\omega. \\ \tau\acute{\upsilon}\phi\omicron\iota\mu\omega, \tau\acute{\upsilon}\phi\omicron\iota\kappa\epsilon, \tau\acute{\upsilon}\phi\omicron\iota\kappa\epsilon\rho. \end{matrix}$ $\begin{matrix} \tau\acute{\upsilon}\phi\omega. \\ \\ \tau\upsilon\phi\omega. \end{matrix}$

5 Fut. secund. { $\begin{matrix} \tau\upsilon\phi\omicron\iota\mu\iota, \tau\upsilon\phi\omicron\iota\sigma, \tau\upsilon\phi\omicron\iota. \\ \tau\upsilon\phi\omicron\iota\sigma\tau\omicron\rho, \tau\upsilon\phi\omicron\iota\tau\omega. \\ \tau\upsilon\phi\omicron\iota\mu\omega, \tau\upsilon\phi\omicron\iota\kappa\epsilon, \tau\upsilon\phi\omicron\iota\kappa\epsilon\rho. \end{matrix}$ $\begin{matrix} \tau\upsilon\phi\omega. \\ \\ \tau\upsilon\phi\omega. \end{matrix}$

Omnium optativorum penultima est diphthongus: Annotati^o
In actiuis primi Aoristi ω , in ceteris \omicron . cula.

10 Scandunt Futurum atransflectitur, alioqui uox eadem cum secundo Aoristo.

Vsitatissimus est ω apud Atticos Optativi primus Aoristus Aeolicus. Sing. $\tau\acute{\upsilon}\phi\epsilon\alpha$, $\tau\acute{\upsilon}\phi\epsilon\alpha\sigma$, $\tau\acute{\upsilon}\phi\epsilon\epsilon$. Aoristus
Dual. $\tau\upsilon\phi\epsilon\alpha\sigma\tau\omicron\rho$, $\tau\upsilon\phi\epsilon\alpha\tau\omega$, Plu. $\tau\upsilon\phi\epsilon\alpha\mu\omega$, $\tau\upsilon\phi\epsilon\alpha\kappa\epsilon$, $\tau\acute{\upsilon}\phi\epsilon\alpha\rho$. Aeolicus.

15 Subiunctiu. Subiunct.
 $\tau\acute{\upsilon}\pi\eta\omega$, $\tau\acute{\upsilon}\pi\eta\epsilon$, $\tau\acute{\upsilon}\pi\eta$. $\tau\acute{\upsilon}\pi\eta\omega$.

Præsens ω { $\begin{matrix} \tau\acute{\upsilon}\pi\eta\kappa\tau\omicron\rho, \tau\acute{\upsilon}\pi\eta\kappa\tau\omicron\rho. \\ \tau\acute{\upsilon}\pi\eta\omega\mu\epsilon\upsilon, \tau\upsilon\pi\eta\kappa\epsilon, \tau\acute{\upsilon}\pi\eta\omega\sigma\iota. \end{matrix}$

Impf. $\epsilon\acute{\alpha}\rho$

20 Perfect. ω { $\begin{matrix} \kappa\epsilon\tau\acute{\upsilon}\phi\omega, \kappa\epsilon\tau\acute{\upsilon}\phi\epsilon, \kappa\epsilon\tau\acute{\upsilon}\phi\eta. \\ \kappa\epsilon\tau\acute{\upsilon}\phi\kappa\tau\omicron\rho, \kappa\epsilon\tau\acute{\upsilon}\phi\kappa\tau\omicron\rho. \\ \kappa\epsilon\tau\acute{\upsilon}\phi\omega\mu\omega, \kappa\epsilon\tau\acute{\upsilon}\phi\kappa\epsilon, \kappa\epsilon\tau\acute{\upsilon}\phi\omega\sigma\iota. \end{matrix}$ $\begin{matrix} \tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\phi\omega. \\ \\ \tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\phi\omega. \end{matrix}$

Aoristus pri- { $\begin{matrix} \tau\acute{\upsilon}\phi\omega, \tau\upsilon\phi\eta\epsilon, \tau\acute{\upsilon}\phi\eta. \\ \tau\acute{\upsilon}\phi\kappa\tau\omicron\rho, \tau\acute{\upsilon}\phi\kappa\tau\omicron\rho. \\ \tau\upsilon\phi\omega\mu\omega, \tau\acute{\upsilon}\phi\kappa\epsilon, \tau\acute{\upsilon}\phi\omega\sigma\iota. \end{matrix}$ $\begin{matrix} \acute{\epsilon}\tau\upsilon\phi\omega. \\ \\ \acute{\epsilon}\tau\upsilon\phi\omega. \end{matrix}$

25 Aoristus se- { $\begin{matrix} \tau\acute{\upsilon}\omega\omega, \tau\acute{\upsilon}\omega\epsilon, \tau\acute{\upsilon}\omega\eta. \\ \tau\acute{\upsilon}\omega\kappa\tau\omicron\rho, \tau\acute{\upsilon}\omega\kappa\tau\omicron\rho. \\ \tau\acute{\upsilon}\omega\omega\mu\omega, \tau\acute{\upsilon}\omega\omega\kappa\epsilon, \tau\acute{\upsilon}\omega\omega\sigma\iota. \end{matrix}$ $\begin{matrix} \acute{\epsilon}\tau\upsilon\omega\omega. \\ \\ \acute{\epsilon}\tau\upsilon\omega\omega. \end{matrix}$

Inflectioni Subiunctiuorum adhibent conuinctio- Annotatio.

nem ἐὰν, ut ἐὰν τύπῃω, si uerberem.

In secunda & tertia singulari est ἡ diphthōgus impropria in duali & plurali, uocalis tantum η.

Infinitiuus.

Infinitiu

Præsens & Imperfectum	τύπῃερ.	τύπῃω.	5
Perfectum & Plusq̄pf.	τέτυφῆναι.	τέτυφα.	
Aoristus primus	τύψαι.	ἔτυψα.	
Aoristus secundus	τυπῆρ.	ἔτυπον.	
Futurum primum	τύψερ.	τύψω.	
Futurum secundum	τυψῆρ.	τυψῶ.	10
Secundum Futurum idem cum secundo Aoristū.			

Participia.
actiua.

Participij

τύπῃω.	Præsens & imperfect.	{ ὁ τύπῃωρ, τῶ τύπῃοντ &. ἡ τύπῃουσα, ἣτι τυπῃούσῃς. τὸ τύπῃον, τῶ τύπῃοντ &.	15
τέτυφα.	Perfectū & Plusq̄fect.	{ ὁ τετυφῶς, τῶ τετυφότη &. ἡ τετυφῆσα, ἣτι τετυφῆσῃς. τὸ τετυφός, τῶ τετυφότη &.	
ἔτυψα.	Aoristus 1.	{ ὁ τύψας, τῶ τύψαντ &. ἡ τύψασα, ἣτι τυψάσῃς. τὸ τύψαν, τῶ τυψαντ &.	20
ἔτυπῃρ.	Aoristus secundus.	{ ὁ τυψῶν, τῶ τυπόντ &. ἡ τυψῶσα, ἣτι τυψῶσῃς. τὸ τυψόν, τῶ τυπόντ &.	
τύψω.	Futurum 1.	{ ὁ τύψωρ, τῶ τυψοντ &. ἡ τυψούσα, ἣτι τυψούσῃς. τὸ τυψοματῶ τυψοντ &.	25

Futurum

Fut. secund. { ὁ τυπῶρ, τῷ τυποῦντι. τυπῶ.
 ἢ τυποῦσα, ᾗ τυπύσῃ.
 τὸ τυωῶν, τῷ τυπόωτι.

Omne tempus habet suū participium: τυπῶρ,
 1 ἕρberans, qui uerberat, aut uerberabat: τετυ-
 φῶς, qui uerberauit, aut uerberauerat. Sic Aoristi,
 τυψα, ac τυωῶρ, qui uerberauit: Ἔ Futura
 τυψωρ, ac τυωῶρ, uerberaturus

Annotati-
 cula.

Aoristus secundus auitur, τυωῶρ, τυπόντορ.
 10 Secundum Futurum circumflectitur., τυωῶρ, τυ-
 ωῶτι.

Participia masculina Ἔ neutra pertinent ad
 quintam nominum declinationem: Feminina uerὸ
 ad secundam. Verbi passiu.

15 Indiatiuul { τυπῶμαι, τύπη, τύπηται.
 praesens { τυπῶμεθον, τύπησθον, τύπησθον.
 τυπῶμεθα, τύπησθε, τύπησθαι.
 Prima pluralis non desinit in μω, Ἔ idcὸ inte-
 ger habetur dualis: in quo secunda Ἔ tertia simi-
 20 les, quod tertia pluralis exeat in α.

Paradig-
 ma passiu
 Barytoni-
 Annotatio.

Imper- { ἐτυπῶμω, ἐτύπηου, ἐτύπηετο.
 fectum { ἐτυπῶμεθον, ἐτύπησθον, ἐτυπείσθη.
 ἐτυπῶμεθα, ἐτύπησθε, ἐτύπηοντο.
 Cuiusunque generis sint uerba, tamen idem habent
 25 augmentum.

Imperfectū.

Perfe- { τέτυμμαί, τέτυψαί, τέτυπαι.
 ctum { τέτυμμεθον, τέτυφθον, τέτυφθον.
 τέτυμμεθα, τέτυφθε, τέτυμμεθίσι.

Perfectum.

Per terti for
uatio. Fit ab actiuo, extrema litera, aut syllaba conuersa
in $\mu\alpha\iota$: Secunda persona in $\sigma\alpha\iota$, actu aut potestate,
nempe $\psi\alpha\iota$, aut $\zeta\alpha\iota$: tertia in $\tau\alpha\iota$.

Prima
φ α , $\mu\alpha\iota$
ψ $\alpha\iota$
π $\alpha\iota$
In prima coniugatione mutatur α actiui in $\mu\alpha\iota$: σ
φ aspirata in β mediam: $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\phi\alpha$, $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\beta\mu\alpha\iota$: sed
ob euphoniā dicitur $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\mu\mu\alpha\iota$, μ pro β . 5

μμε $\delta\omicron\rho$
μμε $\delta\alpha$
φθορ, φθε.
In secunda ac tertia persona est π tenuis, $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon$ -
ψ $\alpha\iota$, $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\pi\alpha\iota$: nam ψ ualet $\pi\varsigma$.

Secunda σ tertia dualis, σ secunda pluralis,
fiunt à tertia singulari, mutatis tenuibus ante α in 10
propriis aspiratas, idē: in omni coniugatione, $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon$ -
π $\alpha\iota$, $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\phi\delta\omicron\rho$, $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\phi\delta\epsilon$.

Tertiam pluralem arcam loquimur per parti-
cipium praeteriti temporis, σ uerbum substantiuum,
quoties tertia singularis non desinit in $\tau\alpha\iota$ primum: 15
 $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\pi\alpha\iota$, $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\mu\mu\lambda\acute{\omega}\iota$ $\acute{\epsilon}\iota\sigma\acute{\iota}$.

Secunda. } $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\lambda\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\gamma\mu\alpha\iota$, $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\lambda\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\chi\alpha\iota$, $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\lambda\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\kappa\tau\alpha\iota$.
coniugatio. } $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\lambda\acute{\epsilon}\gamma\mu\epsilon\delta\omicron\rho$, $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\lambda\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\chi\theta\omicron\rho$, $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\lambda\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\chi\delta\omicron\rho$.
 } $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\lambda\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\mu\epsilon\theta\alpha$, $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\lambda\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\chi\delta\epsilon$, $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\lambda\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\gamma\mu\lambda\acute{\omega}\iota$
 } $\acute{\epsilon}\iota\sigma\acute{\iota}$. 20

Eadem hic ratio literarum, γ , κ , χ , σ dupli-
cis ζ , qualis in prima coniugatione mutarum β , ϕ ,
 ω , σ duplicis ψ : ut à $\lambda\acute{\epsilon}\gamma\omega$ praeteritum actiuum
 $\lambda\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\chi\alpha$, Passiuum $\lambda\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\gamma\mu\alpha\iota$, mutando α in
 $\chi\alpha$, $\gamma\mu\alpha\iota$. $\mu\alpha\iota$ aspiratam χ , in mediam γ . In secunda σ 25
 $\xi\alpha\iota$, $\kappa\tau\alpha\iota$. tertia persona est tenuis κ : $\lambda\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\zeta\alpha\iota$, $\lambda\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\kappa\tau\alpha\iota$: nā
 ζ est $\kappa\sigma$. Reliquarum coniugationum $\kappa\alpha$ migrat in
 $\chi\theta\omicron\rho$, $\chi\theta\epsilon$. $\mu\alpha\iota$.

Tertia

Tertia con- {
 πέπασμαι, πέπασαι, πέπασαι. Tertia
 iugatio. {
 πεπίσμενον, πέπασθον, πέπασ- κα, σμαι
 σινον. {
 σαι
 5 {
 πεπίσμεθα, πέπασθε, πέπασ- σαι
 σμένοι εισί. {
 σμενον
 σμεθα

Ante mai colloquendum σ, πέπασθαι, πέ- σμεθα
 πασμαι. {
 σινον

Secunda persona πέπασσαι, per unum σ tantum, σθε
 etiam si in prima fuerit σ, πέπασμαι. Annotatio.

10 {
 ὠρυγμαι, ὠρυξαι, ὠρυκται.
{
 ὠρυγμενον, ὠρυχθον, ὠρυχθον.
{
 ὠρυγμεθα, ὠρυχθε, ὠρυγμένοι
 εισί.

Quarta {
 πέφρασμαι, πέφρασαι, πέφρασαι. Quarta.
 coniugatio {
 πέφρασμενον, πέφρασθον, πέ-
 15 {
 φρασθον. {
 πέφρασμεθα, πέφρασθε, πέφρασ-
 μνοι εισί.

20 Quorum actiuum prateritum in χα, ea sequen-
 tur coniugationem secundam, χ in γ, α in μαι: ὠ-
 ρυχα, ὠρυγμαι. Si autem actiuum in κα, forma-
 tio est ut in tertia assumpto σ: φράζω, πέφρακα,
 πέφρασμαι.

25 Quinta coniugatio, etiam in passiuo praterito
 seruat immutabiles λ σ ρ, ut in Actiuo, φάλλω,
 ἑτάλλω, ἑτάλλμαι: ἠπάροω, ἑπάροκα, ἑπάρο-
 μαι.

μαίλωσαι
ται, λθον
δε.

φάλλω

{ ἔφαλμαι, ἔφαλσαι, ἔφαλται.
ἔφάλλμεθον, ἔφαλθον, ἔφαλθον.
ἔφάλλμεθα, ἔφαλθι, ἔφαλλῶσι
σί.

ἠπείρω

{ ἔπαρμαι, ἔπαρσαι, ἔπαρται. S
ἔπάρμεθον, ἔπαρθον, ἔπαρθον.
ἔπάρμεθα, ἔπαρθι, ἔπαρμένοι
ἔισι.

μω et μνω
finita.

Finita in μω aut μνω, actiui habent in κκα, pas-
sivi in ημαι, νέμω, ννέμκκα, ννέμκκαι, τέμ- 10
νω, τετέμκκα, τετέμκκαι, nam in istronitur η.

Vt in sexta

νέμω

{ ννέμκκαι, ννέμκσαι, ννέμκται.
ννεμκμεθον, ννεμκσθον, ννεμκσθον
ννεμκμεθα, ννεμκσθε, ννέμλωτῃ.

Sic τετέμκκαι, τετέμκσαι, τετέμκται, &c. 15

Annotatiō-
culæ:

Secunda & tertia dualis, ac secunda pluralis
interferunt σ, quoties tertia singularis exit in τῃ
purum: ννέμκται, ννέμκσθον, ννέμκσθι.

Tertia singulari finita in ται purum, atra ar-
amlocutionem fit tertia pluralis, interponendo ν 20
ante ται, ννέμκται, ννέμλωται.

νω finita.
μμαι

Verba in νω actiuum faciunt in γκα, passiuum
autem primæ personæ in μμαι: φαίνω, πέφαγγ-
κα, πέφαμμαι, nam in cæteris manet ν. 25

νσαι νται
νθον νδε

φαίνω { πέφαμμαι, πέφανσαι, πέφантаι, 25
πέφάμμεθον, πέφανθον, πέφανθον.
πέφάμμεθα, πέφανθι, πέφαμ-
μῶσι ἔισι.

Disyllaba

Disyllaba in *νω, ενω* & *ωω* abiiāunt v, ut in *α-
εινω*, nec tamen assumunt σ ante *μαι*: *νω ενω* &
ωω finita.

- κρίνω { κέκριμαι, κέκρισαι, κέκριται.
κεκρίμεθον, κέκρισθον, κέκρισθον.
5 κέκριμεθα, κέκρισθε, κέκρινται.
- τένω { ἔκταμαι, ἔκτασαι, ἔκταται.
ἔκτάμεθον, ἔκτασθον, ἔκτασθον.
τένω { ἔκτάμεθα, ἔκτασθε, ἔκταται.
- 10 δύνω { τέθυμαι, τέθυσαι, τέθυται.
πεθύμεθον, τέθυσθον, τέθυσθον.
πεθύμεθα, τέθυσθε, τέθυσται.

Sexta coniugatio nunc accipit σ, ἀκόνω, ἥκου-
κα, ἥκουσμαι: nunc non accipit, τοξένω, τετόξου-
κα, τετόξουμαι.

Sexta.

- 15 ἀκόνω { ἥκουσμαι, ἥκουσαι, ἥκουσται.
ἥκουσμεθον, ἥκουσθον, ἥκουσθον.
ἥκουσμεθα, ἥκουσθε, ἥκουσθωσι. ἐσι.
- 20 τοξένω { τετόξουμαι, τετόξουσαι, τετόξουται.
τετόξεύμεθον, τετόξουσθον, τετό-
ξουσθον.
τετόξεύμεθα, τετόξουσθε, τετόξου-
ται.
- 25 Plusq̄perfct. { ἐτέτυμμαι, ἐτέτυψο, ἐτέτυπτο.
ἐτέτυμμεθον, ἐτέτυψθον, ἐτέτυ-
ψθον.
ἐτέτυμμεθα, ἐτέτυψθε, τετυμ-
μθωσι ἦσαν.

Vt tertia cō
iugatio.

μαι

σαι

ται

μεθον εθα

σθον

σθε

Plusq̄perfct.

C ilij

Perfecti

Formatio
Plusquam-
perfecti
Annotatio.

Perfecti prima persona uertit $\mu\alpha$ in $\mu\lambda\omega$,
τέτυμμαι, έτετυμμλω: secunda σ tertia α in
ο: τέτυψαι, έτετυψο: τέτυπῆαι, έτετυπῆο.
Tertia pluralis exit in ντο, si singularis designat in
το purum: εκέκρητο, εκέκριντο: alioqui $\alpha\tau\alpha\mu\lambda\omicron\upsilon\kappa\upsilon\iota-$ 5
mur per uerbum substantiuum, έτετυπῆο, τετυμ-
μῶοι ἦσαν.

Aoristus 1.

Aoristus pri-
mus.

{ έτύφθλω, έτύφθης, έτύφθῃ.
έτύφθκτορ, έτυφθῆτω.
έτύφθμῶ, έτύφθκτε, έτνφθκ- 19
σαν.

Formatio

Aoristi pri-
mi.

Formatur à tertia perfecti, mutatis tenuibus
ante α in proprias aspiratas: τέτυπῆαι, έτν-
φθλω, λέλεκται, έλέχθλω, πέπεισται, έπει- 15
σθλω.

Aoristus 2.

Aoristus
secundus

{ έτύπλω, έτύπης, έτνπῃ.
έτύπκτορ, έτυπῆτω
έτύπκμῶ, έτύπκτε, έτύπκσαν.

Formatio.

Mutat op actiui in $\lambda\omega$: έτυπορ, έτύπλω.

Annotatio.

Caret uterque Aoristus prima duali: nam in- 20
flexionem habet actiuorum, siquidem plurale in
μῶ.

Futurum 1.

Futurum
primum

{ τυφθήσομαι, τυφθήσῃ, τυφθήσετῆ.
τυφθήσόμεθορ, τυφθήσεσθορ, τυφ-
θήσεσθορ.
τυφθήσόμεθα, τυφθήσεσθε, τυφθή- 25
σονται.

A primo

A primo Aoristo, ἐτύφθην, τυφθήσομαι. Formatio.

Futurum } τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεται.
 5 secundū. } τυπήσομεν, τυπήσεσθε, τυπήσονται.
} τυπήσεσθε, τυπήσονται. Futurum 2.

A secundo Aoristo, ἐτύπην, τυπήσομαι. Formatio.

Est Græcis tempus in uerbis passiuvis, quod Paulò post
 uocatur μετ' ὀλίγου μέλλων, hoc est, paulò post Futurum.
 20 Futurum, quoties actio iam mox affutura signatur.

Paulò post } τετύφομαι, τετύφη, τετύφεται.
 15 Futurum. } τετύφομεν, τετύφεσθε, τετύφονται.
} τετύφεσθε, τετύφονται.

Fit à secunda Perfecti, interposito ομ: τετύφα, τετύφομαι: seruatque augmentum in omni modo. Formatio.

20 Imperatiui } τύπῃου, τυπήσθω.
 presens } τύπῃεσθω, τυπήσθω.
 Imperfect. } τύπῃεσθε, τυπήσθωσαν. Imperat.

Perfecti } τέτυφο, τετύφθω.
 Plusq̄perf. } τέτυφθω, τετύφθωσαν.
 25 } τέτυφθε, τετύφθωσαν.

Secunda persona fit à secunda Plusquamperfecti: ἐτέτυφο, ἐτέτυφο: ἐλέλεξο, ἐλέλεξο, ἐπέπεισο, ἐπέπεισο, ὤρυσξο, ὤρυσξο, &c. Formatio.

φθε φθω Tertiam uero, à tertia eiusdem temporis nigrante το
 χθε χθω in do, σ reliquis item tenuibus in aspiratas: ἐτέ-
 σθε σθω τυπθω, πετύφθω: ἐλέλετο, λελέχθω: ἐπέπε-
 σο, πεπέισθω: quòd si το sit purum, assumitur σ,
 ἐκέκετο, κεκρίσθω.

5

Aoristus primus { τύφθηναι, τυφθήτω.
 τύφθητορ, τυφθήτωρ.
 τύφθητε, τυφθήτωσαν.

Aorist. secund. { τύπηθι, τυπήτω.
 τύπητορ, τυπήτωρ.
 τύπητε, τυπήτωσαν.

10

Annotatio. Aoristi desinunt in θι, sed prior hic in η, propter
 θη nō θηθι alterum θ præcedens: τύφθηη, non τύφθηθι: sic
 tertia singularis utriusque, σ reliqui numeri per
 τ, non θ: τυπήτω, τύπητορ, σc.

15

Optatiuus. Optatiui { τυπήοιμλω, τυπήοιο, τυπήοιτο.
 presens { τυπήοιμεδορ, τυπήοιδορ, τυπήοι-
 ολω.
 σ Impf. τυπήοιμεθα, τυπήοιαθε, τυπήοιντο.

Annotatio. Omnium Optatiuorum penultima est diphthongus. 20

Perfect. σ { πετυμμελώ, ἐίλω, ἐίρε, ἐίη.
 Plusq̄pfe. { πετυμμελώ, ἐίκορ, ἐίητω.
 πετυμμελωι, ἐίκομεν, ἐίητε, ἐίκοσαν.

Annotatio. In uerbis Barytonis semper opus est periphraσι
 per partiapium, σ uerbum substantiuum.

25

Aoristus primus { τυφθείλω, τυφθείρε, τυφδείη.
 τυφδέκορ, τυφδέητω.
 τυφθείκομεν, τυφδέητε, τυφτέησαν.

Aoristus

- Aorist. sec. { τυπέλω, τυπέικε, τυπέειν.
 τυπέικτορ, τυπέικτω.
 τυπέικμεν, τυπέικτε, τυπέικσθε.
- 5 Futurum primum. { τυφθήσοίμην, τυφθήσοιο, τυφθή-
 σοιτο.
 τυφθήσοίμεθον, τυφθήσοιοθον,
 τυφθήσοιθω.
 τυφθήσοίμεθα, τυφθήσοιθε, τυ-
 φθήσονται. (το.
- 10 Futurū sec. { τυπήσοίμην, τυπήσοιο, τυπήσοι-
 τυπήσοίμεθον, τυπήσοιοθον, τυ-
 πήσοιθω.
 τυπήσοίμεθα, τυπήσοιθε, τυ-
 ήσονται.
- 15 Paulò post Futurum. { πετυφοίμην, πετύφοιο, πετύφοιτο.
 πετυφοίμεθον, πετύφοισθον, πε-
 τυφοιθω.
 πετυφοίμεθα, πετύφοισθε, πετύ-
 φονται.
- 20 Subiunctivi præsens et imperf. { τύπηώμαι, τύπηη, τύπηται.
 τύπηώμεθον, τύπησθον, τύπη-
 σθαι. Subiunct.
 τύπηώμεθα, τύπησθε, τύπησθαι.
- 25 Perfectū et plusquamperfe. { πετυμμελώ, ἔτυμμεν, ἔτυμμεν.
 πετυμμελώητορ, ἔτυμμεν.
 πετυμμελώοι ἔμμεν, ἔμμεν, ἔμμεν.
- Et hic et in Optativo aramloquimur hoc per- Annotatio.
 fectum

fectum, ut tertiam pluralem Indicativi.

Aoristus primus εἰρ. { τυφνῶ, τυφνῆς, τυφνῆ.
 τυφνῆτορ, τυφνῆτορ.
 τυφνῶμῦ, τυφνῆτε, τυφνῶσι.

Aoristus secundus εἰρ { τυπῶ, τυπῆς, τυπῆ.
 τυπῆτορ, τυπῆτορ.
 τυπῶμῦ, τυπῆτε, τυπῶσι.

Infinitivus.

Infinitivi praesens, et Imperf. τυπῆεῖν.

Perfectum et Plusquamperfectum, τετυφῆσα, accenti in penultima. Aoristus primus, τυφνῆ- 10
 να. Aoristus secundus, τυπῶνα.

Futurum primum, τυφνῆσεῖν. Futurum secundum, τυπῆσεῖν.

Paulò post Futurum, τετυφῆεῖν.

Formatio.

Infinitivi in εῖν sunt à secunda plurali Indicativi, 15
 verso ε in α: τυπῆεσθε, τυπῆεῖν.

Participia
 passiva.

Participij praesens et Imperfect. { ὁ τυπῆόμενος, ἡ τυπῆομένης.
 ἡ τυπῆομένη, ὁ τυπῆόμενος.
 τὸ τυπῆόμενον, ἡ τυπῆομένης.

Perfectum et Plusquamperf. { ὁ τετυμμένος, τὸ τετυμμένον. 20
 ἡ τετυμμένη, ὁ τετυμμένος.
 τὸ τετυμμένον, ἡ τετυμμένης.

Aorist. primus. { ὁ τυφνείας, τὸ τυφνείναι.
 ἡ τυφνῆσα, ὁ τυφνῆσας.
 τὸ τυφθῆναι, τὸ τυφνείναι.

Aoristus secundus. { ὁ τυπέας, τὸ τυπέναι. 25
 ἡ τυπῆσα, ὁ τυπέσας.
 τὸ τυπέναι, τὸ τυπέναι.

Futurum

Futurū primū { ὁ τυφθισόμην, ἢ τυφθισομῆς.
ἢ τυφθισομῆν, ἢ τυφθισομῆς.
τὸ τυφθισόμην, τὸ τυφθισομῆς.

5 Futurū secundū { ὁ τυψισόμου, τὸ τυψισομούου.
ἢ τυψισομῆν, ἢ τυψισομῆς.
τὸ τυψισόμου, τὸ τυψισομούου.

Paulō post futurum { ὁ πετυφόμην, τὸ πετυφομούου.
ἢ πετυφομῆν, ἢ πετυφομῆς.
τὸ πετυφόμην, τὸ πετυφομούου.

10 *Accensus Perfecti in penultima, reliquorum in Annotatio.*
μην in antepenultima: At Aoristi acciuntur. Ce-
terum μην ἢ μῆν ad tertiam pertinent de-
clinationem: ας ἢ αῶ ad quintam: omnia autē fa-
minina ad secundam.

15 **VERBUM MEDIUM.** *Medium, et*
Medium uerbum siue commune, quod nunc
Actiue capitur, nunc Passiue: Βιάζομαι τὸν φί-
λον, uiolo amicū: Βιάζομαι ὑπὲρ τοῦ φίλου, uiol-
or ab amico: sic ἄγωμαι duco, ducor: κομίζομαι

20 porto, portor.
Ab actiuis autem non tantum Passiua deducun-
tur, sed etiam media, quorum ἢ inflexio ἢ signi-
ficatio partim actiua, partim Passiua.

25 *Presens ἢ Præter. imperf. non tantum inflectē-*
di ratione, uerū ἢ uocæ penitus eadem sunt cum
uero Passiua. Perfectum ἢ Plusquamperfectum,
sortita sunt terminationem actiuam: Aoristi ac Fu-
tura, Passiuam,

Perfectum
medium.

Indicativus } τέτυπα, τέτυπας, τέτυπε.
 perfect. } τετύπατορ, τετύπατορ.
 τετύπαμεν, τετύπατε, τετύπασθε.

Formatio:

Medium prateritum formatur ab actiuo, collo-
 locata figuratiua litera Præsentis pro figuratiua
 Præteriti actiui: τέτυπα, τέτυπα, à τυπῶ:

Annotatio:

Nam desinentium in πῶ, κτω, μνω, formatiua li-
 tera est prior consonans: τικτω, τέτεχα, τέτο-
 κα:τέμνω, τετέμκκα, τέτομα, ut dictum est su-
 præ, Pagina 25.

Annotatiū -
 cule in per-
 fectū mediū
 pag. 13.

Præterea quarta coniugationis Futurum ζω, cha-
 racteristicoñ facit γ: ωλήσω, ωλήζω, ωέωλη-
 χα,πέωληγα:σω autē δ, φράζω, φράσω, πε-
 φρακα,πέφραδα: ut etiam notatum in secundo
 Aoristo uerbi Actiui. Trium uerò temporum ea-
 dem est figuratiua secundi Aoristi, secundi Futuri,
 Præteriti medij.

In sexta coniugatione caracteristicoñ est uoa-
 lis aut diphthongus: λνώ, λέλυκα, λέλυκα: ἄκδω,
 ἄκουκα, ἄκουκα: quanquam hoc tempus hic rarum.
 Penultima eadem que in actiuo: τέτυπα, τέτυπα.
 Dissyllabi Futuri penultima e migrabit in o: λέγω,
 λέξω, λέλεχα, λέλογα: at diphthongus ei in
 oi,πέδω,πέσω,πέπεκα,πέπειδα.

Vocalis α presentis interdum seruaturs: ψάλλω,
 ἔφαλλα, ἔφαλα: interdum uertitur in κ, δάλλω,
 τέδαλλα, τεδηλα: diphthongus autem αi in η di-
 phthongum impropriam: φείνω, πέφηνκα.

Plusquam

ε	ο
αι	οι
α	α
α	η
αα	η

10

19

20

25

Plusquam-perfectum { ἐτετύπαρ, ἐτετύπαρ, ἐτετύπα.
 ἐτετύωτορ, ἐτετύπειτω.
 ἐτετύωαμω, ἐτετύπατε, ἐτετύ-
 πασαν.

Plusq̄pf̄

5

Aoristus primus. { ἐτυψάμω, ἐτύψω, ἐτύφατο.
 ἐτυψάμεδορ, ἐτυψαθορ, ἐτυψά-
 οδω.
 ἐτυψάμεδα, ἐτύψαθε, ἐτύψατο.

Aoristus 1.

Additur μω ad actiuum, ἐτυψα, ἐτυψάμω.

10

Aorist. { ἐτυπόμω, ἐτύπου, ἐτύπετο.
 ἐτυπόμεδορ, ἐτύπεδορ, ἐτυπέοδω.
 ἐτυπόμεδα, ἐτύπεσθε, ἐτύπητο.
 Mutatur ορ actiui in ομω, ἐτυπορ, ἐτυπόμω.

Aoristus 2.

Formatio.

15

Futurū primū { τύφομαι, τύψη, τύψεται.
 τυφόμεδορ, τυφέδορ, τυφέσορ.
 τυφόμεδα, τυφέσθε, τυφόνται.
 Actiuū ω Barytonum in ομαι τυψω, τυφομαι.

Futurum 1.

Formatio.

20

Futurū secund. { τυποῦμαι, τυπή, τυπήσθαι.
 τυπέμεθορ, τυπέθορ, τυπέσορ.
 τυπέμεδα, τυπέσθε, τυπέσθαι.

Futurum 2.

Formatio.

Etiā hoc fit ab actiuo, uertendo ὦ circumflexum in ὄμααι, τυπῶ, τυποῦμαι. Ideoque in quinta coniugatione primum quoque Futurum desinit in ὄμααι: nam Actiuum in ὦ circumflexitur: ut ἀπαρῶ, primum Futurum actiuum ἀπαρῶ, medium autem ἀπαροῦμαι: secundum uerò actiuum ἀπαρῶ: medium, ἀπαροῦμαι.

ᾠ ὄμααι.
 ᾠ ὄμααι.
 ᾠ ὄμααι.

Accidit igitur hic idem esse utrumque Futurum Formatio,

tam

tam Activum quam Medium, ἄλλω, ἄλω, ἄ-
λονμαι.

Imperat.	Imperativi per- fecti & plusq̄p.	{ τέτυπε, πετυπέτω. πετύπετορ, πετυπέτωρ. πετύπετε, πετυπέτωσαν.	9
	Aoristus primus	{ τύψαι, τυψάσθω. τυψάσορ, τυψάσθωρ. τυψάσθε, τυψάσθωσαν.	
	Aorist. secund.	{ τυπόυ, τυπέσθω. τυπέσορ, τυπέσθωρ. τυπέσθε, τυπέσθωσαν.	10
Optativus.	Optativi p̄fect. & Plusq̄p̄fect.	{ πετύποιμι, πετύποιε, πετύρι. πετύριτορ, πετυποίτω. τετύποιμεν, τετύποιτε, τε- τύριεμ.	15
Aoristus 1.	Aoristus prim.	{ τυψάμην, τυψαιο, τυψαιτο. τυψάμεδορ, τυψαισορ, τυ- ψαίσθω. (ψαιντο. τυψάμεθα, τυψαιθε, τυ-	
Aoristus 2.	Aoristus secundus.	{ τυποίμην, τυποιο, τυποιτο. τυποίμεθορ, τυποισορ, τυποίσθω. τυποίμεθα, τυποίθε, τυποιντο.	20
Futurum 1.	Futurum primum.	{ τυψοίμην, τυψοιο, τυψοιτο. τυψοίμεδορ, τυψοισορ, τυψοίσθω. τυψοίμεθα, τυψοίθε, τυψοιντο.	25
Futurum 2.	Futurum secundum	{ τυποίμην, τυποῖο, τυποῖτο. τυποίμεδορ, τυποισορ, τυποίσθη. τυποίμεθα, τυποιθε, τυποῖντο.	

Cum Aoristo secundo consentit $\nu\alpha\alpha$, sed pugnat ac-
antu.

Formatio.

	Subiunctivi	$\left\{ \begin{array}{l} \tau\epsilon\tau\acute{\upsilon}\pi\omega, \tau\epsilon\tau\acute{\upsilon}\pi\eta\varsigma, \tau\epsilon\tau\acute{\upsilon}\omega\eta. \\ \tau\epsilon\tau\acute{\upsilon}\pi\eta\kappa\tau\omicron\rho, \tau\epsilon\tau\acute{\upsilon}\pi\kappa\tau\omicron\rho. \\ \tau\epsilon\tau\acute{\upsilon}\pi\omega\mu\epsilon\lambda\upsilon, \tau\epsilon\tau\acute{\upsilon}\omega\eta\kappa\epsilon, \tau\epsilon\tau\acute{\upsilon}\omega\omega- \\ \sigma\iota. \end{array} \right.$	Subiuncti.
5	perfect. & plusqpf. $\epsilon\alpha\rho$		
	Aorist. primus $\epsilon\alpha\rho$	$\left\{ \begin{array}{l} \tau\acute{\upsilon}\psi\omega\mu\alpha\iota, \tau\acute{\upsilon}\psi\eta, \tau\acute{\upsilon}\psi\eta\tau\alpha\iota. \\ \tau\upsilon\psi\acute{\omega}\mu\epsilon\delta\omicron\rho, \tau\upsilon\psi\eta\sigma\delta\omicron\rho, \tau\upsilon\psi\eta- \\ \sigma\delta\omicron\rho. \\ \tau\upsilon\psi\acute{\omega}\mu\epsilon\delta\alpha, \tau\upsilon\psi\eta\sigma\delta\epsilon, \tau\upsilon\psi\omega\eta\tau\alpha\iota. \end{array} \right.$	Aoristus 1.
10			
	Aoristus secundus $\epsilon\alpha\rho$	$\left\{ \begin{array}{l} \tau\acute{\upsilon}\pi\omega\mu\alpha\iota, \tau\acute{\upsilon}\pi\eta, \tau\acute{\upsilon}\pi\eta\kappa\alpha\iota, \\ \tau\upsilon\pi\acute{\omega}\mu\epsilon\delta\omicron\rho, \tau\upsilon\pi\eta\sigma\delta\omicron\rho, \tau\upsilon\pi\eta- \\ \sigma\delta\omicron\rho. \\ \tau\upsilon\pi\acute{\omega}\mu\epsilon\delta\alpha, \tau\upsilon\pi\eta\sigma\delta\epsilon, \tau\upsilon\pi\omega\eta\tau\eta. \end{array} \right.$	Aoristus 2.
15	Infinitivi perfectum	$\tau\epsilon\tau\upsilon\pi\acute{\iota}\nu\alpha\iota.$	Infinitivus.
	Aoristus primus	$\tau\acute{\upsilon}\psi\alpha\delta\eta.$	Aoristus 1.
	Aoristus secundus	$\tau\upsilon\pi\acute{\epsilon}\delta\eta.$	Aoristus 2.
	Futurum primum	$\tau\acute{\upsilon}\psi\epsilon\delta\eta.$	Futurum 1.
	Futurum secundum	$\tau\upsilon\pi\acute{\epsilon}\delta\eta$ per ϵ acaut.	Futurum 2.
20	flexum : at secundus Aoristus per ϵ acutum, $\tau\upsilon\omega\acute{\epsilon}\delta\eta.$		Annotatio.
	Participij perfect. & plusqpf.	$\left\{ \begin{array}{l} \tau\epsilon\tau\upsilon\omega\acute{\omega}\varsigma, \tau\epsilon\tau\upsilon\pi\acute{\omicron}\tau\omicron. \\ \tau\epsilon\tau\upsilon\pi\acute{\eta}\alpha, \tau\epsilon\tau\upsilon\pi\acute{\eta}\alpha\varsigma, \\ \tau\epsilon\tau\upsilon\pi\acute{\omicron}\varsigma, \tau\epsilon\tau\upsilon\pi\acute{\omicron}\tau\omicron. \end{array} \right.$	Participia verbi medi.
25	Aoristus primus	$\left\{ \begin{array}{l} \tau\upsilon\psi\acute{\alpha}\mu\epsilon\lambda\upsilon\tau\omicron, \tau\upsilon\psi\alpha\mu\epsilon\acute{\iota}\omicron\upsilon. \\ \tau\upsilon\psi\alpha\mu\acute{\epsilon}\lambda\eta\kappa, \tau\upsilon\psi\alpha\mu\acute{\epsilon}\lambda\eta\kappa\epsilon. \\ \tau\upsilon\psi\alpha\mu\acute{\epsilon}\lambda\upsilon\sigma\tau\omicron, \tau\upsilon\psi\alpha\mu\acute{\epsilon}\lambda\acute{\iota}\omicron\upsilon. \end{array} \right.$	

D

Aoris

Aoristus secundus.	τυπόμην Θ , τυπομένον. τυπομένης, τυπομένης. τυπόμηνον, τυπομένου.	5
Futurū primum	τυφόμεναι Θ , τυφόμενου. τυφομένης, τυφομένης. τυφόμενον, τυφομένου.	5
Futurum secundum.	τυπόμεναι Θ , τυπόμενα. τυπόμενης, τυπόμενης. τυπόμενον, τυπόμενα.	10

Atque hæcenus de uerbis Barytonis.

Contractiones uerborum,

Verborum
 contractio-
 nes, atque eo-
 rum forma-
 tiones.

Regula.

ABARYTONIS Sextæ coniugationis in
 ἄω, ἄω, ὄω, fiunt per cōtractionem uerba, quæ
 uocantur Circumflexa, ob id, quòd duabus syllabis
 in unam contractis accentum possideant circumflexū,
 ποιέω, ποιῶ: βοάω, βοῶ: χευσόω, χευσῶ: ἔω.
 ἄω, ἔω coalescentibus in ῶ. Siquidem ex ac-
 centu acuto Θ graui profluit circumflexus: itidem in
 reliquis personis, ποιέεις, ποιῆεις, βοάεις, βοῶεις: 15
 χευσόεις, χευσοῖεις, de quibus postea. Neque hic
 est quicquā præuallare, nisi quòd ex tribus illis cha-
 racteristicis α, ε, ο, ἔ uocali aut diphthongo sequē-
 te arto quodam modo fiat syneresis, haud ali-
 ter atque in contractis nominibus, quæ ex aptis cō- 25
 tractionibus, planè quintæ sunt declinationis.
 Et quemadmodum illic non in omnibus casibus
 semper fit contractio, licet Genitiuus desinat in
 Θ pu-

& purum: ita hic non omne tempus est apax cō-
 tractionis, sed tantum Præsens ac Imperfectum, *Que tēpo-*
 idq; in omnibus modis ac participiis: siquidem il- *ra contra-*
 le terminations, quæ sequuntur π̄ in τν̄π̄ω, *hantur.*
 τν̄π̄εε, τν̄π̄ε, cum in sexta coniugatione his lo-
 cis reperiuntur pure, ωοίεω, ωοίεε, ωοίέα, re-
 cepta est in quibusdam contr. actio, nempe in iis, quæ
 ante ω habent unam ē figuratiuis α, ε, ο, pro qua-
 rum numero redduntur coniugationes ἀρανflexo-
 rum, ubi crases ex istis uocalibus ad hunc fiunt
 modum.

	Prima	Secunde	Tertia	Cepor. oxiz
	ε ε	ε α	ε ου	οι, ω̄ σ̄ ς̄.
	ο ου	ο ω	ο ου	
15	η η	η α	η ω	
Figura-	ω ω	ω ω	ω ω	
tua ε	ε̄	ε̄ ᾱ	ε̄ ο̄	
	οι οι	οι ω	οι οι	
	ου ου	ου ω	ς ς	
20	η η	η α	η οι	

Inflectio uero & formatio istiusmodi uerborum per
 omnia genera, modos, & particip. se habet, ut præ-
 scriptum est in Bary. Futurū enim omnium circū-
 flexorū desinit in σω, Præter. in κκ, à quibus reli-
 qua deriuatur tempora iuxta canones Barytonorū.

Prima coniugatio circūflexorum

Fit à uerbis sextæ coniugationis Barytonorum inflecto
 in εω, ωοίεω, ωοίε: Futurum in σω, uertendo uerborum

ε in κ longum: ποιῶσω, unde præteritum in κκα, πρῶοικκα.

primæ circumflexorū Exemplum.

Verbi actiui.

Indicativus præsens	{	ποιῶ, ᾧ: ποιῆς, ἔς: ποιῆι, ἔ.
		ποιέτωρ, ἔτωρ: ποιέτωρ, ἔτωρ.
Imperfectum	{	ποιέομεν, οἴμεν: ποιέετε, ἔτε: πρέουσι, οἴσι.
		ἐπόοιτο, οἴω: ἐπόεις, εἶς, ἐπόει, κ.

Imperfectum

Imperfectum	{	ἐποίητο, ἔτωρ, ἐποίητόω, εἶτω.
		ἐποιέομεν, οἴμεν: ἐποιέετε, ἔτε: ἐπόοιτο, οἴω.

Perfectum, πρῶοικκα, πρῶοικκας, ὅ σεπτα, με τέτυφα, τέτυφας.

Plusquamperfectum, ἔπεισοικκαμ.

Aoristius primus, ἐπόοισα: Futur. prim. ποιῶσω. 15

Imperat.

Imperatius præsens	{	πόει, ἔ: ποιέτω, εἶτω.
		ποιέτωρ, ἔτωρ: ποιέτωρ, εἶτωρ.
Imperatius imperfectum	{	πρέετε, ἔτε: ποιέτωσαν, εἶτωσαν.
		Perfectum πρῶοικκα: Aoristius primus, ποίσορ.

Secundus aoristius, secundum Futurum, ὅ Præteritum medium, quando reperiantur, dicitur po-

pag. 56. et 65. strā.

Optatiuus

Optatiuus præsens	{	ποιέοιμι, οἴμ: ποιέοις, οἴς, ποίοι, οἴ.
		ποιέοιτο, οἴτορ: ποιέοιτω, οἴτω.
Optatiuus imperfectum	{	ποιέοιμεν, οἴμεν: ποιέοιτε, οἴτε: πρέοιμεν, οἴμεν.

Perfectum

Perfectum, ποιήκοιμι: Aoristus primus, ποιή-
σαιμι: Futurum primum, ποιήσοιμι.

Subiunctivi } ποιέω, ᾧ: ποιέῃς, ἧς: ποιέῃη, ἧ.
Subiunct. } ποιέτωρ, ἦτορ: ποιέετορ, ἦτορ.
5 praesens ἐὰν } ποιέω μὲν, ᾧ μὲν: ποιεῖτε, ἕτε: ποι-
έωσι, ᾧσι:

Perfectum, ποιήκω: Aoristus primus, ποιήσω.

Infinitivi praesens, ποιέειν, ἔειν: Perfectum, ποιή-
κέναι: Aoristus primus, ποιήσαι: Futurum primum,
10 ποιήσειν.

Participij } ποιέων, ᾧν: ποιέοντ' Θ, οὔτ' Θ.
praesens } ποιέουσα, ὄσα: ποιέονσκι, ὄσκι.
Participia } ποιέορ, οὔ: ποιέοντ' Θ, ποιοῦντ' Θ.
prime cir- }
cūflexorū.

15 Futurum primum, ποιήσωρ.

Verbi Passivi Indicativi, Praesens.

ποιέομαι, ὄμαι: ποιέῃη, ἧ: ποιέεται, ἔται.

ποιέομενοι, ὄμενοι: ποιέεσθαι, ἔσθαι: ποιέ-
σθαι, ἔσθαι.

20 ποιέομεθα, ὄμεθα: ποιέεσθε, ἔσθε: ποιέονται,
οὔται.

Imperfectum.

ἐποιέομην, ὄμην: ἐποιέου, ὄ: ἐποιέετο, ἔτο.

ἐποιέομενοι, ὄμενοι: ἐποιέεσθαι, ἔσθαι: ἐποιέ-
σθαι, ἔσθαι.

25 ἐποιέομεθα, ὄμεθα: ἐποιέεσθε, ἔσθε: ἐποιέ-
οντο, οὔτο.

Perfectum. Perfectum { πεποίημαι, πεποίησαι, πεποίητη.
 πεποίημεν, πεποίησθε, πε-
 ποιήσθε. 5

Plusquamperfectum. Plusquamperfectum { επεποίημην, επεποίησθε, επεποίη-
 ητο.
 επεποίημεν, επεποίησθε, επε-
 ποιήσθη. 10
 επεποίημεθα, επεποίησθε, επε-
 ποιήθη.

Aoristus primus, εποίηκα: Futurum primum, ποιήσομαι: paulo post Futurum, πεποίησομαι.

Imperat. Imperatium praesens { ποιέου, ου: ποιέεσθε, είσθε.
 ποιέεσθε, ήσθε: ποιέεσθε, εί- 15
 σθε.
 ποιέετε, ήσθε: ποιέεσθε, εί-
 σθε.

Perfectum. Perfectum { πεποίησο, πεποίησθε:
 πεποίησθε, πεποίησθε. 20
 πεποίησε, πεποίησθε.

Aoristus primus, ποιήκασι.
 Optativum praesens.

Optativus. ποιέομαι, οίμαι: ποιέοιτο, οίτο:
 ποιέομεν, οίμεν: ποιέοισθε, οίσθε, 25
 ποιέοιτο, οίσθε.
 ποιέομεθα, οίμεθα: ποιέοισθε, οίσθε: ποιέον-
 το, οίντο.

Perfec

{ πεποιήμην, πεποιήσομαι, πεποιήσθε.
 { πεποιήμενοι, πεποιήσθε, πεποιήσθητε.
 { ποιήσω, ποιήσεις, ποιήσθε.
 { ποιήσθε, ποιήσθητε.

Perfectum

5 Aoristus primus, ποιήθειν. Futurum primum, ποιήθη-
 σοίμην: Paulò post Futurum, πεποιήσοίμην.

Subiunctivi praesens.

Subiunct.

10 { ποιέωμαι, ὦμαι, ποιέη, ἦ, ποιέηται, ἦται.
 { ποιέωμενοι, ὠμενοι: ποιέσθω, ἦσθω:
 { ποιέσθω, ἦσθω.
 { ποιέωμεθα, ὠμεθα: ποιέσθη, ἦσθη:
 { ποιέσθηται, ὠνται.

10 εἶαρ

15 { πεποιήμαι, πεποιή, πεποιήται.
 { πεποιήμενοι, πεποιήσθω, πε-
 { ποιήσθω.
 { πεποιήμεθα, πεποιήσθη, πεποι-
 { ὶνται.

15 Perfectum

εἶαρ

Aoristus primus, εἶαρ ποιήσῃ.

Infinitivi praesens, ποιέειν, ποιέειν.

Infinitivus.

20 Perfectum, πεποιήσθω, per ἦ anastrophe.

Aoristus primus, ποιήθημι: Futurum primum,
 ποιήθησέμην: Paulò post Futurum, πεποιήσεμην.

25 { ποιέομεν, ὄμεν: ποιέομεθα, ὄμεθα.
 { ποιέομεθα, ὄμεθα. (νεκ.)
 { ποιέομεν, ὄμεν: ποιέομεθα, ὄμεθα.
 { ποιέομεθα, ὄμεθα.

25 Participij praesens

Participia

Perfectum, πεποιήσθω: Aoristus primus, ποιήθημι.

Ἦς: Futurum primum, ποιησόμεν. ∅ : Paulō
post Futurum, πεποιησόμεν. ∅.

Verbi medij.

Media uer-
bi circūfle.

Præsens & imperfectum eadem cum passivis.
Perfectum, Plusquāperfectum, Aoristus secundus, 5
& Futurum secundum, quando reperiatur, dicimus
postea. Restat igitur in uerbis circūflexis duo tan-
tum tempora, primus Aoristus, & primum futurū,
quæ legem sequuntur Barytonorum, hoc pacto. Pri-
mus Aoristus Indiatui, ποιησάμεν. Imperatiui, 10
ποιησαι. Optatiui, ποιησάμεν. Subiunctiui, ποι-
σώμαι. Infinitui, ποιήσασθαι. Participij, ποιη-
σάμεν. ∅. Primum Futurum Indiatui, ποιησο-
μαι, Optatiui, ποιησοίμεν. Infinitui, ποιήσεσθαι.
Participij, ποιησόμεν. ∅. Eadem ratio in cæteris 15
coniugationibus.

Secunda coniugatio circūflexorum

Secūda cō-
iugatio cir-
cūflexorū.

Fit à uerbis in άω, βοάω, βοῶ: Futurum in ήσω,
βοήσω: Præteritum in ηκα, βεβόηκα, migrante α
in η.

Verbi actiui.

Indiatui } βοάω, ῶ: βοάει, ᾶς. βοάει, ᾶ.
presens } βοάετορ, ᾶτορ: βοάετορ, ᾶτορ.
βοάομεν, ῶμεν. βοάετε, ᾶτε, βοάσ-
σι, ῶσι.

Imperfectū

Imperfe. } ἐβόαορ, ῶρ: ἐβόαιε, ας: ἐβόαι, α.
ἐβόαέτορ, ᾶτορ: ἐβόαιτι, ᾶτι.
ἐβόαομεν, ῶμεν: ἐβόαετε, ᾶτε: ἐβόα-
ορ, ῶρ.

Perfectum

Perfectum, βεβόηκα, ηκαε, ηκε, ut τέτυφα.

Perfectum.

Plusq̄perfectum, ἐβεβόηκα, ηκαε, ησε.

Aoristus primus, ἐβόησα: Futurū primū, βόησω.

5 Imperatiui } βόάε, α: βοαέτω, άτω.
 praesens. } βοάετορ, άτορ: βοαέτωρ, άτωρ.
 } βοάετε, άτε: βοαέτωσαν, βοάτωσαν.

Imperat.

Perfectum, βεβόηκε: Aoristus primus, βόησον.

10 Optatiui } βοάοιμι, ώμι: βοάοις, ώς: βοάοι, ώ.
 praesens } βοάοιτορ, ώτορ: βοάοιτω, ώτω.
 } βοάοιμην, ώμην: βοάοιτε, ώτε: βοάοιε, ώε.

Optatiuus.

Perfectum, βεβόηκοιμι: Aoristus primus, βοήσοιμι: Futurum primum, βοήσοιμι.

15 Subiunctiui } βοάω, ώ: βοάης, άς: βοάη, ά.
 praesens } βοάητορ, άτορ: βοάητορ, άτορ.
 } βοάωμην, ώμην: βοάητε, άτε: βοάωσι, ώσι.

Subiunct.

Perfectum, βεβόηκα, Aoristus primus, βοήσω.

20 Infinitiui praesens, βοάειν, βοᾶν: Perfectum, βεβόηκέναι: Aoristus primus, βοήσαι: Futurū primum, βοήσων.

Infinitiuus.

Participij } βοάων, ών: βοάοντ, ώντ.
 praesens } βοάουσα, ώσα: βοάους, ώς.
 } βοάων, ών: βοάοντ, ώντ.

Participia.

25 Perfectum, βεβόηκώς: Aoristus primus, βοήσας, Futurum primum, βοήσων.

Verbi

Passivū se-
cundae ner-
borum ar-
tū flexorū.

Verbi passivi indicativi praesens.

βοάομαι, ὦμαι: βοάη, ᾶ: βοάεται, ᾶται.
βοάομεν, ὠμεν: βοάεσθον, ᾶσθον: βοάε-
σθον, ᾶσθον.

Imperfectū

βοάομεθα, ὠμιθα: βοάεσθε, ᾶσθε, βοάοντες, ὦν- 5
ται. Imperfectum.

ἕβοάομι, ὠμι, ἕβοάσ, ὦ: ἕβοάετο, ᾶτο.
ἕβοάομεν, ὠμεν: ἕβοάεσθον, ᾶσθον, ἕβο-
άεσθον, ᾶσθον.

ἕβοάομεθα, ὠμιθα: ἕβοάεσθε, ᾶσθε: ἕβοάον- 10
το, ὠντο.

Perfectum

βεβόημαι, βεβόησαι, βεβόηται.
βεβόημεν, βεβόησθον, βεβόη-
σθον.
βεβόημεθα, βεβόησθε, βεβόη- 15
ται.

Plusquāpf. Plusq̄pf.

ἕβεβόημι, ἕβεβόησο, ἕβεβόητο.
ἕβεβόημεν, ἕβεβόησθον, ἕβεβόη-
σθον.
ἕβεβόημεθα, ἕβεβόησθε, ἕβεβόη- 20
σθοντο.

Aoristus primus, ἕβοήσθω: Futurum primum, βοη-
σθήσομαι: paulò post Futurum, βεβόησομαι.

Imperat.

Imperativi
praesens

βοάου, ὦ. βοάεσθω, ᾶσθω:
βοάεσθον, ᾶσθον: βοάεσθωρ, βο- 25:
ᾶσθωρ.
βοάεσθε, ᾶσθε. βοάεσθωσαν: βο-
ᾶσθωσαν.

Perfe-

Perfectum { βεβόησο, βεβοήσῃω:
βεβόησῃορ, βεβοήσῃωρ.
βεβόησῃε, βεβοήσῃωσιν.

Aoristus primus, βοήθη.

Optativi praesens.

Optativus

βοαόμιλω, ὤμιλω: βοάοιο, ὄο: βοάοιτω, ὄτο.

βοαόμιεδορ, ὤμιεδορ: βοάοισῃορ, ὄσῃορ: βο-
αόισῃω, ὄσῃω.

βοαόμιεδα, ὤμιεθα: βοάοισῃε, ὄσῃε: βοάοισῃ-
το, ὄσῃτο.

10

Perfectum { βεβοήμιλω, βεβοήο, βεβοήτο.
βεβοήμιεδορ, βεβοήσθορ, βεβοή-
σῃω.

βεβοήμιεδα, βεβοήσῃε, βεβοήσῃτο.

15

Aoristus primus, βοηθῆμιλω. Futurum primum, βο-
ηθῃσοίμιλω: paulo post Futurum, βεβοησοίμιλω.

Subiunctivi praesens.

Subiuncti

20

βοάομαι, ὤμαι: βοάη, βοά: βοάητη, ἄτη:
βοαώμιεδορ, ὤμιεδορ: βοάησῃορ, ἄσθορ:
βοάησῃορ, ἄσθορ.

βοαώμιεδα, ὤμιεδα: βοάησῃε, ἄσῃε:
βοάωνται, ὄνται.

25

Perfectum { βεβοῶμαι, βεβοῶ, βεβοῶται.
βεβοῶμιεδορ, βεβοῶσῃορ, βε-
βοῶσῃορ.

Imperfecti

βεβοῶμιεδα, βεβοῶσῃε, βεβοῶσῃ-
ται.

Aoristus primus, ἔαυ βοηθῆ.

Infinitivus

Infinitivus. Infinitivi praesens, βοάειν, βοᾷν.
 Perfectum, βεβοῆναι: Aoristus primus, βονδῶαι.
 Futurum primum, βονδῆσεαι. Paulò post Futurum, βεβοήσεαι.

*Participia circumflexor. verbo-
 tñ sequēda.*

Participij praesens

}	βοαόμεν, ὠμῆρος: βοαομῆς, βοαομῆου.	}	9
	βοαομῆν, ὠμῆν: βοασμῆς, ὠμέ- νς.		
	βοαόμενον, ὠμῆρον: βοαομῆου, ὠ- μῆου.		

Perfectum, βεβοημέην: Aoristus primus, βον-
 δέει: Futurum primum, βονδῆσόμεην: Paulò
 post Futurum, βεβοησόμεην.

*Mediū ver-
 borū arcū-
 flexorū se-
 cūda.*

Verbi mediij.

Aoristus primus, βεβοηάμην: βοηάει, βοηά-
 σάμην, βοηάωμαι, βοηάειν, βοηάμενος.
 Futurum primum, βοηάσομαι, βοηάσοίμην, βοη-
 σέει, βοησόμεην: de quibus in prima coniuga-
 tione.

*Tertia cōiu-
 gat. o ver-
 borū arcū-
 flexorum.*

Tertia coniugatio circumflexorum

Formatur à verbis in ὄω: χρυσόω, χρυσῶ: Futu-
 rum in ὴσω, χρυσήσω: Præteritum in ἔωκα, κέ-
 χρυσωκα.

Verbi actiui indicatiui.

Præsens

}	χρυσόω, ὦ: χρυσόεις, οἷ: χρυσόει, οἷ.	}	25
	χρυσόετον, ἔτον: χρυσόετον, ἔτον.		
	χρυσόομεν, ἔμεν: χρυσόειτε, οἴτε: χρυσόοσι, οἴσι.		

Imperfe-

Imperfectum $\left\{ \begin{array}{l} \text{ἐχρῦσομαι, οὐα: ἐχρῦσαις, ους,} \\ \text{ἐχρῦσαι, ου.} \\ \text{ἐχρῦσοέτορ, οὐτορ: ἐχρῦσοέ-} \\ \text{τω, οὐτω.} \\ \text{ἐχρῦσοίμεν, ὄμοι: ἐχρῦσαίτε,} \\ \text{οὐτε: ἐχρῦσομαι, οὐα.} \end{array} \right. \text{Imperfecti}$

Perfectum, κεχρῦσώκα: Plusquamperfectum, ἐκε-
 χρῦσώκαμ: Aoristus primus, ἐχρῦσώσα. Futurum
 primum, χρῦσώσω.

Imperatiui $\left\{ \begin{array}{l} \text{χρῦσαι, ου: χρῦσαίτω, οὐτω.} \\ \text{χρῦσαέτορ, οὐτορ: χρῦσαέτωρ,} \\ \text{ότωρ.} \\ \text{χρῦσαίτε, οὐτε: χρῦσαίτωσαρ, ὄ-} \\ \text{τωσαρ.} \end{array} \right. \text{Imperati}$

Perfectum, κεχρῦσώκα: Aoristus primus, χρῦσώ-
 σομαι.

Optatiui $\left\{ \begin{array}{l} \text{χρῦσοίμι, οἴμι: σοίς, οἴς: σοί, οἴ.} \\ \text{χρῦσοίτορ, οἴτορ: χρῦσοίτω, σοί-} \\ \text{τω.} \\ \text{χρῦσοίμεν, οἴμεν: σοίτε, οἴτε: χρῦ-} \\ \text{σοίμεν, οἴμεν.} \end{array} \right. \text{Optatiuus,}$

Perfectum, κεχρῦσώκοιμι: Aoristus primus χρῦ-
 σώσαιμι: Futurum primum, χρῦσώσοιμι.

Subiunctiui $\left\{ \begin{array}{l} \text{χρῦσῶ, ᾧ: σῶς, οἴς: σῶ, οἴ.} \\ \text{χρῦσῶντορ, ᾧν: χρῦσῶντορ, ᾧτω.} \\ \text{χρῦσῶμεν, ᾧμεν: χρῦσῶντε, ᾧτε:} \\ \text{χρῦσῶσι, ᾧσι.} \end{array} \right. \text{Subiunctiui,}$

Perfectum, κεχρῦσώκα: Aorist. prim. χρῦσώσω:
 Infini.

Infiniitū presens, χρυσόω, σῶ: Perfectum κε-
χρυσώκειναι: Aoristus primus, χρυσώσα: Futurum
primum, χρυσώσασθαι.

Particip. presens, χρυσόωσθ, σῶσθ: χρυσόουσι
ἔντι: Perfectū, κεχρυσώκως: Aoristus primus,
χρυσώσας: Futurum primum, χρυσώσασθαι.

Passivū ut
borū circū
flexorum
artia.

Verbi passivi Indicativi
Presens.

χρυσόομαι, ἔμει: χρυσόη, οἶ: χρυσόηται, ἔστα.
χρυσόομενοι, ἔμενοι: χρυσόεσθαι, ἔσθαι: 19
χρυσόεσθαι, ἔσθαι.
χρυσόομεθα, ἔμεθα: χρυσόεσθαι, ἔσθαι: χρυ-
σούονται, ἔνται.

Imperfectum.

ἔχρυσόομην, ἔμην: σόοι, ἔσοιτο, ἔστο. 15
ἔχρυσόομενοι, ἔμενοι: σόεσθαι, ἔσθαι: σόει-
σθαι, ἔσθαι.
ἔχρυσόομεθα, ἔμεθα: ἔχρυσόεσθαι, ἔσθαι: ἔχρυ-
σούοντο, ἔντο.

Perfect. { κεχρυσώμαι, ἔσασθαι, ἔσασθαι. 20
 { κεχρυσώμενοι, ἔσασθαι, ἔσασθαι.
 { κεχρυσώμεθα, ἔσασθαι, ἔσασθαι.

Plusq̄pf. { ἔκεχρυσώμην, ἔσασθαι, ἔσασθαι.
 { ἔκεχρυσώμενοι, ἔσασθαι, ἔσασθαι.
 { ἔκεχρυσώμεθα, ἔσασθαι, ἔσασθαι. 25

Aoristus primus, ἔχρυσώσθαι: Futurum primum,
χρυσώσασθαι: paulò post Futurum, κεχρυσώ-
σομαι.

Impera-

Imperatiui { χρυσός, ὄ, χρυσοέσθω, ὄσθω.
 praesens { χρυσοέσθω, ὄσθω : χρυσοέσθω.
 Imperfect. { ὄσθω.
 χρυσοέσθω, ὄσθω : χρυσοέσθωσαν,
 ὄσθωσαν.

Perfectū { κεχρυσώσασθαι, κεχρυσώσασθαι.
 Plusq̄fect. { κεχρυσώσασθαι, κεχρυσώσασθαι.
 Aoristus primus, χρυσώσασθαι.

Optatiui praesens.

Optatiuus.

χρυσοοίμην, οίμην : σόοιο, σόοιο : σόοιοτο, σόοιοτο.
 χρυσοοίμενοι, οίμενοι : σόοιοσθε, οίσοιοσθε : σόοιοσθε,
 οίσοιοσθε.
 χρυσοοίμεθα, σοίμεθα : σόοισθε, σοίσοισθε : σόοισθε,
 σοίσοισθε.

Perfect. { κεχρυσώσασθαι, υσώσασθαι.
 Plusq̄fect. { κεχρυσώσασθαι, υσώσασθαι.
 Aoristus primus, χρυσώσασθαι : Futurum primum

χρυσώσασθαι, paulò post Futurum, κεχρυσώσασθαι,
 σοίσοισθε.

Subiunctiui praesens.

Subiunct.

χρυσώμαι, ὄμαι : χρυσώμαι, οί : χρυσώμαι.
 χρυσώμενοι, ὄμενοι : χρυσώμενοι, ὄσοιοσθε, οίσοιοσθε :
 χρυσώμεθα, ὄμεθα : χρυσώμεθα, ὄσοισθε, οίσοισθε :
 χρυσώμεθα, ὄμεθα.

Perfectum

Perfectum. *Perfectum* { κε χρυσῶμαι, κε χρυσῶ: κε χρυσιῆς.
 κε χρυσώμεθον, κε χρυσῶτον, κε-
 χρυσῆσθον.
 κε χρυσώμεθα, κε χρυσῆσθε, κε-
 χρυσῶνται.

Aoristus primus, ἐὰν χρυσωθῶ.

Infinitivi praesens, χρυσοῦσθαι, χρυσόνσθαι.

Perfectum, κε χρυσῶσθαι. *Aoristus primus*, χρυσω-
 θῆναι. *Futurum primum*, χρυσωθήσεσθαι. *Paulo*
post Futurum, κε χρυσώσεσθαι.

Participia
verbi circum-
flexi tertie.

Participij { χρυσοῦμενος, ὄμενος: σοομέ-
 νου, ὄμελου.
praesens { χρυσομένη, ουμένη: χρυσομένης,
 ουμένης.
 { χρυσομένον, ούμενον: χρυσομέ-
 νου, ουμένου.

Perfectum, κε χρυσώμενος: *Aoristus primus*,
 χρυσωθείς. *Futurum primum*, χρυσωθήσομε-
 νος: paulo post *Futurum*, κε χρυσώσομε-
 νος.

Verbi medij.

Media.

Aoristus primus, ἐχρυσώσαίμην, χρῖσασαί,
 χρυσώσαίμην, χρυσώσωμαι, χρυσώσασθαι.
 χρυσώσαίμην. *Futurum primum*, χρυσώσο-
 μαι, χρυσώσοίμην, χρυσώσεσθαι, χρυσώσομε-
 νος, de quibus dictum est in πείρα.

In circum-
flexa.

Annotationes in aransflexa.
Monosyllaba aransflexa in secunda reperi-
untur conjugatione, ἄρῶ, ἄλῶ, κλῶ: *In prima*
 κερῶ

uero [prime coniugationis persona singulari] minime, nec in prima plurali, nec tertia: πλέω, πλέο-
μυ, πλέοσι. non autem πλώ, πλώμυ, πλώσι.

Quaedam ad duas pertinent coniugationes, γκ
3 ρέω, ἐλεέω, ζυρέω: uel γκράω, ἐλεαίω, ζυράω.

Crasis α ε in α, βοάει, βοᾷ: Doricè autem
in η, γελάει, γελῆς, διψάει, διψῆς, per κ μο-
uorhithongum, hoc est, uadam uocalem: quem mo-
rem in quibusdam Attia quoque seruarunt, dican-
tes, πεινῆς, διψῆς, ζῆς; unde imperfectum ἔζη, ε
10 Infinitiuus ζῶ.

Futurum in ἴσω uel ὠσω. Quaedam figuratiuā
retinent, τελέω, τελέσω, τετέλεκα: γελάω, γε-
λάσω, γεγέλακα: ὀμόω, ὀμόσω, ὠμοκα, ε
15 hęc penultimam Aoristi primi corripunt, ἐτέλε-
κα, ἐγέλασα: Poëtice autem ἐτέλεσσα, producta
penultima per positionem gemini ος.

In nonnullis duplex futurum, ἀνέω, ἀνέσω: ε
ἀνήσω: sic καλέω, καλέσω, ε καλήσω: κορέω,
20 πνέω, φορέω, φρονέω: ε in secunda, ἀλοαίω, ἀ-
λοάσω, ἀλόησω.

Secundum Aoristum, secundum Futurum, ε
Preteritum medium tertia coniugatio non agno-
sat. At in duabus prioribus ita demum reperi-
untur, si thema iam affectum contractione de-
25 sinat in ω non purum, idque ad hunc modum: Ex
primo Aoristo, primo Futuro, ε Preterito acti-
uo, eliditur penultima uocalis cum consonante se-

γελῆς
διψῆς
πνῆς
ζῆς
ἔζη.
ζῶ.

Futura cir-
cunflexorū
ἴσω
ὠσω
ἔσω
άσω
όσω.

Annotatio.

quente, δουπέω, δουπέω. Fut. pri. Δουπήσω: secundum
 δουπέω. Aorist. prim. ἐδούπησα, secundum.
 ἐδούπησθαι. Præteritū acti. Δεδούπηκα: medium, δέ-
 δουπέα. Sic μυκάω, μυκῶ, μυκήσω, μυκῶ, ἐμύ-
 κησα, ἐμυκον, μεμύκηκα, μέμυκα. Monosyllaba
 necō circumflexa his temporibus arcent, præter duo,

Annotatio.

χέω, χῶ: ᾠάω, ᾠῶ: unde formantur Aoristi se-
 cūdi, ἐχορ, ἐχεε, ἐχε, à primo ἐχησα: ἔωορ,
 ἔωεε, ἔωε, ab ἔωασα.

ἐχορ.

ἔωορ.

Atticisimus.

Optatiui præsentis circumflexi solent Attici e-
 tiam per lw purum inflectere, hoc pacto:

οἴλω.

Atticus Op-
tatiuus

ποιόιλω, ποιόινε, ποιόιῶ.
 ποιόικτορ, ποιόιήτω.
 ποιόικμεν, ποιόικτε, ποιόικσᾶν.

Infinitiui Barytoni, ποιέειν, βοάειν, χρυσόειν,
 primū abiciunt iota, ac deinde fit crasis: ποιέειν,
 ποιέειν, βοάειν, βοάειν: χρυσόειν, χρυσόειν. Quan-
 quam in secunda coniugatione quidam subscribant
 iota, βοάειν, πεινᾶειν: quidam non subscribant, βοάειν,
 πεινᾶειν.

Perfecti pas-
siui forma-
tio.

Præteritum perfectum passiuum fit ab actiuo,
 mutando κα in μαι, sed asciscitur σ, si penultima
 sit breuis, τετέλεκα, τετέλεσμαι: in tertia quoque
 plurali ac reliquis modis utimur periphrafi, ut in
 Barytonis.

Si autem penultima sit longa η uel ω, non assu-
 mitur σ, πεποίηκα, πεποίημαι: βεβόηκα, βε-
 βόημαι: κέχρησκα, κέχρησμαι. Verum quia

τα

ταί tertie personæ singularis est purum, περι-
ται, βεβόκται, κεχρυσώται: ideo locis aliquot in-
terponitur σ: quemadmodum scriptum est in quinta cō-
iugatione Βαρυτονorum.

5 Optatiua præterea in huiusmodi præterito fiunt Optatiua
sine periphrafi, per diphthongum impropriam η
σ ω, πεποιήμλω, βεβοήμλω, κεχρυσώμλω.

Sic σ subiunctiua legitime formantur per ω ar- Subiunctiua
causflexum, πεποιωμαι, βεβοωμαι, κεχρυσω-
μαι.

10 In utroque autem modo arcusflexitur secunda
σ tertia personæ, πεποιωσ, πεποιωστο: εαρ πε-
ποιωμαι, πεποιωη, πεποιωηται: σ ita in cæteris
coniugationibus.

15 A uerbis sextæ coniugationis in εω, αω, οω, Verborum in
ω, deducuntur quæ uocata sunt uerba in μι, quod μι deductio
in μι desinant: δέω, τίθημι, στρέω, ἵστημι: Δόω,
Δίδωμι: ῥέω, ῥέωμι, ῥέωμι: ideoque desinentium
in μι, quatuor sunt coniugationes, pro numero uo-
calium, ε, α, ο, υ, quæ sunt indicæ ac figuratiuæ con- ε, α, ο, υ
iugationum.

Quod ad principalem attinet syllabam; tres
primæ coniugationes fiunt per ἀναδιπλασια-
σμού, hoc est, reduplicationem: quarta, non item.

25 Reduplicatio propria est, quando prima thematis Reduplica-
tis repetitur consonans, σ assumitur tota breue,
Δόω, Δίδωμι: in uicem autem aspirata succedit.
lius tenuis: δέω, τίθημι: mut ad δ θ in τ, nō δίδημι.

E ij Redu-

Reduplicatio impropria = Reduplicatio impropria, ubi tantum praefiguntur iotio impropria, ut si uerbum incipiatur à uocali, ἔω, ἴκμι: aut à literis, στ, σάω, ἴσκημι.

Ultimae syllabae formatio. Ultima uero & penultima syllaba sic habent: Migrat ω purum in μι: uocales autem characterifice in proprias longas, ε & α in κ. δέω, τίδημι: σάω, ἴσκημι: ο in ω, Δόω, Δίδωμι: ceterum uicium sit anæps, hic longum ansibitur, ζεύγω, ζεύγυμι.

Quaecunque igitur in his uerbis sortita sunt reduplicationem, tribus opus habent syllabis, reduplicatione, penultima longa, & syllaba μι.

Reduplicatio in quibus temporibus. Nec est reduplicatio nisi in presenti & praeterito imperfecto, per omnes modos & partiapia.

Trium quoque temporum hic solum habenda est ratio: praesentis, imperfecti, & secundi Aoristi. Praesens peculiarem sibi uendicat inflexionem. At Imperfectum, & secundus Aoristus reguntur legibus Aoristi passivi Barytonorum: excepta penultima, de qua postea.

Perfectum, Plusquamperfectum, Aoristus primus, & Futurum, consueto more formantur ab iis uerbis, siue circumflexis, siue Barytonis, unde manant ipsa uerba in μι: ut τίδημι, Futurum δέω, à δέω uel δῶ: sic ἴσκημι, Aoristus primus, ἔσκησα, à σάω: item Δίδωμι, Perfectum, Δέδωκα, Plusquamperfectum, ἔδεδόκειν à Δόω.

Proinde haec tempora quod sint ad Barytonorum

δέω.
 σάω.
 Δόω.

rum canones exigenda, parum prosequemur in istis conjugationibus, nisi quid interuenerit, quo deflectant à prescriptis legibus.

5 Medio præterito carent uerba in $\mu\iota$, & item secundo Futuro, perinde atque aramflexa. Secundum Aoristum passiuum quidem ignorant, at medium ritè formant, ut & actiuum.

Annotatiu-
cula.

Prima coniugatio in $\mu\iota$

Prima cõiu-
gatio in $\mu\iota$.

10 Fit à uerbis in $\acute{\epsilon}\omega$ per reduplicationem, $\delta\acute{\epsilon}\omega$, $\tau\acute{\iota}\delta\eta\mu\iota$: Futurum in $\acute{\eta}\sigma\omega$, $\delta\acute{\eta}\sigma\omega$, ut in prima aramflexorum. Verbi actiui Indiatui.

Exemplum.

Præsens { Sing. $\tau\acute{\iota}\delta\eta\mu\iota$, $\tau\acute{\iota}\delta\eta\sigma$, $\tau\acute{\iota}\delta\eta\sigma\iota$.
Dual. $\tau\acute{\iota}\delta\epsilon\tau\omicron\rho$, $\tau\acute{\iota}\delta\epsilon\tau\omicron\rho$.
Plur. $\tau\acute{\iota}\delta\epsilon\mu\upsilon$, $\tau\acute{\iota}\delta\epsilon\pi$, $\acute{\alpha}\theta\acute{\epsilon}\sigma\iota$, & Ionicè $\acute{\alpha}\delta\acute{\epsilon}\alpha\sigma\iota$.

15

Imperfect. { Sing. $\acute{\epsilon}\tau\acute{\iota}\delta\omega$, $\acute{\epsilon}\tau\acute{\iota}\delta\eta\sigma$, $\acute{\epsilon}\tau\acute{\iota}\delta\eta$.
Dual. $\acute{\epsilon}\tau\acute{\iota}\delta\epsilon\tau\omicron\rho$, $\acute{\epsilon}\acute{\alpha}\delta\acute{\epsilon}\tau\omega$.
Plur. $\acute{\epsilon}\tau\acute{\iota}\delta\epsilon\mu\upsilon$, $\acute{\epsilon}\tau\acute{\iota}\delta\epsilon\tau\epsilon$, $\acute{\epsilon}\tau\acute{\iota}\delta\epsilon\sigma\alpha\upsilon$.

Perfectum, $\tau\acute{\epsilon}\delta\eta\kappa\alpha$, $\kappa\alpha\sigma$, $\kappa\epsilon$ per diphthongum η . η pro η .

20 Plusquamperfectum, $\acute{\epsilon}\tau\epsilon\delta\acute{\epsilon}\kappa\epsilon\rho$, $\kappa\alpha\sigma$, $\kappa\epsilon$.
Aoristus primus, $\acute{\epsilon}\delta\eta\kappa\alpha$, $\kappa\alpha\sigma$, $\kappa\epsilon$, per κ scribitur.

Aoristus secund. { Sing. $\acute{\epsilon}\delta\omega$, $\acute{\epsilon}\delta\eta\sigma$, $\acute{\epsilon}\delta\eta$.
Dual. $\acute{\epsilon}\delta\epsilon\tau\omicron\rho$, $\acute{\epsilon}\theta\acute{\epsilon}\tau\omega$.
Plur. $\acute{\epsilon}\delta\epsilon\mu\upsilon$, $\acute{\epsilon}\theta\epsilon\pi$, $\acute{\epsilon}\delta\epsilon\sigma\alpha\rho$.

25 Futurum primum, $\delta\acute{\eta}\sigma\omega$, $\sigma\alpha\sigma$, $\sigma\alpha$, à $\delta\acute{\epsilon}\omega$.

Imperatiui { Sing. $\tau\acute{\iota}\delta\epsilon\acute{\alpha}$, $\acute{\alpha}\theta\acute{\epsilon}\tau\omega$
Dual. $\tau\acute{\iota}\delta\epsilon\tau\omicron\rho$, $\acute{\alpha}\delta\acute{\epsilon}\tau\omega\rho$.
Præscus Plur. $\tau\acute{\iota}\delta\epsilon\pi$, $\tau\acute{\iota}\theta\acute{\epsilon}\tau\omega\sigma\rho$.

$\tau\acute{\iota}\delta\epsilon\acute{\alpha}$ pro
 $\delta\acute{\epsilon}\acute{\alpha}$.

E ù

Aori-

Aoristus sec.	Sing. δέξ, δέτω. Dual. δέτορ, δέτωρ. Plur. δέτε, δέτωσαν.	
Optatiui presens	Sing. ἴδείλω, ἴδέιης, ἴδείη. Dual. ἴδέϊκτορ, ἴδῆίτω. Pl. ἴδέϊκω, ἴδέϊκτε, ἴδέϊκσαν.	5
Aoristus sec.	Sing. δέιλω, δέιης, δείη. Dual. δέϊκτορ, δῆίτω. Plur. δέϊκω, δέϊκτε, δέϊκσαν.	
Subiunctiui presens ἔαρ	Sing. ἴδῶ, ἴδῆς, ἴδῆ. Dual. ἴδῆτορ, ἴδῆτορ. Plur. ἴδῶμεν, ἴδῆτε, ἴδῶσι,	10
Aoristus secundus ἔαρ	Sing. δῶ, δῆς, δῆ. Dual. δῆτορ, δῆτορ. Plur. δῶμεν, δῆτε, δῶσι.	15
Infinitiui presens	ἰδέσθαι, Aorist. secund. θέναι.	
Participij presens.	ὁ ἰδέεις, τίνεντ. ἢ ἰδέσθαι, ἰδέσσης. τὸ ἰδέειν, ἰδέεντ. .	
Aoristus secundus.	ὁ δέεις, θέντ. ἢ θέσθαι, δέσσης. τὸ δέειν, θέντ. .	20
Verbum passivum		
Fit ab actiuo, corripicndo p̄c̄ultimam, τίδῃμι, τίδῃμαι.		
Indicatiui presens	τίδῃμαι, τίθεσθαι, τίθεται. ἰδέμεθορ, τίδεθορ, τίθεθορ. ἰδέμεθα, τίθεθε, τίθειται.	25

Imperfectum { ἐὶδέμευ, ἐτίθεισο, ἐτίθειτο.
 ἐὶδέμενοι, ἐτίθεισθαι, ἐὶδέ-
 σθαι.

5 { ἐὶδέμεθα, ἐτίθεισθε, ἐτίθειτο.

Perfectum { τέθειμαι, τέθεισαι, τέθειται.
 τέθειμενοι, τέθεισθαι, τέθει-
 σθαι.
 τέθειμεθα, τέθεισθε, τέθεινται.

Per q̄ penultima, perinde atque actiuum τέθεικα.

10 Plusquamperfect. ἐπέειμί, ἐπέειπες, &c.

Aoristus primus, ἐπέειπες, ἐπέειπες, ut in Barytonis.

Futurum primum, πεποισομαι. paulò post Futu-
 rium, πεποισομαι.

15 Imperatiui { Sing. τίθεισο, ἴθεισθαι.
 Dual. τίθεισθαι, ἴθεισθαι.
 Plur. τίθεισθε, ἴθεισθε.

Imperat.

Optatiui { ἴθειμην, ἴθεισθε, ἴθειντο.
 ἴθειμενοι, ἴθεισθαι, ἴθεισθαι.
 ἴθειμεθα, ἴθεισθε, ἴθειντο.

Optatiuus.

20 Perfectum { τέθεικα, τέθεισθε, τέθειται.
 τέθειμενοι, τέθεισθαι, τέθεισθαι.
 τέθειμεθα, τέθεισθε, τέθειντο.

Subiunctiui { ἴθωμαι, ἴθῃ, ἴθῃται,
 ἴθωμενοι, ἴθῃσθαι, ἴθῃσθαι.
 ἴθωμεθα, ἴθῃσθε, ἴθῃνται.

Subiunct.

25 Perfect. ἔειπες { τεθώμενοι, τεθῆσθαι, τεθῆσθαι.
 τεθώμεθα, τεθῆσθε, τεθῆνται.

E iij Infini-

Et in sequentibus quoque coniugationibus eodem modo se habent hæc tempora, ut postea uidebitur.

Secunda coniugatio in μ

Secunda cō-

Fit à uerbis in $\acute{\alpha}\omega, \sigma\acute{\alpha}\omega, \acute{\iota}\sigma\eta\mu\iota$: Futurum in $\eta\acute{\sigma}\omega$,

iugatio in

5 $\eta\acute{\sigma}\omega$, ut in secunda coniugatione circumflexorum.

$\mu\iota$.

Verbi Actiui.

Indicatiui præsens { Sing. $\acute{\iota}\sigma\eta\mu\iota, \acute{\iota}\sigma\eta\varsigma, \acute{\iota}\sigma\eta\sigma\iota$.
Dual. $\acute{\iota}\sigma\alpha\tau\omicron\mu, \acute{\iota}\sigma\alpha\tau\omicron\mu$.
Plur. $\acute{\iota}\sigma\alpha\mu\epsilon\upsilon, \acute{\iota}\sigma\alpha\tau\epsilon, \acute{\iota}\sigma\alpha\sigma\iota$.

10 Imperfect. { Sing. $\acute{\iota}\sigma\lambda\omega, \acute{\iota}\sigma\eta\varsigma, \acute{\iota}\sigma\eta$.
Dual. $\acute{\iota}\sigma\alpha\tau\omicron\mu, \acute{\iota}\sigma\acute{\alpha}\tau\omega$.
Plur. $\acute{\iota}\sigma\alpha\mu\epsilon\upsilon, \acute{\iota}\sigma\alpha\tau\epsilon, \acute{\iota}\sigma\alpha\sigma\alpha\upsilon$.

Perfectum $\acute{\epsilon}\sigma\alpha\kappa\alpha$ per α : Plusquamperfectum $\acute{\epsilon}\sigma\acute{\alpha}\kappa\epsilon\upsilon$: Aoristus primus, $\acute{\epsilon}\sigma\eta\sigma\alpha$.

15 Aorist. sec. { Sing. $\acute{\epsilon}\sigma\lambda\omega, \acute{\epsilon}\sigma\eta\varsigma, \acute{\epsilon}\sigma\eta$.
Dual. $\acute{\epsilon}\sigma\eta\tau\omicron\mu, \acute{\epsilon}\sigma\acute{\eta}\tau\omega$.
Plur. $\acute{\epsilon}\sigma\eta\mu\epsilon\upsilon, \acute{\epsilon}\sigma\eta\tau\epsilon, \acute{\epsilon}\sigma\eta\sigma\alpha\upsilon$.

Futurum primum $\eta\acute{\sigma}\omega$.

20 Imperatiui præsens. { Sing. $\acute{\iota}\sigma\alpha\delta\iota, \acute{\iota}\sigma\acute{\alpha}\tau\omega$.
Dual. $\acute{\iota}\sigma\alpha\tau\omicron\mu\acute{\iota}\sigma\acute{\alpha}\tau\omega\mu$.
Plur. $\acute{\iota}\sigma\alpha\tau\epsilon, \acute{\iota}\sigma\acute{\alpha}\tau\omega\sigma\alpha\upsilon$.

Imperat.

Aoristus secundus. { Sing. $\sigma\eta\delta\iota, \sigma\acute{\eta}\tau\omega$.
Dual. $\sigma\acute{\eta}\tau\omicron\mu, \sigma\acute{\eta}\tau\omega\mu$.
Plur. $\sigma\acute{\eta}\tau\epsilon, \sigma\acute{\eta}\tau\omega\sigma\alpha\upsilon$.

25 Optatiui præsens. { Sing. $\acute{\iota}\sigma\acute{\alpha}\lambda\omega, \acute{\iota}\sigma\acute{\alpha}\eta\varsigma, \acute{\iota}\sigma\acute{\alpha}\eta$.
Dual. $\acute{\iota}\sigma\acute{\alpha}\lambda\tau\omicron\mu, \acute{\iota}\sigma\acute{\alpha}\acute{\eta}\tau\omega$.
Plur. $\acute{\iota}\sigma\acute{\alpha}\lambda\mu\epsilon\upsilon, \acute{\iota}\sigma\acute{\alpha}\acute{\eta}\tau\epsilon, \acute{\iota}\sigma\acute{\alpha}\acute{\eta}\sigma\alpha\upsilon$.

Optatiuus.

Aoristus

		Sing. σαίλω, σαίνε, σαίν. Dual. σαίντορ, σαίντω. Plur. σαίνωλυ, σαίντε, σαίνσω.	
Subiunct.	Subiunctivi praesens εἶπ	Sing. ἰσῶ, ἰσᾶε, ἰσᾶ. Dual. ἰσᾶτορ, ἰσᾶτορ. Plur. ἰσῶωλυ, ἰσᾶτε, ἰσῶσι.	5
	Aoristus se- cundus εἶπ	Sing. εῶ, εῆε, εῆ. Dual. εῆτορ, εῆτορ. Plur. εῶωλυ, εῆτε, εῶσι.	
Infinitivus.	Infinitivi praesens, ἰσῶναι : Aoristus secundus, ἰσῶαι.		10

	Participij praesens.	ὁ ἰσᾶε, ἰσᾶντ @. ἡ ἰσᾶσα, ἰσᾶσθε. τὸ ἰσᾶν, ἰσᾶντ @.	
	Aoristus se- cundus.	ὁ εᾶε, εᾶντ @. ἡ εᾶσα, εᾶσθε. τὸ εᾶν, εᾶντ @.	15

Verbi passivi

Passivi Indi- cativi.	Indicativi praesens.	ἴσασμαι, ἴσασθαι, ἴσασθαι. ἴσᾶμενοι, ἴσασθον, ἴσασθον. ἴσᾶμεθα, ἴσασθε, ἴσασθαι.	20
	Imperfect.	ἴσᾶμην, ἴσασο, ἴσασο. ἴσᾶμενοι, ἴσασνοι, ἴσασθην, ἴσᾶμεθα, ἴσασθε, ἴσασθον.	
	Perfectum	ἴσασμαι, ἴσασθαι, ἴσασθαι.	
	Plusquamperfectum, re consueto.	ἴσᾶμην, ἴσασο, ἴσασο, mo-	25
	Aoristi. prim.	ἴσᾶσθην.	
	Futu. primum,	ἴσᾶσομαι.	
	Paulò post Futurum,	ἴσᾶσομαι.	

Impera-

Imperatiui præsens. { Sing. ἴσασο, ἴσάσθω.
Dual. ἴσασθον, ἴσάσθων.
Plur. ἴσασθε, ἴσάσθησαν. Imperat.

5 Optatiui præsens. { ἴσαιμι, ἴσαι, ἴσαιτο.
ἴσαιμεθον, ἴσαισθον, ἴσαισθω.
ἴσαιμεθα, ἴσαισθε, ἴσαιντο. Optatiuus.

Perfectum { ἔσαιμι, ἔσαι, ἔσαιτο.
ἔσαιμεθον, ἔσαισθον, ἔσαισθω.
ἔσαιμεθα, ἔσαισθε, ἔσαιντο.

10 Subiunctiui præsens. ἴσῃ { ἴσῃμαι, ἴσῃ, ἴσῃται.
ἴσῃμεθον, ἴσῃσθον, ἴσῃσθον.
ἴσῃμεθα, ἴσῃσθε, ἴσῃνται. Subiunct.

Perfect. ἔσῃ { ἔσῃμαι, ἔσῃ, ἔσῃται.
ἔσῃμεθον, ἔσῃσθον, ἔσῃσθον.
ἔσῃμεθα, ἔσῃσθε, ἔσῃνται.

15 Infinitiui præsens. ἴσαοις, ab Indiatiuo, ἴστασθε.
Partiipij præsens, ἴσταμίην, ἴσταμίην, ἴστα-
μίην.

Verbi medij

Medium.

20 Aoristus primus, ἔστησάμιην, ἔστησαι, ἔστησάμιην,
ἔστησωμαι, ἔστησάοις, ἔστησάμιην. Futurum ue-
rò primum, ἔστησομαι, ἔστησείμιην, ἔστησεοις, ἔστησέ-
μιην.

25 Aoristus se- { Sing. ἔσάμιην, ἔσασο, ἔσατο.
cundus. { Dual. ἔσάμεθον, ἔστασθον, ἔσά-
σθω.
Plur. ἔσάμεθα, ἔσασθε, ἔσαντο.

Sed in hoc uerbo non est tempus usitatum.

Tertia

Tertia coniugatio in μι

Tertia coniugatio in μι.

Fit à uerbis in ὄω, δῶω, δίδωμι. Futurum in ὄσω, δῶσω, perinde ut in tertia aransflexorum: Præteritum δέδωκα.

Exemplum.

Verbi actiui.

Indicatiui præsens { Sing. δίδωμι, δίδωε, δίδωσι.
Dual. δίδοτον, δίδοτον.
Plur. δίδομεν, δίδοτε, δίδουσι.
Ionicè διδόασι.

Imperfect. { Sing. ἐδίδωμ, ἐδίδωε, ἐδίδω.
Dual. ἐδίδοτον, ἐδίδότων.
Plur. ἐδίδομεν, ἐδίδοτε, ἐδίδοσαν.

Perfectum, δέδωκα : Plusquamperfectum, ἐδέδωκα: Aoristus primus, ἔδωκα per κ.

Aorist. secund. { Sing. ἔδωμ, ἔδωε, ἔδω.
Dual. ἔδοτον, ἔδότων.
Plur. ἔδομεν, ἔδοτε, ἔδοσαν.

Futurum primum, δῶσω.

Imperatiuus δίδοθι pro δόδι.

Imperatiui præsens { Sing. δίδοθι, δίδότω.
Dual. δίδοτον, δίδότων.
Plur. δίδοτε, δίδότωσιν.

Aorist. secund. { Sing. δός, δότω.
Dual. δότον, δότων.
Plur. δότε, δότωσαν.

Optatiuus.

Optatiui præsens { δίδοίμ, δίδοίε, δίδοίη.
Dual. δίδοίητον, δίδοίητων.
Plur. δίδοίμεν, δίδοίητε, δίδοίησαν.

Aoristus

- Aoristus 2. { Sing. Δοίλω, Δοίης, Δοίη.
 Dual. Δοίκοιτο, Δοίκοιτο.
 Plur. Δοίκομεν, Δοίετε, Δοίκοσθε.
- 5 Subiunctivi { Διδῶ, Διδῶς, Διδῶ.
 praesens ἐὰν { Διδῶτορ, Διδῶτορ.
 Διδῶμεν, Διδῶτε, Διδῶσι. Subiunct.
- Aoristus se- { Sing. Δῶ, Δῶς, Δῶ.
 cundus ἐὰν { Dual. Δῶτορ, Δῶτορ.
 Plu. Δῶμεν, Δῶτε, Δῶσι.
- 10 Infinitivi praesens, Διδόναι. Aoristus secundus, Infinitivus.
 Δοῦναι.
- Participij { ὁ Διδόνς, Διδόντ.
 praesens. { ἡ Διδόνσα, Διδόνσῃς.
 ὃ Διδόμεν, Διδόμεντ.
Participia.
- 15 Aorist. sec. { ὁ Δόνς, Δόντ.
 ἡ Δόνσα, Δόνσῃς.
 ὃ Δόμεν, Δόμεντ.
 Verbi passivi.
- 20 Indicativi { Διδόμαι, Δίδοσαι, Δίδοται.
 praesens. { Διδόμενοι, Δίδοσθε, Δίδοσθε.
 Διδόμεθα, Δίδοσθε, Δίδοσθε. Passivum.
- 25 Imperfect. { ἐδιδόμην, ἐδίδου, ἐδίδουτο.
 ἐδιδόμενοι, ἐδίδοσθε, ἐδι-
 δόσθην. ἐδίδουτο
inde ἐδίδου
- Perfectum, Δέδομαι. Plusquamperfectum, ἐδέ-
 δόμην

Δόμω. Aoristus, ἐδ'όθη. Futurum primum, δ'ο-
θήσομαι: Paulò post Futurum, Δεδ'όσομαι.

Imperatiui præsens. { Sing. Δίδ'οσο, Διδ'όσθω.
Dual. Δίδ'οσθον, Διδ'όσθων.
Plur. Δίδ'οσθε, Διδ'όσθωσαν. 5

Perfectum { Sing. Δέδ'οσο, Δεδ'όσθω.
Dual. Δέδ'οσθον, Δεδ'όσθων.
Plur. Δέδ'οσθε, Δεδ'όσθωσαν.

Optatiuus.

Optatiui præsens { Διδ'οίμην, Διδ'οίη, Διδ'οίητο.
Διδ'οίμεθον, Διδ'οίσθον, Διδ'οί- 10
σθη.
Διδ'οίμεθα, Διδ'οίσθε, Διδ'οί-
ητο.

Perfectum, Δεδ'οίμην, Δεδ'οίη, Δεδ'οίητο, ut præ-
sens. 15

Subiunct.

Subiunctiui præsens ἐὰν { Διδ'ῶμαι, Διδ'ῶ, Διδ'ῶται.
Διδ'ῶμεθον, Διδ'ῶσθον, Διδ'ῶ-
σθον.
Διδ'ῶμεθα, Διδ'ῶσθε, Διδ'ῶν- 20
ται.

Perfectum, ἐὰν δεδ'ῶμαι, δεδ'ῶ, δεδ'ῶται, ut
præsens.

Infinitiuus.

Infinitui præsens, Δίδ'οσθαι, ab indlatiuo Δι-
δοσθαι.

Participia.

Participij præsens, ὁ Διδ'όμενος, ἢ Διδ'όμε- 25
νη, τὸ Διδ'όμενον.

Medium.

Verbi medij

Aoristus primus, ἐδ'οκέμην, pariter usurpatus.

Aori-

Aoristus uerò secundus sic inflectitur:

Indicatiuus { ἐδόμην, ἐδόσο, ἐδοτο.
 ἐδόμεθον, ἐδόσθον, ἐδόσθη.
 ἐδόμεθα, ἐδοσθε, ἐδοντο.

Imperatiuus { Sing. Δόσο, Δόσω.
 Dual. Δόσθον, Δόσθω.
 Plur. Δόσθε, Δόσθησαν.

Futurum primum per omnes modos et participia,
 Δώσομαι, δώσοίμην, δώσει, δώσεται, δώσομενος.

Optatiuus { Sing. δόίμην, δόιο, δόιτο.
 Dual. δοίμεθον, δοίσθον, δοίσθη.
 Plur. δοίμεθα, δοίσθε, δοίντο.

Subiunct. { Sing. δῶμαι, δῶ, δῶται.
 Dual. δώμεθον, δώσθον, δώσθη.
 Plur. δώμεθα, δώσθε, δώντα.

Infinitiuus δόειν.

Participiū ὁ δόμενος, ἡ δόμενη, τὸ δόμενον.

Quarta coniugatio in μι

Fit à uerbis in ῶ, ῥθηνῶ, ῥθηνμι.

Verbi actiui

Indicatiui presens { ῥθηνμι, ῥθην, ῥθησι.
 ῥθηντο, ῥθηντο.
 ῥθηνμεν, ῥθηντε, ῥθησιν.

Imperfect. { ἐῥθην, ἐῥθην, ἐῥθην.
 ἐῥθηντο, ἐῥθηντο.
 ἐῥθηνμεν, ἐῥθηντε, ἐῥθηνσαν.

Imperatiui presens. { ῥθην, ῥθηντω.
 ῥθηντε, ῥθηντωσαν.

Quarta cō
 iugatio in
 μι.

Exemplum.

Imperat.

Infinitivi praesens, ζῶντων.

Participia. Participij praesens. { ὁ ζῶντων, γινώτων.
ἡ ζῶντων, γινώτων.
τὸ ζῶντων, γινώτων.

Verbi passivi.

Passivum. Indicativus praesens. { ζεύγνυμαι, ζεύγνυσαι, ζεύγνυται.
ζῶντων μεδον, ζεύγνυσον, γινώτων.
ζῶντων μεθα, ζεύγνυθε, ζεύγνυθη.

Imperf. { ἐζῶντων μελω, ἐζεύγνυσσο, ἐζεύγνυτο.
ἐζῶντων μεδον, ἐζεύγνυσον, ἐζῶντων
γινώθην.
ἐζῶντων μεθα, ἐζεύγνυθε, ἐζεύγνυτο.

Imperat. Imperativus praesens { ζεύγνυσο, ζῶντων σθω.
ζεύγνυσον, ζῶντων σθω.
ζεύγνυθε, ζῶντων σθωσαν.

Infinitivi praesens, ζεύγνυσθαι, ab Indicativo ζεύγνυσθε. Participij praesens, ζῶντων μελω, ζῶντων μεθῶν, ζῶντων μενον.

Annotationes in verba in μι.

In verba in μι.

REDUPLICATIONE in ἴσημι aspiratur: **R**nam asperum spiritum habet iota, ante s.

Quarta coniugatio reduplicationem ignorat, ζεύγνυμι, ὁμῶς γνυμι, ὁς ἐγνυμι, κλέαννυμι, πετάννυμι, δάμμι, φάμμι, id quod in aliis quoque accidit, δάκνυμι, ὄκνυμι, εἰλκνυμι, ἰλκνυμι, φκνυμι, γνῶμι, & multis reliquis apud Poetas.

Presentis & imperfecti singularia activa pe-
multi-

κα, à Futuro δῆσω: mutant enim Βαοτι κ in α.
 At perfectum ἔσακα per α, pro ἔσκαα, à futuro
 σῆσω, ad differentiam ἔσκαα, prateriti medij ab
 ἔσκαω; seruatq; è adspiratione praesentis, ἴσκαμι.

κα pro Γ.

Aoristi primi ἔδικα ἔδωκα, pro ἔδικα
 ἔδωσα, deflexerunt enim à communi lege, nec
 retinuerunt consonantem futurorum suorum, θῆσω,
 δώσω.

Formatio
 Aoristi se-
 cundi.

Aoristi secundi sunt à primo futuro uertendo
 σω in υ, ἔ praeposito augmento, θῆσω, ἔδλω: σῆσω 10
 σω, ἔσλω: δώσω, ἔδωρ. at quarta coniugatio nec
 futurum habet, nec secundum Aoristum, nisi in uer-
 bis disyllabis, κλῦμι, δῦμι, Futurum κλῦσω,
 δῦσω. Aoristus ἔκλω, ἔδω idem cum imperfe-
 cto. Seruat autem hoc tempus eandem uocalem in 15
 omnibus numeris, ἔσκη, ἔσκητορ, ἔστκμῦ: ἔγνωρ,
 ἔγνωτορ, ἔγνωμῦ. Imperatiuus desinit in δι,
 σῖδι, γνῶδι, per uocalem Indicatiui, quae ἔ in In-
 finitiuo manet, σῶαι, γνῶναι. Sed ἔδικρ ἔδωρ
 in duali ἔ plurali uocalem corripunt, ἔδειτορ, ἔ- 20
 θεμῦ: ἔδοτορ, ἔδομῦ. Imperatiuorum praeterea
 ultima est σ, δις, δός. Infinitiuorum autem pe-
 nultima diphthongus δῆναι, δοῦναι.

Imperatiui in δι, τίθει, ἴσταδι, δίδοδι,
 ζεγγωδι, à prima plurali, μού uerso in δι, ἴσα- 25
 μῦ, ἴσαδι, sed τίθει per ῶ, non δι, de quo ui-
 de Aoristum passiuum Barytonorum. Etiam hic
 magis recepti sunt Imperatiui secundae personae à
 contractis

contractis, τ'ιδε, ιστα, Διδου, α τιδω, ιστω, δι-
δω.

Optatiui praesens, ιδειλω, ισταίλω, Διδοίλω,
et secundus aoristus δειλω, εαυη, Δοίλω per di-
5 phthongum, quae continet figuratiuam coniugationis
ει, αι, οι.

Subiunctiui praesens, ιδω, ιδηε, ιδηι: ισω, ισως,
ισω: Διδω, Διδωε, Διδωι, secunda et tertia per-
sona singularis per diphthongum impropriad η,
10 primae coniugationis, ω secundae, ω tertiae.

Secundus autem Aoristus, ιδω, ιδηε, ιδηι: σω, σηε,
σηι: δω, δωε, δωι. per η in duabus primis coniuga-
tionibus, et per ω in tertia.

Quarta coniugatio caret Optatiuo et Subiunct.
15 Infinitiui praesens ιδέναι, ισάναι, Διδόναι,
ῥθηνῶναι, per figuratiuam coniugationis ante voc.

Participium praeteriti perfe. εσακώς, εσακῆα,
εσακός, et Ionicè εσαώε, εσαότος: siquidem Io-
nes e praeteritis subtrahunt κ, et penul. corripiūt:
20 μέμικα, μέμαα: sic εσακα, εσαα, et participiū
εσαώε: deinde per crasim, εσώς, εσωτος, εσωσα,
εσωσης, τὸ εσωε, εσωτος, a quo cōpositū Δεσω-
C. utrūq; uerò et masculinū et neutriū habet ac-
centū acutū, et per ω μέγα scribitur. Itidem dicē-
25 lum in γεώε, μεμώε, βεβώε, α γεγώε, με-
μαώε, βεβαώε, quorū themata sunt γάω, μάω,
βάω: unde γήσω, γέγηκα, γέγαα: μήσω, μέ-
μικα, μέμαα, βήσω, βέβικα, βέβαα.

F ij Passiui

Passivi presentis secunda persona, τίθεισαι, ἴσασαι, ἢ Ἰσασαι, ἢ Atticè τίθῃ, ἴσῃ, ut Barytonum τύπῃομαι, τύπῃ.

ἐτίθου.
ἴσω.
ἐδίδου.

Imperfecti similiter secunde personæ, ἐτίθεισο, ἴστασο, ἐδίδοσο reiciant σ, ac deinde crasim prætiumtur, ἐτίθεισο, ἐτίθου: ἴστασο, ἴσω: ἐδίδοσο, ἐδί- 5
δου.

δέδομαι.
ἔσαι.
τέθειμαι.

Perfectum passivum uerborum in μι, corripit penultimā. Actiuum δέδωκα, passiuum, δέδο- 10
μαι. sic ἔστακα, ἔσαι, α breui: qua lege à τίθη-
μι diaretur τέθειμαι, ab actiuo, τέθηκα: uerum
ut in actiuo, ita ἢ in passiuo scribitur per α Βαο-
tiam, τέθηκα, τέθειμαι.

ἐτέθω.
ἔσθω.
ἐδόθω.

Aoristus primus, ἐτέθω, ἔσταθω, ἐδόθω, 15
penultima breui, à tertia perfecti δέδοται, ἐδό-
θω. sic à τέθειται correpta penultima, diandum
erat ἐδέθω, sed prius δ uertitur in tenuē τ, ἐτέ-
θω.

τίθου.
ἴσω.
δίδου.

Imperatiuus, τίθεισο, ἴστασο, δίδοσο, ἢ ab- 20
iccto σ per crasim Atticam dicitur τίθεισο, τίθου: ἴ-
σασο, ἴσω: δίδοσο, δίδου, ut in imperfecto. Iones
enim tollunt σ, deinde Attia contrahunt.

Optatiui præsens, ἠδέιμω, ἠδέο, ἠδέτο: ἴ- 25
σαίμω, ἴσασο, ἴσαίτο: δίδοίμω, δίδοιο, δι-
δοίτο. Perfectum uerò, ἠδέμω, ἠδέσο, ἠδέτο: ἴ-
σταίμω, ἔσασο, ἔσαίτο: δέδοίμω, δέδοιο, 25
δέδοίτο: in utroque penultima diphthou. cōtinens
figuratiuam coniugationis ει, αι, οι, ut ἢ in actiuo:
duæ

due autem personæ aransflectuntur, si Optatiuus actiuus sit in usu, alioqui accentiis est acutus in antepenultima: Δωαίμω, Δάωαιο, δάωαιτε: δάωμαι enim reaptum est, non Δάωμαι.

- 5 Subiunctiu præsens, ἰδῶμαι, ἰδῆ, ἰδῆται, per ἦ: ἰστῶμαι, ἰστᾶ, ἰστᾶται, per ᾶ. Διδῶμαι, Διδῶ, Διδῶται, per ῶ, quorum accentiis aransflectis: at ἔαρ Δάωμαι acuitur in antepenultima, quòd actiuum Δάωμαι non sit usitatum, ut modò dictum in Optatiuo.

- 10 Alij ἔαρ ἰστῶμαι, ἰστῆ, ἰστῆται: ὅ actiuum ἰσῶ, ἰσῆ, ἰσῆ, dicitur enim ἔαρ Δάωμαι, Δάωη, δάωκται, per η.

- 15 Perfectum πεδῶμαι, πεθῆ, πεθῆται: ἔστῶμαι, ἔστᾶ, ἔστᾶται. Δεδῶμαι, Δεδῶ, Δεδῶται, prima persona in ῶμαι, secunda ὅ tertia per ῆ, ᾶ, ῶ.

Medij uerbi Aoristus secundus fit ab Actiuo, Media in mutata longa in breuem, ὅ interiecta syllaba μκ: μι.

- 20 ἔδλω, ἔδέμλω. ἔδωρ, ἔδόμλω: sed ab ἔσπλω, ἔστάμλω, non est in usu. Secunda persona ἔδεισο, ἔδοσο, ὅ Ionice ἔθειο, ἔδοο: deinde p crasim Atticam ἔδου, ἔδου. Idem in Imperatiuo, δέισο, θ'ο, δῶ, Δου'. Δόσο, Δόο, Δου'.

- 25 Et quidem de uerborum coniugationibus hæc præcipienda duximus, reliqua suo postè loco dicturi.

Nunc interim absoluamus cæteras partes orationis.

Pronomina
primitiva.

PRONOMINA primæ personæ. Singula.
ἐγώ, ἐμοί, ἐμέ, σ per aphæresim,
μοί, μοί, μέ. D. νώ, νῶρ. Plu. ἡμεῖς, ἡμῶν, ἡμῖν,
ἡμᾶς.

Secundæ personæ. Sing. σὺ, σοί, σοί, σέ. D. σφῶ, σφῶν. Plu. ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς: hic u, illic κ.

Tertiæ personæ. Sing. ὅς, οὗ, οἱ, ἐ. Dual. σφέ, σφί. Plu. σφῆς, σφῶν, σφίσι, σφᾶς: hæc tria primitiva.

Pronomina
possessiva.

Possessiva octo, ἐμός, ἐμή, ἐμόν, meus, mea, meū, σός, σή, σόν, tuus, a, um: ὅς, ἡ, ὅν, suus, a, um, νῶίτε-
ξ ☉ noster duorum: σφῶίτεξ ☉ uester duorum:
at de pluribus, ἡμέτεξ ☉ noster, ὑμέτεξ ☉ uester,
σφέτεξ ☉ suus. Quorum omnium masculina de-
clinantur, ut λόγ ☉: neutra, ut ξύλογ. Feminina
trium in κ, ut ἡμέκ: reliquorum quinque in ρα in-
flectenda, ut ἡμέρα, δ νῶίτεξ ☉, ἡ νῶίτέρα, σ ita
in reliquis.

Demōstra-
tiva.

Demonstrativa duo, οὗτ ☉ hic, ἐκῆν ☉, ille.
Masc. Sing. οὗτος, τῆτου, τῆτω, τῶτορ, ᾧ οὗτος.
D. τῆτω, τῆτορ, ᾧ τῆτω. P. οὗτοι, τῆτωρ, τῶ-
τοις, τῆτς, ᾧ οὔτοι. Fæ. Sing. αὕτη, ταύτη, ταύ-
τη, ταύτη, ᾧ αὕτη. Dual. ταύτα, ταύται, ᾧ
ταύτα. Plu. αὐται, τῆτωρ, ταύταις, ταύτας, ᾧ
αὔται. Neutr. Sing. τῶτο, τῶτου, τῶτω, τῶτο, ᾧ
τῶτο. Dual. τῶτω, τῶτορ, ᾧ τῶτω. Pl. ταύ-
τα, τῶτωρ, τῶτοις, ταύτα, ᾧ ταύτα.
Masc. ἐκῆν ☉, Fæ. ἐκῆνκ. Neutr. ἐκῆνο sine μ de-
clinandum

clinandum, ut ὁ λόγος, ἢ ἡμί, ὁ ζύλον.

Atticisimus.

Attici demonstratiuis addunt iota acutum, δουσί, τουτούι, τουτούϊ, τουτονί, ἐκενοσί, ἐκενουί, ἔ cetera.

- 5 In neutro autem singulari τουτούϊ, ἔ sepius τουτί. In plurali uerò pro ταύτα dicunt ταυτί.

Relatiuum unum αὐτός ipse, omnium personarum, αὐτός ἐγώ ipse ego, αὐτός σὺ ipse tu, αὐδὲς ἐκένος ipse ille. Masc. αὐτός. Fem. αὐτή. Neutr. αὐτό, ut ὁ λόγος, ἢ ἡμί, τὸ ζύλον. Neutr. αὐτό sine ρ, ut τὸ το, ἔ ἐκίνο.

αὐτός

- 10 Composita tria, ἐμαυτ̄, meipsius, σεαυτο, tui ipsius, ἐαυτο, sui ipsius. arcent autem Nominatiuo. Prime persone masc. ἐμαυτο, ἐμαυτοῦ, ἐμαυτόν. Fem. ἐμαυτή, ἐμαυτῆς, ἐμαυτήν. Neutr. ἐμαυτό, ἐμαυτοῦ, ἐμαυτό. Secundæ persone σεαυτο, σεαυτοῦ, σεαυτόν: σεαυτῆς, σεαυτῆς, σεαυτῆς: σεαυτοῦ, σεαυτοῦ, σεαυτό. ἔ per crasim σαυτο, σαυτοῦ, σαυτόν, ἔ c.

Composita.

- 20 Tertiæ persone ἐαυτο, ἐαυτοῦ, ἐαυτόν: ἐαυτῆς, ἐαυτῆς, ἐαυτῆς: ἐαυτοῦ, ἐαυτοῦ, ἐαυτό. Cũq; duo præcedentia tantum habeant singulare, hoc etiam declinatur pluraliter, ἔ coniunctim ἔ diuisim, ἐαυτῶν ἔ σφῶν αὐτῶν, ἐαυτοῖς ἔ σφίσιρ αὐτοῖς, ἐαυτῶς ἔ σφᾶς αὐτῶς: sic ἐαυτῶν, ἐαυτῶν, ἐαυτῶν: ἐαυτῶν, ἐαυτοῖς, ἐαυτά. Et huius quidem plurale in omnes quoq; quadrat personas, ἐαυτῶν nostrum, uestrũ, sui ipsorum: ἐαυτῶν, nos, nos, seipsos. Sic ἔ interdum

F iiii dum

dum singulariter ἑαυτῷ tuipsum, ἑαυτῷ teipsum.

Annotatio.
ἑαυτῷ.

Cum reperiuntur adspirata, αὐτῷ, αὐτῷ, αὐ-
τῷ & similia, aphæresis est pro ἑαυτῷ, ἑαυτῷ,
ἑαυτῷ.

Infinutum pronomen uocant ὁ Δεῖνα quidam, &
sic declinatur.

Δεῖνα.

Masculina, ὁ Δεῖνα, τῷ Δεῖνῳ, τῷ Δεῖνῳ, Δεῖνῳ
Δεῖνα.

Fœm. ἡ Δεῖνα, τῇ Δεῖνῳ, τῇ Δεῖνῳ, τῷ Δεῖνα.

Ncut. τὸ Δεῖνα, τῷ Δεῖνῳ, τῷ Δεῖνῳ, τῷ Δεῖνα. 10

Declinatur etiam ὁ Δεῖνα, τῷ Δεῖνατῳ, τῷ
Δεῖνατῳ: ὁ Δεῖνα, τῷ Δεῖνατῳ: ὁ Δεῖνα, τῷ Δεῖ-
νατῳ, τῷ Δεῖνατῳ, τῷ Δεῖνατῳ apud poetas.

Articuli.

Præpositi-
uus.

Subiunct.

Articulus duplex.

Præpositiuus, ὁ, ἡ, τὸ, quem ante à declinauimus. 15

Subiunctiuus, ὅς, ἡ, ὅ, ualens relatiuū, qui, que, quod.

Masc. sing. ὁ, ἡ, ὅ, ὅ, ὅ. D. ὃ, ὃ, ὃ. P. ὃ, ὃ, ὃ, ὃ, ὃ.

Fœm. sing. ἡ, ἡ, ἡ, ἡ, ἡ. D. ἃ, ἃ, ἃ. P. ἃ, ἃ, ἃ, ἃ, ἃ.

Ncut. sing. ὃ, ὃ, ὃ, ὃ, ὃ. D. ὃ, ὃ, ὃ. P. ὃ, ὃ, ὃ, ὃ, ὃ.

Datiuus ὃ adspiratur: aduerbiū autem uocandi ὃ, 20

Annotatio.

lenem habet spiritum, nec iota subscriptum.

Præpositiuus articuli pro interrogatiuis sumun-
tur, τῷ pro τίνι aut & pro infinitis, ἔτι & pro ἔτι-
νι si ai. Capiuntur & pro demonstratiuis pro-

nomnibus: τὸν pro τῷτῷ hunc, τὸν pro ταν- 25
τῷ, hanc. Id quod crebrum est, adiectis coniu-

ctionibus δε & γε: ὅδε, ἡδε, τόδε: ὅγε, ἡγε,
τόγε: pro οὗτῳ, ὅτῳ, τῷτῷ: itidem in reliquis

casibus:

casibus: τὸ δέ, τῷ δέ, τὸν δέ: pro τοῦ τούτου, τοῦ τῶ, τῶ τούτου. Attici pro ὅ δέ & τό δέ dicunt ὁ δὲ & το δὲ.

Atticismus.

Subiunctiuī articuli componuntur cum uo-
 5 ne infinito: τῆς ἰσῶς. Masc. ὅστις, ὅστιν &, ὅτι-
 νι, ὄντινα. Femin. ἥτις, ἥστιν &. Neut. ὅ, τι, ὄ-
 τιν &: scribitur autem ὅ, τι, per distinctiunculam,
 ut differat à coniunctione ὅ, τι quod. Additur &
 πῶς, ὅσπῶς, ἥπῶς, ὅπως, qui, quæ, quod.

Artic. subiū-
ctiuī copo-
siti.

10 Prepositiuī articuli officium est, rem certam si-
 gnificare: ἀπό δ' & μοι τὸ βιβλίον, redde mihi
 librum, nempe istum certum, de quo inter nos con-
 stat: quāquam Attici ornatus gratiā, nunc addant
 articulum, nunc rursus auferant. Habent præterea
 15 locum in diuisionibus, adiuncta coniunctione μὲν
 & δέ: ut ὁ μὲν, ὁ δέ, hic quidem, ille autem: τὸν μὲν,
 τὸν δέ, hunc quidem, illum uero.

Annotatio.

20 **T**RE S orationis partes, aduerbium, coniu-
 ctionem, & prepositionem breuiter perstrin-
 gemus: nam autorū lectione præstat eas discere, quā
 præceptionibus Grammaticis.

Aduerborum significationes sunt uariæ. Tem-
 poris, νῦν nunc, τότε tunc. Locū, ἔστ' ἀπὸ δεξιῶν
 hic, ἐκ ἐξ ἄλλου illinc, δεξιῶς huc. Qualitatis, εὖ
 25 bene, κακῶς malè. Quantitatis, ἅπασι semel,
 δίς bis: & cætera omnia quemadmodum apud
 Latinos. Qualitatis aduerbia plurima fiunt à
 Genitiuo plurali, τῶν σοφῶν, sapientum, σοφῶς,
 sapien-

Aduerbia.

Sapienter: καλῶρ, καλῶς, pulchrè.

Alia in Dor exeunt, κωκιδόρ ανινè, βοτρυ-
δóρ racematim. Quædam in Si, è Μλωσι Græcè,
ῥωμασί rromanè. Cum aduerbiis numeratur, quæ
uocamus Interiectiones, ἰου hei, ὄμοι hei mihi, βα-
εαί pape.

Coniunctio. **C**ONIVNCTIONES sunt, Copula-
tivæ, καὶ, δέ, τε, καί. Disiunctivæ, ἢ ἢτοι.
Continuativæ, εἰ, εἰπέ. Subcontinuativæ, ἔπει-
δή, ἔπειδ' ἔπει. Causales, ἵνα, ὅπως, γάρ, 10
ὄχι, Δότι. Dubitativæ, ἄρα, μῶρ, μή. Et quæ
cumque præterea de significationibus coniunctio-
num dici solent.

Prepositio. **P**ræpositiones monosyllabæ sunt sex, ἔν, ἐν, uel
ἐς, ἐκ uel ἐξ, πρό, πρός, πρὸ, pro quo Attici ζῶν 15
in compositis.

Annotatio. **D**issyllabæ duodecim, ἀνά, κατά, διά, μετὰ,
πρὸ, ἀντι, ὑπὸ, ἀμφι, ἀπ', ὑπὸ, ὑπέρ.
Consonantem præcedit ἐκ, uocalem δέ: ἐκ γὰρ, δέ 20
αὐτῶ. Hactenus de partibus orationis ea conscri-
psimus, quæ Græcas literas auspiciantibus, omnino
putamus necessaria, et citra quorum cognitionem
frustrà legendis authoribus operam impendant.

Adiectiua **N**ūc quæ præterea dicenda sunt de nomine et uer-
bo, arptim et breuiter adnotabimus. 25

in os purum **et** **ῥος.** **A**dnotationes in nomina adiectiua.

ος α ορ. **T**ertie declinationis masculini in os puri, aut

in os non **ῥος,** femininum est α: nō puri, κ: neutrum semper

ορ. ὁ ἅγιος, ἡ ἅγια, ὁ ἅγιος: ὁ ἀνδρῶς, ἡ ἀν- rum
 θρῶς, ὁ ἀνθρῶς: ὁ καλός, ἡ καλή, τὸ καλόμ. Ex- os η ορ.
 cipe ὁ ὄγδος, ἡ ὄσδος η. Attiasm.

Attici ὁ κοινῶς ἀσπίρινε, *maximè in com-*
 5 *positis et derivatis*, ὁ ἡλῆ ἢ ἡλόσοφος, πάμ-
 ἡλῆ, τὸ ἡλόσοφος, πάμἡλορ: ὁ ἡ κόσ-
 μιῶν, τὸ κόσμιος.

Quartæ declinationis commune ὡς, *neutrum* ὡρ: ως ὡρ.
 ὁ ἡλῆ ἢ ἡγεωρ, τὸ ἡγεωρ.

10 *Quintæ commune* ἰω, ὁ ἐρ, ὁ ἡ ἢ τέρηρ, ὁ τέρηρ. ιω ἐρ.
Commune ὡρ, *neutrū* ορ, ὁ ἡ ἐνδάλμωρ, ὁ ἡ ἐν-
 δαίμορ: *sic comparatiua*, ὁ ἡλῆ ἢ μείζωρ, ὁ μί-
 ζορ. *Masculinum* ας, *Femininum* αινα, *Neutrum* ως ορ
 αρ. ὁ μέλας, τὰ λαγῆ: ἡ μέλαινα, τὰ λαγῆ: ὁ μέ-
 15 λαρ, τὰ λαγῆ: ὁ πᾶς, ἡ πᾶσα, τὸ πᾶρ: *sic com-*
posita, ἄπας, σὺμπας.

Masculin. ες, ἡ ἑσα, τὸ ἐρ. ὁ χρίψ, ἡ χριψῶσα, eis εσα ἐρ.
 τὸ χριψῶσα.

Commune ης, τὸ ἐρ. ὁ ἡλῆ ἢ ἡ ἀλκιδῆς, τὸ ἀλκιδῆς. ης ἐς

20 *Commune* ις *compositum*, ὁ ἡ καὶ ἡ ἡ ἐυχρῆς, ἡ ἐ-
 λόπατρις, τὸ ἐυχρῆς, ἡ ἐλόπατρις.

Masculin. υς, ἡ ἑα, τὸ υ: ὁ γλυκῆς, ἡ γλυκῆσα, τὸ υς Masculi
 γλυκῆ.

Commune υς, τὸ υ, ὁ καὶ ἡ ἡ ἀδακρῆς, τὸ ἀδακρῆς. υς Com.

25 *Commune* ους, τὸ οω: ὁ ἡλῆ ἢ ἡ πολυπῶς, ὁ ἡ π-
 λυπῶς.

Pauca trium generum sub una uocā, ὁ ἢ τὸ ἡ ἡ παρ, Triū gene-
 μάκας. *Femininum habent et substantiua, ὁ* rum.

λίωρ

λέων, Δράκων, Διδράκων: ἡ λέαινα, Δράκαινα,
 Διδράκαινα: ὁ βασιλευς, ἄναξ: ἡ βασίλισσα, ἄ-
 νασσα: ὁ ψάλτης, ἡ ψάλτρια: ὁ πρᾶκοίτης, ἡ πα-
 ράκοιτις: ὁ Δεωπότης, ἡ Δεωπότις Ἔ Δέωποινα.

Numeralia.

Numeralia cardinalia.

5

Sin. masc. ἓξ, ἓνός, ἐνὶ, ἕνα, unus, unius, uni, unum.

Fœm. μία, μιάς, μιᾷ, μίαρ. Neut. ἓρ, ἓνός, ἐνὶ,
 ἓρ. Dualia. Δύο duo: Ἔ Δύω Atticé, Δυοῖρ Ἔ

Δυφῶ, pro Fœm. Pluralia communia, τρεῖς, τριῶν,
 τρισί, τρεῖς, tres, tri, m, tribus, Neutra, τρία, τριῶν, 10
 τρισί, τρία, tria, trium, tribus.

Sic ὀί, αἰ τέσσαρες, τὰ τεσσάρᾳ, quatuor, ἄν τεσ-
 σάρων, τοῖς τᾶς τοῖς τέσσαρσι, τὸς τὰς τέσ-
 σαρας, τὰ τέσσαρᾳ. A quatuor usque ad centum

sunt indeclinabilia, πέντε, quinque, ἕξ, ἑπτά, ὀκ- 15
 τῶ, ἑνῆα, δέκα decem: ἑνδέκα, Δώδεκα, δε-

κα ἔξ, δεκατέσρες, δεκαπέντε, δεκαἕξ, δε-

καἑπτά, δεκαοκτώ, δεκαἑνῆα, ἑκοσι, viginti,

ἑκοσιφθ, ἑκοσιδύο, Ἔ σακτα: τριάκοντα,

τεσσαράκοντα, πενήκοντα, ἑξήκοντα, ἑβδο-

μήκοντα, ὀκτώκοντα, ἑνενήκοντα, ἑκατόν,

centum: hinc iam declinantur, ὀί Διακόσιοι, αἰ δι-

ακόσια, τὰ Διακόσια, διακπτι, e, a: τριακόσιοι,

τεσσαράκόσιοι, πεντακόσιοι, ἑξακόσιοι, ἑπτα-

κόσιοι, ὀκτακόσιοι, ἑνεακόσιοι, χίλιοι, mille, δι 25
 χίλιοι, τριχίλιοι, τετρακχιλίοι, πεντακχιλί-
 οιοι, ἑξακχιλίοι, ἑπτακχιλίοι, ὀγδοακχιλί-
 οιοι, ἑνεακχιλίοι. μύριοι decies mille. Δισμύ-

ριοι

ριοι, τρισμυριοι, & ita in reliquis.

- Ordinalia, πρῶτ Θ primus: Δεῦτ Θ , τρί- Ordinalia.
 τ Θ , τέταρτ Θ , πέμπτ Θ , ἕκτ Θ , ἑβδόμος,
 ὄγδο Θ , ἕνατος, Δέκατος decimus, ἐνδέκατος,
 5 Δωδεκαδέκατος, τρισκαιδέκατος, & cetera.
 ἑικοςός vigesimus, ἑικοςός πρῶτος, ἑικοςός δεύ-
 τ Θ , & cetera: τριακοςός, πεσδ'ακοςός, π χ -
 τηκοςός, ἑξηκοςός, ἑβδομηκοςός, ὀγδομηκοςός,
 ζυνηκοςός, ἑκατοςός anteprimus, Διακοσιοςός,
 10 τριακοσιοςός, & cetera. χιλιοστός millesimus,
 διχιλιοςός, μυριοςός, deas millesimus, Δισμυ-
 ριοςός, & sic deinceps.

Gr. adus comparationis.

- 15 **C**OMPARATIVVS in τῶρ Θ , Su- Comparationes.
 perlativus in τὰτ Θ . Quae uerò termi-
 nationes adiectiuorum admittant comparationem,
 & qua ratione aut litera tollatur, aut uocalis per-
 mitteretur, planum est ex sequentibus exemplis, quae
 in singulis terminatombus collocauimus loco prae-
 20 priorum.

	ἐνδοξος	ζυδοξότῶρ	ζυδοξότατ Θ .
ος	{	πρᾶτ Θ	πρᾶτότῶρ Θ πρᾶτάτ Θ .
		σοφός	σοφώτ Θ σοφώτατ Θ .
ωμ	σώφρωμ	σωφρονέσῶρ	σωφρονέσατῶρ.
25 ας	μέλας	μελανπερος	μελάντατ Θ .
εις	χρῖσις	χαριέσ Θ	χρῖσατ Θ .
ης	εὔσειβής	εὔσειβέσ Θ	εὔσειβέσατ Θ .
υς	ἀπλῶς	ἀπλῶσ Θ	ἀπλῶσατ Θ .
υς	εὔρυνς	εὔρυντ Θ	εὔρυντατ Θ .

Ex Θ precedente longa uocali uel naturá, uel
 positione, fit Θ $\sigma\epsilon\rho$ Θ $\sigma\tau\alpha\tau$ Θ per o μικρόν:
 ut ἐνδοξ Θ , πρᾶ Θ . alioqui si præit breuis, per
 ωπερ Θ , σ ωτατ Θ : ut σοφός. at κειός, κενό-
 πρως, κενότατος: σενός, σενόπερ Θ , σενότατος. 5

Compara-
 tiones irre-
 gulares.

Irregulariter comparantur ἀγαθός, compar.
 ἀμείνων, ἀρείων, βελτίων, κρείττων, λωίων. Su-
 perlatiuus ἄριστος, βέλτιστος, κράϊστος, λῦ-
 στος, σ quandoque ἀγαθώτατος Θ .

κακός, Comparat. κακίωμ, χείρωμ, χερσίωμ. 10
 Superlatiuus κάκιστος, χείριστος.

καλός, καλλίωμ, κάλλιστος: αἰχρός, αἰχί-
 ωμ, αἰχίσις Θ .

ἐχθρός, ἐχθρίωμ, ἐχθριστος: ῥᾶδιος, ῥᾶωμ,
 ῥᾶσις Θ . 15

λάλος, λαλίστος, λαλίστατος: εἰλος, εἰλ-
 περ Θ , εἰλτατ Θ per synæresin, pro εἰλώπε-
 ρ Θ , εἰλώτατος Θ .

μέγας, μείλωμ, μέγιστος: πλῆς, πλείωμ,
 πλῆσις Θ . Hæc βαδύς, βραδύς, γλυκίς, ἡδύς, 20
 παχύς, ταχύς, ὠκίς, habent υπερ Θ σ υτα-
 τος, ut ἐυρεύς: uel ἰωμ σ ιστος, βαδίων, βάθιστος,
 cæterium ταχύς etiam fiat δάσωμ.

μικρός, μικρότερος, μικρότατος, uel cōpar.
 ἐλάττωμ, ἥττωμ, μείωμ. Superlatiuus ἐλάχιστος. 25

Comparatio σ ex substantiuo, κέρδιος, κέρ-
 δίων, κέρδιστος Θ . Etiam in uerbis loam habet.
 βάλλω, βέλπερ Θ , βέλτιστος: φέρω, φέρπερος,
 φέρω-

φέρυς Θ, φέρις Θ, ε φέρτατ Θ.

In aduerbiis, άνω, άνώτερος, άνώτατ Θ: κά-
 τω, κατώτερος, κατώτατ Θ, μάλα, μάλλον,
 5 μάλις: πόρρω, πρρώτερος, πρρώτατος: πέρα,
 5 πραιτέρω, πραιάτατορ: έγω, έγωτερ Θ, έγω-
 τatos, με έγωωρ, έγωισος: έξω, έξώτερος, έξώ-
 τatos. In partiarior, έξρω μλύος, έξρω μλνές Θ,
 έξρω μλνέςατος. In prepositionibus, ύπέρ, ύπέρ-
 10 τ Θ, ύπέρτατ Θ: πρό, πρότερ Θ, πρότατος,
 ε cliso τ, facta q; crasi, πρόατ Θ, πρώτ Θ.

VERBALIA.

PROFICISCUNTUR a personis per- Verbalia in
 15 fecti passiu, ablato augmento. A prima perso-
 na fiunt finita in μα ε μ Θ, πέπραγμα, τὸ
 15 πρᾶγμα: έψαλμα, ὁ ψαλμός.

A secundariis, λέλεξαι, ή λέξις: ε ια, sed fctē
 αι α, δυ, δυς, κέκρισαι, ακρισία: τέταξαι, έυτα-
 20 ξία, πένπραξαι, δυωραξία.

A tertia τής, τος, τής, τηριον, τρον: πεποίν-
 20 ται, ὁ ποιητής: ήκυσαι, ὁ ακουσός: κεχάραι, τής
 ὁ χαρκτηής: πέπται, τὸ πτήριον: Δεδίδακται, τής
 ὁ Διδάκτρον. Et ab hac persona formantur ε τηριον
 illa in έορ, que tanquam gerundia sunt, γέγρα-
 25 πται, γραπείορ, scribendum est: quod si tribus ge-
 neribus uariantur, ueluti gerundia fuerint, ὁ γρα-
 πεί Θ, ή γραπεία, τὸ γραπείορ, scribendus, da-
 dum.

μα
 μορ.
 ις, ια
 τής, τος,
 τής
 τηριον
 τρον
 έορ.

In declinationes simplicis.

Annotatio-
nes in pri-
mam decli-
simplicium.
Omnia ap-
pellativa
prime.

PRIMAE declinationis nomina in αs, que-
dam raptō modo Genitium faciunt in α,
δωμᾶς, δωμᾶς sic ἀντίβας, πυθαγόρας, πᾶ-
τραλοίας, ἀρχίτας, ἔτεμ alia consimiliter. 5
Vocatiuus nominum in της, exit in α breue, τοξό-
της, ἱππικᾶτης, προφήτης: ὡς τοξότα, ἱππικᾶ-
τα, προφήτα: sic gentilia σκνῆς, ὡς σκνῆα:
ἔροῦτα in της, κωῶτης, ὡς κωῶπα: ἔρο-
posita ex uerbis μετρώ, πολῶ, τρίβω, γεωμέ- 10
της, β. βλιοπώλης, παιδοτρίβης: ὡς γεωμέτρα,
ἔτετα.

In secundam.

αα in ᾶ.

Secunde declinationis nomina ἀδηνᾶ, ναυσι-
κᾶ, ἔμνᾶ, seruant α in Genitio ἔ Datuo, ἀ-
δηνᾶς, ἀδηνᾶ, ἔτετα: fiunt enim per crasim 15
ἀ desinentibus in α purum, ἀδηνᾶα, ναυσικᾶα,
μνᾶα.

In tertiam.

Tertie declinationis neutra in ορ, abiciunt μ
more Attico, ἄλλο, πηλικούτο, τοιοῦτο, τοσοῦτο:
sic pronomina τοῦτο, ἐκεῖνο, αὐτό: interdum hæc 20
habent μ, τοιοῦτορ, τοσοῦτορ.

In quartam.

Quarte declinationis nomina deducta ex 3
tertie, mutant α penultimam longam in ε, ναός,
νεώς: λαός, λεώς.

Quinque etiam Accusatiuum faciunt sine π, ἄ- 25
δωρ, ἄδω: ἔωρ, ἔω, κέωρ, κέω: κῶρ, κῶ: λαγῶρ,
λαγῶ.

Vñ quoq; in ωs neutri est, δ' χρέωρ, ἔχρέω.

Datiuus

Datius singularis declinationum simplicium semper est diphthongus impropria, α, η, uel ω.

Quintae declinationis nomina, ὁ πατήρ, ἡ πατήρ, ἡ μήτηρ, ἡ μήτηρ, τὸν πατέρα tantum. ἢ μητέρα, ἢ μήτέρα, τὴν μητέρα tantum, ad differentiam nominum, ἢ πάτρα, ἢ μήτρα.

In quinta am.

Composita quaedam polysyllaba in ωρ faciunt Vocatiuum per ωρ, acentu retracto in antepenultimam, ὁ ἀπόλλωρ, ὡ ἀπόλλωρ.

Monosyllaba circumflexa in ῃς, Genitiuum formant ablato ε, ὁ Δρῆς, τῷ Δρῆ; ὁ Τρῆς, τῷ Τρῆ; sic Πρῆς, ποδῆ.

Idem faciunt diminutiua circumflexa in ῖς, ὁ καμῖς, τῷ καμῖ, ἡ καμῖς, τὸν καμῖν; ὁ διονῖς, ὁ κλαυσῖς.

Nomen ὁ ἱσθῆς, τῷ ἱσθῆ, ἡ ἱσθῆς, τὸν ἱσθῆρ.

IN CONTRACTIONS.

PRIMAE declinationis contractorum Accusatiuus εα, ε per crasim η, sed quorum Nominatiuus desinit in ης purum, etiam contrahuntur in α, εὐφυῆς, εὐφυέα, εὐφυῖ uel εὐφυῶ; ὕγιῆς, ὕγιέα, ὕγιῖ uel ὕγιᾶ.

Annotatio- nes in nomi na cōtracta

Contrahuntur etiam nomina in ο in omnibus casibus. Sing. ὁ νόος νῶς, τῷ νόου νῶ, ἡ νόος νῶς, τὸν νόορ νοῶ, ὡ νόε νοῦ.

Dua. τῷ νόω νόω acentu aauto, τῶν νόοιρ νοῖρ.

Plural. οἱ καὶ ὡ νόοι νοῖ, τῶν νόων νῶν, τοῖς νόοις νοῖς, τοῖς νόοις νοῖς.

G Sic

Sic ξόος, πλόος: ἔσ adiectiua ἀπλόος, διπλό-
 Ⓞ, quorum fœminina ἔσ neutra similiter ubique
 contrahuntur. Fœmi. ἡ ἀπλόη, ἀπλή, ρη ἀπλό-
 ης, ἀπλής: τῆ ἀπλόη, ἀπλή: πλὴ ἀπλόλω, ἀ-
 πλῶ, ἔσ ita dein ἄρσ. Neutrum, τὸ ἀπλόον, ἀ-
 πλοῦν: τῷ ἀπλόου, ἀπλοῦ, ἔσ ca. ut in mascu- 5
 lino: τὰ ἀπλόα, ἀπλᾶ.

εὐρ. ουω.

Neutra uerò in εορ sic inflectuntur per cra-
 sim. Sing. τὸ καὶ ὦ ὀσείον ὀσῶρ, τῷ ὀσείου ὀσῶ, τῷ
 ὀσείῳ ὀσῶ. Du. τῶ ὀσείῳ ὀσῶ, aucto accentu, τῶν 10
 ὀσείων ὀσῶν, τὰ ὀσεία ὀσᾶ. Genitiuus ἔσ Dativius
 ut in masculino. Sic χρυσοῦς, ἀργυροῦς, χαλ-
 κοῦς, ἀ finitis in εος, χρυσεος, ἀργυρεος, χάλ-
 κε Ⓞ, pro χρύσεος, ἀργύρεος, χάλκεος. irregu-
 lariter enim accentus locum suum non seruat. Fœ- 15
 mi. χρυσῆ, ἀργυρᾶ, χαλκῆ. Neutr. χρυσοῦν, ἀρ-
 γυροῦν, χαλκοῦν.

υ.

Neutra in υ, τὸ ἄσυ ἄσει Ⓞ, τὸ πῶυ πῶει Ⓞ,
 liat flectantur per eos, usq̄ tamen contrahuntur.

υς.

Acuta in υς, τῷ ε Ⓞ, crasim patiuntur in Da- 20
 tiuo singulari, Nominatiuo, Accusatiuo, ἔσ Voca-
 tiuo plurali, ὁ ἡδύς, τῷ ἡδέει Ⓞ, τῷ ἡδέει, ἡδέει,
 οἱ ἔσ ἡδέεις ἡδέεις, τοὺς ἡδέας ἡδέας. Sed υς
 υ Ⓞ contrahitur in Nominatiuo, Accusatiuo, ἔσ
 Vocatiuo plurali, ὁ βότρυς, τῷ βότρυος, οἱ ἔσ ἔσ 25
 βότρυες βότρυες, τοὺς βότρυας βότρυας: semper
 facti crasi in υ: sic νέκυς, σάχυς.

ους

Imparisyllaba in ους similiter contrahuntur

in tribus illis casibus pluralibus, ὁ βούρ, τῶ βοός, δι' ἑ ὦ βόες. βούρ: τὸυ βόας, βούρ. Accusatiuus quoque singularis reperitur, τὸν βῶρ, με νοῦρ, ἀβ' ὀνοῦρ, τῶ νοῦ, τὸν νοῦ.

3 Comparatiua in ωρ contrahuntur in Accusatiuo singulari communis generis, tribus casibus pluralibus in omni genere, Nominatiuo, Accusatiuo, 5 Ἑ Vocatiuo: prius tamen eliditur ρ, ac deinde fit crasis ex ο Ἑ sequente uocali: ὁ κῆρ ἢ μείρῶρ, τῶ κῆρ 10 κῆρ φῆ μείρῶρ, τὸν κῆρ πῶ μείρῶρ, μείρῶρ, μείρῶ: οἱ αἱ Ἑ ὦ μείρῶρ, μείρῶρ, μείρῶρ. Δυε Ἑ τὰρ μείρῶρ, μείρῶρ, μείρῶρ (non μείρῶρ: ut τὸυ βόας, βούρ, πῶ βῶρ: quod accusatiuus pluralis quintæ declinationis semper cō- 15 trahitur, ut Nominatiuus) τὰ Ἑ ὦ μείρῶρ, μείρῶρ, μείρῶ.

In ωρ comparatiua.

ονα in ω.

ονες.

in ους.

ονας.

20 Sunt Ἑ alie terminationes in quinta declinatione per crasim factæ: ὁ πλακόνρ, πλακόνρτ, ex πλακόνρ, πλακόνρτ: sic ὁ σιμόνρ, ἢ ὀπώνρ, ἀμαθόνρ: Ἑ ὁ ἕμῆρ, ἕμῶτ, ex ἕμῆρ, ἕμῆντ: Ἑ in ἡρ ἀρανflexa facta ex 25 ἕαρ: τὸ κῆρ κῆρός, τὸ σῆρ σῆρός: ἀκῆαρ, κῆαρτ: στέαρ, σῆαρτ. Et παῖρ, παιδός, ἀπαῖρ, παῖρτ.

HETEROCLITA.

25

Singulariter masculina sunt, Δεσμός, ἕρετμός, 30 ζυγός, κύκλ, λυχν, μοχλός, νῶτ, σαθμός, τρέχκλ: plura. neutra, Δέσμα, Ἑc.

Nomina heteroclitia in genere.

G ij re-

reperimus tamen etiam κνκλος, λνχνης.

Sic foemina Δίφρ ⊕, κέλθυθ ⊕, εσ κομμι-
ne, δ, η τάρταρ ⊕: pluralia Δίφρα, κέλθυθα,
τάρταρα.

Hæc foemina, η γύωαιξ, δόδός, πόλις, χεῖρ, 5
in Nominativo εσ Accusativo dualis numeri sunt
generis masculini, τώ γωαῖκε, ἐδῶ, πόλιε, χεῖ-
ρε.

Declinatio-
ne variant.

Declinatione variant δάρκης, κόμηξ, μνκνης,
τῷ Δάρου εσ Δάρκτ ⊕, εσ cætera: δ ἄρκης, τῷ 10
ἄρου, ἄρκτ ⊕, uel ἄρε ⊕.

ἄριστοφά-
νῳ

ἰσωκράτη

Propria nomina primæ circumflexorum habent in-
terdum asus parisyllabicos: δ ἄριστοφάνης, ε ⊕,
τῷ ἄριστοφάνῳ: εσ οἱ ἄριστοφάναι, τὸς ἄριστο-
φάνας: sic composita ab ἔτ ⊕, δ ἐπιτέτης, ε ⊕, 15
οἱ ἐπιτέται, τὸς ἐπιτέταις.

Quædam in ωε quartæ uel quintæ: ἦρωξ, μί-
νωξ, τῷ ωος, aut τῷ ω: sic γέλωξ, ἔρωξ, τῷ ωτος,
uel τῷ ω.

Etiã δ νοῦξ, τῷ νῶ, uel ὀ νοῦξ, τῷ νοός, uel βῶξ, 20
βοός.

Composita
α πύξ.

Composita à πούξ habent οδ ⊕, uel ου, Δί-
πoux, Δίπouδ ⊕, δίπou: sic τρίπoux, ἐπιτέπoux,
οἱ δίπoux, quod εσ οἱ Δίπouδης, οἱ δίπouδου.
Sæpe namque à genitiuo imparisyllabico forma- 25
tur Nominatiuus, qui declinatur parisyllabice, ὁ
ἐπιτέπoux, τῷ ἐπιτέπouδ ⊕, unde ὁ ἐπιτέπou-
δης, ἐπιτέπouδου: ὁ μάρτυρ, μάρτυξ ⊕: εσ ὁ
μάρτυ-

μάρτυρ Θ , μαρτύρου: ψίδυρ, ψίδυρ Θ , ὁ ψίδυρ Θ , ψιδυρου.

Et alioqui diuersus est Nominatiuus: ὁ μάκας, μάκας Θ , uel μάκαρς, μάκαρς Θ : uel μακάρι Θ , μακαρίου: Θ alia quoq; δ' Δάκρυ, Δάκρυ Θ , Θ τὸ Δάκρυον, τῷ Δακρυίου.

ὁ Μωσῆς, τῷ Μωσόν: uel ὁ Μωσεύς, τῷ Μωσεί-
 Θ : quod etiam per u scribitur, Μωϋσῆς, Μωϋσάνε.

10 τὸ γόνυ, τῷ γόνυρι, Θ metathesi γυνός: Θ τὸ γόνας, γόνατ Θ : δ' Δόρυ, Δόρυ Θ , Θ δ' ἄρος, Θ τὸ Δόρας, Δόρατ Θ : uel Δούρας, Δούρατ Θ : etiam δός Θ , Δόρε Θ , Θ crasi Δόρους.

Genitiuus quoque interdum uariu est eiusdem

15 Nominatiui: ἡ χεῖρ, Θ χερός. Θ poëticè χερρός, unde reaptus Datiuus pluralis ταῖς χερσί: Θ Genitiuus dualis ταῖρ χερσῶν: λυγξ, λυγός, singultus, λύγξ, λυγχός, λυγχ.

Genitiui uarietas.

Quandoque diuersa nomina eiusdem rei, sed

20 asus partim sumuntur ab uno, partim ab alio: ἡ γυνάιξ inusitatum, pro quo ἡ γυνή, Θ γυναικός, τῇ γυναικί, τῷ γυναικῶ, ὡ γυνάι sine ξ: ut quandoque ὡ ἄνα, ab ἄναξ: τὸ γάλα, τῷ γάλακτ Θ , ab inusitato γάλαξ: nam tria ἄναξ,

Eiusdem rei asus à diuersis. γυνή. ἄναξ. γάλαξ. ἠῶξ.

25 ἠῶξ, Θ γάλαξ, Genitiuum habent in κ Θ , sed adest pleonasmus litteræ τ, ἄνακτ Θ , νυκτός, γάλακτ Θ .

ὁ Ζεὺς, τῶν Διός, τῷ Διί, τὸν Λία, ὡ Ζεῦ.

ἕδωρ.
πολυς.
πρῆξις.
πρην.

Ἐδῶρ, ἕδωτ Θ , ab ἕδωσσι etiam τὸ ἕδος, ἕδε-
ος: ὁ πολυς, τὸν πολύν, Θ neutrum τὸ πολυ:
reliquos omnes casus in quouis genere ac numero
sumit ab inusitato Nominatiuo, πολλός, τὸ πρην-
λον, Θ πολλῶν: ἢ πολλή, Θ πρῆξις, τῆ πρῆξις, Θ
 Θ sic deinceps.

μέγας.
μεγάλη.
μέγα.

ὁ μέγας, τὸν μέγαν, Θ neutrum τὸ μέγα: ca-
etera omnia per tria genera, Θ totidem numeros
accipiuntur ab inusitato nomine μεγάλ Θ , τὸ
μέγαλον, Θ μεγάλων: ἢ μεγάλη, Θ μεγ- 10
άλως, Θ reliqua.

Neutra in β

Neutra quaedam in ας Genitiuum habent in
ατ Θ , ab inusitatis nominibus in ας: τὸ ἦπας, ἦ-
πασ Θ , ab ἦπας: sic ἕμας, εἶδας, φρέας, σείας,
δέλεας, ὄνειας. 15

Et haec de nomine: pergamus ad uerba.

Cognata
tempora.

COGNATA tempora sunt, quorum eae-
dem est figuratiua. Praesens Θ imperfecti ἔ-
τύπῳ, ἔτυπῳ. Perfectum Θ plusquamperfe-
ctum, τέτυφα, ἔτετύφει, Aoristus primus Θ Fu- 20
turum primum, ἔτυφα, τυφῶ. sic Aoristus scan-
dus, Futurum scandum, Θ Praeteritum medium, α-
gnationem inter se habent, ἔτυπον, τυπῶ, τέτυ-
πα.

Alia tertiis personis in ι uel ε addunt literam 25
ρ, etiam ante consonantem, τύπῳσιρ, uel ἔτυπερ
τυπῳρ.

Litera ρ propter syllabiam augmentum ge-
minatur

minatur, ῥίπτω, ἔρριπτορ: ὅ ῥ posterius aspiratur, ἔρριπτορ.
 prius lenem habet spiritum: nulla siquidem syllaba
 desinit in aspiratam: sed si litera geminetur, prior
 est tenuis, ἀτδίδε, σαπφώ, βακχός.

Regula.

5 Quorum principium γν, aut γση, non repetunt
 primam consonantem: γνώ, ἔγνωκα: γσηγορέω, γν.
 ἔγσηγόρηκα. γση.

Hec uero repetunt, μνάομαι, μέμνημαι, κτάο-
 μαι, κέκτημαι: πῆάομαι, πέπταμαι: πῆόω, πέ-
 10 πῆωκα. nam apud Poetas κτ, μν, ὅ πῆ, commu-
 nem faciunt syllabam.

In incremento temporali, quatuor α seruant: ἄω,
 ἄορ: ἄϊώ, ἄϊορ: ἀκδέσω, ἀκδέσορ: ἀκδίζομαι,
 ἀκδίζόμεν.

15 Vocalem ε plurima non in η mutant, sed augent
 addito ι, ἔχω, ἔπω, ἔλω, ἔλκω, ἔλκνω, ἔρπω, ἔρ- ε assumit
 πίζω, ἐσῆκω, ἔπομαι, ἔρέω, ἐσιάω, ἔάω, ἔω, ἐρύω, in istis.
 ἔδω, ἐδίζω, ἐργάζομαι. ἔχω, ἔιχορ, non ἦχορ,
 ὅ ita in reliquis.

20 ἔπω, ἔιπορ, ἔιπέ, ἔιπώρ, in omnibus modis
 seruat augmentum: ἐσῆκω, ἐσῆκαρ, Plusquamper-
 25 fectum mediū. nam perfectum ἔσηκα sine augmen-
 to, licet id uerius sit actiuum ab ἴσημι, ὅ ἔσηκα.
 dictum per α more Dorici: ἔω, ἔιμαι, praeteritum
 passiuum: ἔρέω, εἴρηκα, εἴρημαι, unde ἐρίδω, ὅ
 ἐρίσῃ, ἐρίδω: ἔδω, εἴωδα, praeteritum medium
 per pleonasmum ω.

Diphthongus ου in κη Atticè, ἐνχομαι, ἠυ- ὅ in κη.

χόμελυ: ἐνδῶ, ἦσδορ.

οι immuta-
tim.

Diphthongum οι hęc nou mutant, οἰόομαι, οἰώδην, οἰμέω, οἰνέω, οἰνίζω, οἰσθρόω, οἰωνίζομαι, οἰωνοσκοπέω, οἰωνοπολέω, οἰακίζω, οἰακονομέω, οἰακοσσοφέω, οἰσδάνω, οἰκουρέω.

Compositi augetur principium, si prepositio nihil addit ad significatum: ἔπω, ἔπέπω dico, ἴωε πρ: ἐνδῶ, καθεύδῶ dormio, ἐκάθην Dor.

Atticismus.

Quaedam Attici augent initio, quorum simplicia non sunt in usu: ἄμεισθητῶ, ἦμεισθήτου: ἀνύβολῶ, ἦνύβολου. Alia in medio, ἀπολάνω, ἀπέλανον, ἔσπῆλανον: ἠπὶ χερῶ, ἔπεχεύου: ἐγκωμιάζω, ἐνεγκωμιάζομαι: sic aliqua composita ex δυε ἔσθν: δύσπαρεῶ, δύσπηρεῶ: δύσπατισῶ, δύσπαισιῶ: sic εὐορκῶ, εὐοργετῶ, εὐαγγελίζομαι. Sunt quę utrinq; augentur, ἐνοχλῶ, ἦνώχλω: ἀνορῶ, ἦνώρῶ: ἀνέχομαι, ἦνεχόμελυ.

ἀ χέομαι.

Atticismus.

ἦμελλον.

ἦβλόμηρ

ἦδωάμηρ

ἦδερ.

Atticismus.

ε in o.

Apud Atticos syllabium augmentum uertitur in temporale: ἔμελλον, ἦμελλον: ἐβλόμην, ἦβλόμηρ. Plusquamperfectum ab εἶδω: uam ε sicut solum, siue in diphthongo, mutant in κ.

Perfecto Attici penultimam ε dissyllabi primę ἔσ secundę coniugationis uertunt in o, πέμπω πέπεμεφα communiter, πέπομφα Atticę. βρέχω, βέβρεχα, βέβροχα.

Verbum μιλῶ facit με μιλῶκα, tanq̄ ἄ μιλῶ.

Attici

Attici inchoatorum ab ε, ο, σ α breui, Præterito communi præfigunt duas priores litteras præsentis: ἐρίξω, ἤρεκα, ἐρήρικα. Passivum ἐρήριμαι: ὄλλω, ὤλλα, ὄλωλα, Præteritum medium est: ἀγίρω, ἤγορκα, ἀγήρῳκα, ἀγήρῳμαι.

ab {
ε
ο
α

Corripitur autem Præteritū Attici tertia syllaba, si trium syllabarum numerum excesserit, hoc modo: uertitur κ in ε, ω in ο: ε σ θυ abiiciunt ε: οι σ ου, subiunctorum: ἀλήδω, ἤλκκα, ἀλήλεκα: ἐρω-
10 τῶ, ἐρώτκα, ἐρηρότκα: ἀλείφω, ἤλειφα, ἀλήλιφα: ἐλενδω, ἤλυδα, ἐλήλυδα: ἐτοίμαζω, ἤτοιμάκα, ἐπτόμακα: ἀκουω, ἤκουα, ἀκήκοα.

Atticifmus.

At ἐρείδω, ἤρεκα, ἐρήρικα, ἐρήρισμαι, ἐρήρισα, ut differat ab ἐρήρικα uerbi ἐρίξω.

15 Verbum ἐδω, ἤκα, ἐδκκα, σ interiecta syllaba Δο, ἐδῆδοκα, Passivum ἐδῆδομαι: sic ἀγω assumit γο, ἤχα, ἀγκχα, ἀγήγοχα: sed euphonia tollit γ, ἀγήγοχα. Inaptis ab ο, uel ω, Præteritum Atticum præfigit ε, ὄραω, ὄρακα, ἐώρακα: οἶω, ὤγα, ἐωγα: unde fit ἀνέωγα: ὠδω, ὠδωκα, ὠσμαι, ἐωσμαι: ὠνέομαι, ὠνῆμαι, ἐωνῆμαι: idē fit in præterito imperfecto, ἐώρω, ἐωνουμῳ, σ consimilibus.

ἐδῆδοκα.

ἀγήγοχα.

ω
ε ante {
ω
ο

25 Sic ἐκω medium præteritū facti ὄικα, unde ἐοκα.

Accidit hoc σ in Aoristis aliorum quoque uerborum, ἤκα ἐκκα, unde ξωέκκα: ἐίπα, ἐίπα, προσείπα: ὠσάμῳ, ἐωσάμῳ: sed huiusmo-

ξοικα.

di

di magis poetarum sunt.

Ceterum e augmentum Atticum, spiritum sortitur presentis: ὄραω, ὄρακα, ἔωρακα: ὠνόμααι, ὠνήμααι, ἔώνημααι.

Atticisimi

Attici praeterca pro incremento λε σ με πο- 5
 λ nunt ei diphthongum, λήβω, λέληφα, εἴληφα:
 β μείρομαι, μέμαρμαι, εἴμαρμαι.

μ Plusquamperfecti σ prima σ tertia singula-
 λελ ris Atticè per η sine ρ: ἔτετύφη ἐγώ, ἔτετύφη ἐκῶ-
 ν σ: unde ἐκεχῆνη. Plusquamperfectum medium 10

μεμ ἀχάινω: σ ἤδη pro ἤδερ, ab εἴδω:

εσαω pro

Tertiam pluralem ἔτετύφισαυ Atticus effert
 εισαω. per εσαυ, elidendo subiunctiuam: ἔτετύφισαυ, ἤ-
 δεσαω, ἀκκῆόεσαυ.

Est quandoque hoc tempus contentum incremento 15
 perfecti: τεδεμελίωτο Plusquamperfectum passi-
 uum à δεμελιόομαι.

α x
 ε Atti. in
 ο ω
 ἔωραυ.
 ἔώρηυ.

Atticum plusquamperfectum temporaliter ini-
 tio augetur: ἐγήγερκα, ἠγγέρεκα, ὄρωρεχα, ὠ-
 ρωρηχαυ: ἀκῆόκα, ἠκῆόεκα. Excipit ἐληλύκαυ, 20
 σ ἐληλυδαυ ab ἐλήλυκα: σ ἐλήλυδα, ab ἐ-
 λενδω. at ἔολπα, ἐώλπευ: ἔοργα, ἔώργευ: ἔ-
 οικα, ἔώκευ, augetur secundâ syllabâ, pro ἠόλ-
 ωευ, ἠόργευ, ἠόικευ.

εἴπα.

ῶεγα.

ἔδικα.

ἔδωκα.

ἔκα.

Aoristus primus consonantem seruat Futuri, 25
 praeter quinque, ἔπω, εἴπα: ἐνέικω, ῶεγα: τί-
 θυμι, ἔδικα: Δίδωμι ἔδωκα: ἴημι, ἦκα: duo
 primi etiam in reliquis modis usurpantur, tres
 ultimi

Futurum

τ in D.

ε in ε.

ίζω ίσω ίω.

ίσομαι.

ιούμαι.

Futura tria sunt, quae spiritum praesentis uocant, τρέφω, δρέφω: τρέχω, δρέξω, έχω, έξω, ad differentiam aduerbij έξω.

Quarta coniugationis polysyllabum futurum in ίσω, circumflectunt Attici tollendo σ: νομίζω νομίσω, νομιώ: σ medium βαδίζομαι, βαδίσομαι, Διοίμαι: αγωνίζομαι, αγωνίσομαι, νιοίμαι. Barytona quaedam habent futurum à ἀρανflexis inusitatis δέλω, ώφείλω, μέλω, άύξω, έψω, άλλέξω: in ήσω δελήσω, όφελήσω, ab obsoletis δελέω, δελώ, σ cetera: sic etiam βούλομαι, βουλήσομαι, tanquam à βυλέομαι, βυλούμαι Atticorum cuius est è ἀρανflexis facere Barytona.

Sic πλέω, ρέω, χέω, πνέω, in θυσω, πλεινω, σ cetera, itidem κλαίω, κλανσω, κάω, uel κάω, κανσω.

Imperatiui tertiam pluralem Attici faciunt similem Genitiuo plurali partiariorum eiusdem temporis, τυπήόντων, τυφάντων, pro τυπήέτωσαμ, τυφάτωσαν.

Secundus Aoristius ultimam grauat τυψε, sed accipiuntur tres, έλδέ, έυρέ, έιπέ. sic Attice λαβεί, ιδεί, cium communiter dicunt λάβε, ίδε.

Optatiuo Acolico non utuntur Attici, nisi in secunda σ tertia singulari, τυψαις, τυψαι: σ tertia plurali, τυψαιω.

Subiunctiui secunda σ tertia persona, tam Bary-

Atticissimus.

τυπήόντων
τυφάντων.

έλδέ.
ευρέ.
ειπέ.

5

10

15

20

25

Β αργυρονομ, quam circumflexorum, et uerborum
in μι, continet diphthongum impropriam: εἰ μὲν τῦ-
πῆ ηε, τῦπῆ η: ηεῖηε, ποιῆ: ἄδηε, ἄδη.

5 Ραβίui secunda persona presentis et futuri in
η, τῦπῆ η, τυφθήση, τυπήση, τετύφη: perfecti autem η pro εσαι

in αι, πῶοικσαι, ut et presentium à uerbis in
μι, τίδεμαι, τίδειαι: quem morem et in Βαρυτο-
nis quibusdam attingimus: φάγομαι, φάγεσαι, pro

10 φαγη: et in circumflexis, καυχάομαι, ὦμαι::
καυχάεσαι, χᾶσαι, pro καυχάη, καυχᾶ. et cō-
tra quaedam à uerbis in μι desinunt in η, more Βα-
ρυτονομ: κἀδημαι, κἀδη: ὠλίσταμαι, ὠλίση:
δάωμαι, δάωη: pro κἀθησαι, ὠλίσασαι, δάω-
σαι: sic perfectum μέμνημαι, μέμνηη pro μέ-
μνησαι.

15 Quatuor Attici finiunt in ε, βουλομαι, βου-
λει, οἶομαι, οἶε, ὄφομαι, ὄφη, ἔομαι, ἔε: et facta
crasi εἶ.

Perfectum ραβίuium à uerbis in νω, per σμαι
20 faciunt Attici, μιᾶίνω, μεμίασμαι: μολίνω,
μεμόλυσμαι. Verbum μλύω μεμλύημαι, ut
μεμλύκηαι, uelut à μονέω. Dissyllaba primæ
et secundæ coniugationis, quæ Attico præteri-
to mutant ε in ο, hic repetunt ε: λέω, λέλοχα,
λέλεγμαι: κλέω, κέκλοφα, κέκλεμ-
μαι: inuenitur et κέκλαμμαι. Quæ habent

25 se cum aliqua consonante, uertunt ε in α, ερέφω,
ἔστρεφα, ἔστραμμαι: sed βρέχω, βέβρεχα,
βέ-

ἔστρεφα, ἔστραμμαι: sed βρέχω, βέβρεχα,
βέ-

ἔστρεφα, ἔστραμμαι: sed βρέχω, βέβρεχα,
βέ-

Βέβρεγμαί.

ἔρξῶδλω. Aoristi primi passivi ἔρξῶδλω ἔμνήδλω
 ἔμνήδλω. assumpserunt σ, cum non sit in praeterito ἔρξῶται,
 ἔσῶδλω. μέμνηται. Contra ἔσῶδλω perdit σ: nam praeteritum σέσῶσαι à σῶζω.

Ceterum ἐγνώδλω regulariter fit à Barytono γνώω. μ. γνώσω, π. ἔγνωκα, ἔγνωσμαι: unde ἐγνώδλω. Etiam ἐδῶάδλω, ἔ Atticè ἠδῶάδλω, à Δῶάξω: sed ἐδῶήδλω, ἔ Atticè ἠδῶήδλω, à Δῶάω, μέλλωρ, δῶήσω.

Penultima huius temporis cadem cum perfecto: ut εὐρέδλω ἔπῆνέδλω, per synolam ab εὐρημαί, ἔπῆνῆμαι. Sic composita ab αὐρέω αἰρῶ, καθῆρέδλω, ἀφῆρέδλω, ἔ simplex ἠρέδλω, à praeteritis ἠρημαί, καθῆρημαί, ἀφῆρημαί.

Sic ἔρρέδλω ab ἔρρημαί, quod ἔρρηδλω: unde ῥηδείς. Illa quae uerter àt praeterito e in α, hic rursus per e scribuntur, ἔσῆφω, ἔσῆσμαι, ἔσῆφθηρ.

τυφθῆμῶ. Optatiuorum prima pluralis in ημῶ, patitur
 τυφθῆμ. syncofen in omnibus uerbis, τυφθῆμῶ, τυφθῆμῶ: unde formatur tertia τυφθῆμ: consimiliter à
 ἔμρ. uerbis in μρ. ἠδέμῶ, ἠδέμῶ, ἠδέμρ: sic ἔμρ
 ἠδέμρ. pro ἔμρ ab ἔμρ.

Subiunctiui secunda persona singularis diphthogus est impropria, τύπη, ποῖ, ἠδέ, similis tertiae actiuorum.

βα βα. Medium praeteritum à βλάπῶ, καλυπῶ,
 olim in κρυπῶ desinit in βα, βέβλαβα, ἔ cetera,

ab

ab antiquis in βω finitis: βλάβω, &c.

Sic à βάπῃω, δάπῃω, σκάπῃω, præteritum in φα iam in πῃω
βέβαφα, ab inusitatis βάφω, δάφω, σκάφω, Sic
desinunt.

5 Aoristus secundus & Futurum secundum ἔβλα-
βον, βλαβῶ: ἔβαφον, βαφῶ. Verbum μίμνω fa-
cit μέμνονα, à μύω: fit enim μίμνω per pleonas-
mum à μύω: & solent huiusmodi uertere e in i:
πέτω, πίπῃω: τέκω, τίκῃω: ῥέπω, ῥίπῃω: ἔπω,
ἴπω.

10 Duo illa, τέπελα & μέμελα, unde μέμηλα, fi-
unt à τελίω, τελῶ: μελέω, μελῶ: que Atticè gra-
uantur, τέλω, μέλω.

Ἰλλα, Δέδῃκα & κέκῃκα, à δαίω, & καίω, ut
φαίνω, πέφῃνα.

15 Futura secunda media sunt, ἔδομαι, πίομαι,
φάγομαι, præter morcum: ἀρανσέκτι enim debe-
rent, ut τυπῶμαι.

20 Contractiones uerborum suprâ commemorau-
imus, uerùm & aliter quoque fit contractio, προέ-
δωκαε, προῦδωκας: προετίθει, προῦτίθει, πρόο-
πῃον, προῦπῃον: προῖ ἔργου προῦργου. Sic & δῖ
ἀγαδῶρ, τῖ ἀγαδῶρ: καὶ ἔγῳ, καὶ γῶ: τὸ ἔναν-
τίον, τὸ ἔναντίον: τὸ ὄνομα, τὸ ὄνομα: τὸ ἰμά-
ζιον, τὸ ἰμάζιον: cuiusmodi crasis apostrophæ notâ
signari solet.

25 Perfecti passivi penultima breuis, non semper
adsiscit σ, Δέω, Δέδεκα, Δέδεμαι, unde ἐδέ-
δω. Δεράω, Δέδρακα, Δέδραμαι, unde δερά-
μα.

φα φῶ
iam in πῃω
desinunt.

πέτω.
τέκω.
ῥέπω.
ἔπω.

Δέδῃκα.
κέκῃκα.
ἔδομαι.
πίομαι.
φάγομαι
non ὄμαι.
Cōtractio-
nes Attico-
rum.

εσ
in ου
οο
προῦτίθει.
προῦργου.
καὶ γῶ.

μα: ἀρῶ, ἤροκα, ἤρομαι, unde ἀροτήρ: tamen ὁ Δεσμῶς, tanquam ἂ Δέδεσμαι.

ANOMALA IN MI.

PLVRI MA fiunt ab εω, quod uario spiritu uaria significat.

Anomala
in μ.

Verbum substantiuum ἐμι fit ab ἔω, pro ἔωσχω, hoc est, sum, reduplicationem non habet: penultima non κ ex ε, ne idem sit cum ἔμι dico. sed additur iota, ut penultima sit longa, et acuitur ultima, cion dicendum foret ἐμι: nam dissyllaba penultimam circumflectunt, γνῶμι, Δύμι, κλυμί.

Indicatiui praesens. Sing. ἐμί, εἶ, ἐσί. Dual. ἐσορ, ἐσορ. Plu. ἐσωμι, ἐσε, ἐσί.

Imperfectum. Singul. ἤρ, ἤρ, ἤρ. Dual. ἤτορ, ἤτω. Plur. ἤμι, ἤτε, ἤσαν.

De, additio
Acolica.

Personis in σ Acoles addunt σα, ἠσα, ἐφοσα, ἐπιφοσα.

Plusquamperfectum passiuum. ἤμι, ἠσο, ἠτο, &c. Futurum, ἐσομαι, ut τύφομαι, ἐση, ἐσεται, et syncope ἐσαι.

Imperat.

Imperatiui praesens. Sing. ἴδι, uel ἔσο, ἔσω. Dual. ἔσορ, ἔσωρ. Plu. ἔσε, ἔσωσαν. Inuenitur ἦτω pro ἔσω, à barytono ἔω, ἐε, ἐέτω: et crasi duorum εε in κ, dicitur ἦτω.

Optatiui praesens. Sing. ἐίλω, ἐίης, ἐίμ. Dual. ἐίκορ, ἐίκορ, ἐίκορ. Plu. ἐίμι, ἐίμι, ἐίμι, ἐίμι, ἐίμι, &c. qua syncope supra dictum est.

Futurum

Futurum, ἐσοίμην, ἐσοίσι, ἐσοίτω, ut τυφείμην.

Subiunctivi praesens. Sing. ἐάρ, ᾧ ἦς, ἦ. Dual. ἦτορ,
ἦτορ. Plur. ᾧμερ, ἦτε, ᾧσι.

Infinitivi praesens, εἶναι.

5 Futurum, ἐσεῖς.

Participij praesens, ὁ ᾧρ, ὄντ, ἡ ὄνσα ὄν-
σας, ὁ ὄρ ὄντ.

Futurum, ὁ ἐσόμην, ἡ ἐσομένη, τὸ ἐσόμενον.

Εἶμι τὸ πορεύομαι, fit ab ἔω, deinde ἔιω, εἶ-
10 μι, hoc est, eo, uel ibo: nam futurum ἔιω non est
in usu. ἔμι σο.

Indicativi praesens. Sing. εἶμι, εἶς, uel εἶ, unde
ἀπαι, εἶσι. Dual. ἴτορ, ἴτορ. Plur. ἴμερ, ἴτε, ἴσι, ᾧ.
Ionicè ἴασι, προσίασι, εἰσίασι.

15 Imperfectum. Sing. εἶρ, εἶς, εἶ. Dual. ἴτορ, ἴτω. Pl.
ἴμερ, ἴτε, ἴσσω.

Perfectum inusitatam, εἶκα: unde plusquamperfe-
ctum εἶκαρ, ᾧ Atticè ἦκαρ.

A perfecto medio εἶκα fit ἦκα, ᾧ solutione ἦκα, ἦι-
20 ας, ἦε. Plusquamperfectum, ἦκαρ: tertia pluralis ἦ-
εσσω, ᾧ ἦεσσω, ἀνῆεσσω, ᾧ ἦεσσω. ἦκαρ.

Ab Aoristo primo εἶσα fit εἶσσω, ᾧ inde ἦσσω,

ᾧ ἦσσω. Aoristus secundus ἴωρ, ἴες, ἴε, ab ἔω: ἴωρ

Participium ἴωρ: alij tria dicunt praesentia acuta, ἴωσσε

25 ἴωρ, κῴωρ, ᾧ ἔωρ, pro ᾧρ ab εἶμι sum. ἴωρ.

Imperatiui singul. ἴθι, ἴτω. Dual. ἴτορ, ἴτωρ. Plur.
ἴτε, ἴτωσσω: pro ἴθι, etiā dicitur εἶ ab ἔω. Imperat. Opt. ἴοιμι.

ἔε, crasis εἶ, ἔεα, Δῖε.

Coniun. ἴω.

ἔιναι.

ἰέναι.

Infinit. ἔιναι. etiam ἰέναι, unde ἀπεῖναι, παρῆ-
ναι, per metathesim ab ἰέναι recepto infinitiuo, un-
de ἀπεῖναι, μεῖναι, προσῖναι, ab ἴμι, quod
fit ab ἔω.

ἴμι mitto.

ἴμι δ' πέμνω, hoc est, mitto, fit ab ἔω, per
reduplicationem impropriam: coniugandum ut τί-
δημι. Futurum ἴσω. Actiui indicatiui praesens,
Sing. ἴμι, ἴης, ἴσι. Dual. ἴτορ, ἴτορ. Plur. ἴμεν,
ἴτε, ἴσσι, Ionicè ἰάσιν, unde ἰάσι, ἰάσιν, ἔ cat.

ἔκα

Imperfectum ἴλω, ut ἐτίλω. Perfectum ἔκα, βοο-
totum more, pro ἦκα à Futuro ἦσω, unde ἐκώς,
ἀφεικώς, ἀφεικένοι.

ἦκα

Aorist. prim. ἦκα, ἦκας, ἦκε, pro ἦσα. Futuri con-
sonantem non seruat: sic ἀφῆκα, πῆκα, ἔ ἀνη-
κάμλω. Aorist. med. Aorist. secund. Sing. ἦρ, ἦ, ἦ.
Dual. ἔτορ, ἔτλω. Plur. ἔμεν, ἔτε, ἔσαν: unde προέ-
σσω, mutat penultimam, ut ἔδλω ἔἔσωρ.

Imperat. praesens, ἦθι, ἦτω, ἔ cetera. Aorist.
secundus ἐξ ἔτω, ut δέξ: unde composita προέξ
ἀφείξ, κἀδέξ.

ἀφείξ.

κἀδέξ.

Optat. praesens κείλω. Subiunctiui ἰάρ, ἰώ.

Infinit. ἰέναι. Participij ἰείς: omnia ut τίδη-
μι. Aoristi secundi Optatiui ἔλω. Subiuncti-
ui ἰάρ, ἰώ, ἦς, ἦ: ἔ interdum ἔω, ἔης, ἔης: deinde ἔω,
ἔης, ἔης: unde ἀφείω. Infinit. ἔναι penultima di-
phthongo, ut δέναι, unde composita ἀφέναι, κα-
δέναι.

Participium ἔεις, ἔεντ ἔ. ἀφείξ, κἀδέξ, ἔ
cetera.

cetera.

Passivi praesens ἴμαι: Imperfectum ἰέμω: omnia ut τίδεμαι. Perfectum εἶμαι per φ, ut τέδεμαι. Tertia pluralis εἴνται, ἀφῆνται, ἀνῆνται, pro quibus Attici ἀφένται, ἀνένται, ut ἀφέωκα pro ἀφῆκα, tollendo subiunctivam, et interponendo ω μέγα.

Passivum.

5 ται, pro quibus Attici ἀφένται, ἀνένται, ut εὖ pro ἡ.

Aoristus primus ἐδω, à tertia perfecti εἶται, corripicndo penultimam, ut ἐτέδην: dicimus tamen εἶδην, ἀφείδην, quod εὖ ἀφέδην.

10 Medius Aoristus primus ἠκάμην; ἀνῆκάμην, προσῆκάμην, εὖ.

Aoristi secundi Indicativus, εἴμην, ἔσο, εὖ ἔο, εὖ οὐ, ἔτο.

15 Imperativus ἔσο, εὖ ἔο, εὖ οὐ, unde κἄδου, πρόσου, πρόου. κἄδου.

Optativus εἴμην, ἔλο, ἔτο. Subiunctivus εἶμαι.

Infinitivus εἶναι. Participium εἶμαι.

20 ἴμαι: τὸ ἐπιθυμῶ concupisco, usitatum est in ἴμαι passivo praesenti, ἴμαι, ἦσαι, ut τίδεμαι. εὖ imperfecto ἰέμην: à quo compositum εἰθέμαι, εὖ εἰθέμην. concupisco.

ἦμαι εὖ κἄδηναι sedeo, sunt ab εἶω, εἶέω, ἦμαι sedeo ἔμαι, εἶμαι, crasis ἦμαι, ἦσαι, ἦται.

25 Dualia, ἦμεδον, ἦσδον, ἦσδον. Pluralia, ἦμεδα, ἦσδε, ἦνται: sic κἄδηναι, κἄδῃσαι, εὖ cetera.

Imperfectum, ἤμλω, ἦσο, ἦτο: ἐκάνημλω, ἐκάθη-
σο, ἐκάθητο.

κάδου.

Imperatiuus, ἦσο, ἦσονω: κάθητο, καθήσθω. Etiam
κάδου sede, ἀ κάθητο, Ionicè κάθητο, Ἑ systole
κάθειο, crasis κάδου.

κῆμαι.
ιασο.

κῆμαι, ιασο, ἀ κέω, κέέω, κέκμη, κέεμαι, Ἑ
crasi κῆμαι, κῆσαι, κῆται. Imperfectum ἐκέι-
μλω, ἐκέισο, ἐκέστο.

Futurum medium, κείσομαι, κείσῃ, κείσεται.

Cōposita sunt ἀνάκημαι, ὤκημαι, διάκημαι. 10

ἴσμη
ωγνωσο.

ἴσμη cognosco, ab ἴσάω, ἴσμη, ἴσῃς, ἴσῃσι:
tertia pluralis ἴσῃσι, acentu in antepenultima, ut
partiapium ἴσῃς ἴσῃσιν ⊕, τοῖς ἴσῃσι: non ἴσῃς
ἴσῃσιν ⊕, ἴσῃσιν: non enim seruat legem uerborum
in μι, quæ exigit ἴσῃς acutum. 15

Imperfect. ἴσῃω, ἴσῃς, ἴσῃ: tertia pluralis ἴσῃσιν,
syncope ἴσῃν.

Imperat. Sing. ἴσῃδι, ἴσῃτω. Dua. ἴσατορ, ἴ-
σῃτωρ. Plur. ἴσατε, ἴσῃτωσῶν.

Syncope ἴσῃδι, ἴσῃω: ἴσῃρ, ἴσῃωρ: ἴσῃε, ἴσῃσῶν, uel ἴσῃρ: 20
sic in presenti ἴσαμερ, ἴσμερ, ἴσατε, ἴσε.

Nota.

Passiuum.

Passiuum ἴσῃμαι, unde ἴσῃμαι: compositum
ὤσῃμαι, ὤσῃσαι, ὤσῃσται. Imperfectum,
ὤσῃμλω, ὤσῃασο, Ionicè ὤσῃαο, crasi ὤ-
σῃω, ὤσῃατο. Futurum ὤσῃσομαι. 25

φημί.

φημί dico, ἀ φάω. Sing φημί, φῆς, per η di-
phthongum, φησί. Dua. φατόρ, φατόρ. Plur. φα-
μῶ, φατέ, φασί, aucta ultima, licet partiapium sit
φῆς

φάξ, φάντ Θ, τοῖς φᾶσι, per ᾶ araunflexum.

Imperfectum ἐφλώ, ut ἴσλω. Aorist. prim. ἔφησα ex Futu. φήσω. Aorist. secund. ἐφλώ, in singulari similis est imperfecto, quod fit quoties non est

5 reduplicatio, τλήμι, ἔτλω: γνῶμι, ἔγνω. In duali autem ἐφκτόρ, ἐφάτω, Θ plurali ἔφκμερ, ἔφκτε, ἔφκσαν, servatur longa penultima, quam imperfectum corripit, ἐφατορ, ἐφάτω: ἐφαμερ, ἐφατε, ἐφασαν.

10 Infinitivus φάναι, acutum ᾶ, ut ἴσταναι: nam φᾶναι per ᾶ araunflexum est Aoristus primus à φάινω.

Medius aoristus secundus ἐφάμλω, ἐφασθ, Θ cetera.

15 ἴση pro ἴσα δι: quandoque imperativus verborum in μι, fit à tertia imperfecti, ἐπίμπλη, πίμπλη.

τέθνημι reduplicatur per ε more Ionico, à θνάω, τέθνημι: tertia pluralis τέθνησι, ut ἴσᾶ- τέθνημι.
ε pro ι.

20 σι.

Imperativus est τέθνα δι.

Optativus τεθναίλω.

Infinitivus. τεθνάσαι. Sic τέτλημι, τέτλα δι, τετλαίλω, quod Θ τλήμι, à τλάω.

25 ἔσημι quoque per ε reduplicatum: unde ἔστα- ἔσημι.
μερ, ἔσᾶσι, Θ Optativus ἴσαίλω, ἀφесаίλω.

Infinitivus ἔσαναι, ἀφεσαναι, penultima per ᾶ acutum.

INVESTIGATIO
THEMATIS.

Verba que
ultra im-
perfectū nō
cōiugantur.

VLTRA imperfectum non coniugantur finia
ta in ανω, ενω, εω, αρω, ερω, υρω, ζω,
σκω, χρω, λρω, υρω, & alia item plurima, uel 5
hoc uel illo tempore erent. Sed quia uariant
crebrò eiusdem uerbi themata, ut κνω, κνέω: οίω-
μαι, οίεομαι, δνήσκω, δνέω, δνέω, δνάω, τέ-
δνημι: aut à diuersis omnino pendet formatio re-
ceptorum temporum, ut φέρω, οίω, ἐπέγκω, ἐπέ- 10
χω: ideo huiusmodi tempora referemus ad thema
proprium, licet inusitatum, unde regulariter deduci
queant: φέρω in usu habetur, non tria reliqua, ta-
men futurum οίσω, ab οίω. Aoristi ἔπεγκα, &
ἔπεχω ab ἐπέγκω. Præteritum medium Atticam 15
ἐπέχωα ab ἐπέχω, & ita in cæteris: que uerò
themata uersentur in usu, docebit lectio.

οίσω.

ἔπεγορ.

ἐπέχωα.

ἄσω.

ἄσω, Futurum ἄξω. Præteritum ἤχα, &
Atticè ἄγηχα, pleonasmò ἄγηόχα: Aoristus
secundus ἤγορ, & pleonasmò ἡγαγεα, ἡγα- 20
γορ: unde ἄγαγε, ἄγάγοιμι, ἐὰρ ἄγάγω,
ἄγαγῆρ. Participium ἄγαγῶρ. Impera-
tius autem ἄξε, ἄξετε, presentis est temporis.
Nam quorundam Futura pro presenti usurpan-
tur, ut ab ἄσω, δνω, οίω, ὄρω: Futura ἄξω, δν- 25
σω, οίσω, & ὄρω Aeolicè pro ὄρω, & usque
ad imperfectum solùm coniugantur; itaque δν-
σω. Imperfectum ἐδνωσθ. Imperfectum medium
ἐδνω-

ἑαυτόμω, οἶσω: Imperfectum οἶσορ: Impera-
 tiuus οἶσε, οἶσέτω. ὄρω: Passiuum ὄρομαι:
 Imperfectum ὠρόμω, ὠρσου, Ἔ Ionicè ὠρ-
 σεο: Ἔ Imperat. ὄρσεο: sic ἄξω: Imperatiuus ἄ-
 5 ξε, ἄξέτω.

ἄγνυμι, Præteritum medium ἤγα, sumit ab ἄ- ἄγνυμι.
 τω, Ἔ ἕαγα, pro ἤγα solutione κ in εα. Aoristus κ in εα.
 prima ἤξα Ἔ ἕαξα. Aoristus secundus passiuus
 ἤγλω Ἔ ἕάγλω: sic in composito κατέαγα, κα-
 10 τέαξα, καπέαγλω.

Desinentium in γνω aut γνυμι, tempora for-
 mabis à finitis in τω: ἄγνυμι, tanquam ἄγω: sic
 ζεν γνυμι, μιγνώ, μοργνώ, πεκνώ, ῥη-
 γνώ.

15 ἄδω, Præterit. med. ἤδα, Ἔ solutione ἕαδα. ἄδω
 Participium ἑαδώς: ut ἕάγλω pro ἤγλω, ἕάλωρ
 pro ἤλωρ, Ἔ similia.

ἄδω
 ἕάγωρ
 ἕάλωρ
 ἄισθάνο-
 μαι.

ἄισθάνομαι. Fut. med. ἄισθήσομαι. Præterit.
 πασι. ἤσθημαι. Infinitiuus ἤσθησθαι. Aoristus secun-
 20 dus medius ἤσθόμω, ab ἄισθάνομαι.

Ἰνυσ. ἄισθέ-
 ομαι.
 ἄνω Ἔ ἄ-
 νομαι, οἴμι
 ἕέω. ἕομαι

Ex ἄνω Ἔ ἄνομαι deductas tempora, ut ex
 ἕω Ἔ ἕομαι: ἀμαρτάνω, ut ἀμαρτέω: sic ἀπι-
 χθάνομαι, ἀυζάνω, βλασάνω, κατὰσαρθάνω:
 ut ἀπεκχθάνομαι, ἀυζέω, Ἔ c.

25 ἄλισκομαι, Fut. ἄλώσομαι. Præterit. ἤλωκα,
 Ἔ ἕάλωκα. Pass. ἕάλωμαι: unde uerbalia ἄλω-
 σις, ἄλωτός ab ἄλώ. Aoristus secundus ἤ-
 λωρ, ἕάλωρ, Infinitiuus ἄλῶναι. Participium

ἄλισκο-
 μαι.
 Ἰνυσ. ἄλώω

ἄλωμι.

ἄλους, ἄλόντ' Θ, ab ἄλωμι: quæ sunt omnia uocis actiue, sed significationis passiue: id quod frequentissimū est in compositis uerbi ἴσμημι, ut κατεσῶτα constituta.

Augmento-
iū i quibus-
dā uarietas.

Compositum ἀνάλίσκω ualde uariat in augmen- 5
to præteriti: dicitur enim ἀνάλωκα, sine augmen-
to, Θ ἀνάλωται: etiam ἀνήλωκα, ἠνάλωκα, ἠνή-
λωται, ἠνάλωται, Atque hæc incrementorum di-
uersitas in multis præteritā contingit.

α α
α η
η α
η η

ἔγυάομαι, Imperf. ἠγυῶτο. Perfect. ἔγγυῆ- 10
κε, ἔγχυράζομαι. Perfect. ἔγκεχυρασμένον, Θ
ἠνεχυρασμένον: quod tamen fieri possit ab ἐνε-
χυράζομαι: utriusque enim inuenitur. ἔγυάω,
ἐνεγυῶσκε, ἐνεγυῶσκάμην, ἠγυῶσθε: sed ἠγυῶτο
Θ παρεγυῶσκε sine augmento: βλακεύομαι, 15
ἐβλάκηνμαι, Θ βεβλάκηνμαι: Θ composita
ἀλέγω per λε aut ε, σίωθειλεγμένοι, Θ συλ-
λελεγμένοι: Διαιτέω, Δεδίηθημέν' Θ, ut ἠνώ-
χλησε per duplex augmentum: ἀμπέχομαι,
ἠμπεχόμην: ἠπέχετο Θ ἠπέχετο: παροινέω, 20
πεπῶνικται: ἐπίδημῶ, ἐπίδημῆκα, ἐπίδη-
κῶ, ἐπίδηκῆκα: ἐπίσατῶ, ἐπίσατῆκα: ἐμπελῶ,
ἐμπέπολκα, Θ ἠμπόλκεκτάομαι, κέκτη-
μαι Θ ἐκτῆμαι: Θ plurima item alia, genera-
les canones augmenti non exacte seruauerunt, de 25

ἐιλεῖ μλιός

ἄμ θιέσω.
ἠμ θιέ-
σμαι.

quibus copiose Budæus in cōmentariis lingue Gre-
cæ: ἄμ θιέννυμι Θ ἄμ θιέμαι. Futurum, ἄμ-
θιέσω. Præteritum passiuū ἠμ θιέσμαι, ab ἄμ-
θιέω

θιέω

Θιέω: siquidem ννω σ ννμι habenda sunt ut ω,
 ημεανημε προαδαι νοαλις: ζωννω, κορωννω,
 κορηννω, πετραννω, ρώννμι, δρώννμι, σορεν-
 ννω, χωννω, tanquam ζώω, &c.

- 5 ἀνοίω. Futu. ἀνοίξω. Aorist. prim. Atticè ἀνέω- ἀνοίω.
 ζα. Præterit. med. ἀνέωγα. Præter. passivum ἀνέω-
 γμαι. Partiap. ἀνεωγμένον. Aorist prim. passiv. ἀπλήω.
 ἀνεώχθω: ἀπολλώω σ ἀπόλλυμι, Futurum ἀπλήω.
 ἀπολώ. Præterit. med. Atticum ἀπόλωλα, ab ἀπλήω.
 10 ἀπόλλω. Futurum, ἀπολίσω. Præteritum, ἀπό- ἀπλήω.
 λεκα, ἀπλώλεκα, ab ἀπολείω. ἀπλήω.
 ἀπέσκηκα, ἀπέσκηκώς, ἀπεσκηκέναι Inusitata.
 perfecta sunt ab inusitato ἀποσκέλω. Optativus ἀπέσκη-
 ἀποσκηάμην, ab ἀπόσκημι. κα.
- 15 ἀρέσσω, Futur. ἀρέσω, ab ἀρέω: πατ σκω, σ ἀρέσσω.
 σκόμαι, tanquam ω σ ομαι, βρώσσω, γκράσ- inus. ἀρέω.
 κω, ἰλάσσομαι: ut βρώω, γκράω, ἰλάσομαι.
- ἀνξω, Futu. ἀνξήσω, ab ἀνξέω. Innumera Bary- Barytona à
 20 tonsa facta sunt à arciflexis, temporatq; fiunt à ar- arciflexis.
 ciflexis: ἀλέξω, ἀχθόμαι, βουλομαι, θέλω, ἀλέξω.
 μάχομαι, μέλομαι, μένω, ὄχομαι, ὄιομαι, ἀχθέω.
 ὀφείλω: tanquam ἀλεξέω, ἀλεξῶ: ἀχθέομαι, ἀχθούμαι, &c.
- ἀπόχη, Imperfect. ἀπέχη. Fut. ἀποχηθήσθ. ἀπόχη.
 Aorist. pri. ἀπέχησε ab ἀποχρέω, vide χρή. ἀπέχη.
 25 ἀΐα, Imperfectum à arciflexo, pro ἀΐην, ἀΐα.
 ab ἀΐημι: ut ἐτίθη pro ἐτίθη, pagina octo-
 gesima prima. Atticè augetur ἀΐα, ἠΐα, ut
 ἠφέθη

ἠφείδην ἀβ' ἀφείδην.

ἄφικτο. ἄφικτο ἄφεν' γω, *tertia persona preteriti*
passivi πέφθικται: *uerbale* φθικτός: unde ἄφθι-
 γέτυκται. κτο, ἔσ' *ablata prepositiua*, ἄφικτο, ut τέτυ-
 κται *pro* τέτυκται ἄπυχω.

Βαίνω. Βαίνω, *Fut.* βήσομαι ἄβάω. *Aoristus secundus*

Inus. βάω ἐβών ἄβῆμι: sic καταβαίνω, κατέβην. *Imperat.*

βῆμι. κατάβαδι, ut ἀνάβαδι *per* α' *Atticè*, *pro* κατὰ-

βηδι, ἀνάβηδι, ut etiam φάδι ἔσ' σμφαδι: *per*

αροωρεν αυτεμ κατάβα, ἀνάβα, ut ἀνάσα, *pro*

ἀνάσηδι.

Βάλλω. Βάλλω, *Perfektum*, βέβηκα ἄβλέω, ut ἄ-

Inus. βλέω πέσκηκα, non ἄ *simplia* σκέλλω, sed σκλάω.

βιῶω. βιῶω: *Fut.* βιώσομαι: *partia prete. pass.* βεβίω-

ται, *tanquam impersonale*: ἔσ' *partiarium* βεβίω-

μύα. *Aoristus secundus* ἐβίωρ. *Imperati.* βίωδι,

βιῶτω. *Optatiuus* βιόίω, ut Δόίω: unde βιῶ-

λω, ut δ' ὦλω. *Infinitiuus* βιῶναι. *Partiarium* βι-

ονς, βιόντ' ἄβίωμι.

γαμέω. γαμέω, *Futu.* γαμήσω. *Aori. prim.* ἔγημα, ἄ

Inus. γάμω. *Præsens* γαμῶω *nurturio*: nam quædam

In ew appetentiã actus significant, ac partim sũt

ἄ *Futuro*: πολεμήσω, πολεμησέω, *bellaturio*: ὄ-

τω, ὄψέω, *atnere cupio*: βρώσω, βρωσέω, *esu-*

riio: partim ἄ *præsenti*, κρατῶ, κρατέω: κίχρῶ, κί-

χρέω: πελῶ, πελείω, ἔσ' *alia consimili ratione*.

γίνομαι. γίνομαι ἔσ' γίνομαι, *Fut.* γήνσομαι. *Præ-*

teritium γέγηκα. *Aorist. prim. med.* ἐγήμισά-

μλω

- μλω. Secūdus ἐγγύομλω à γυάομαι. Præteritū Inus. γυάομαι.
 med. γέγωνα à γείνω. Aoristus primus med. ἐγγυά-
 μλω. Fut. prim. med. γυνοῦμαι à γεινομαι: dici-
 tur etiam γυνάω per geminum νν, unde Aoristus
 5 pri. ἐγγύνησα, med. ἐγγυνησάμλω, tertia persona
 ἐγγύησατο, syncope ἐγγύνατο, pro qua γύνατο,
 more Ionum, qui augmenta respuunt, ut etiam γεί-
 νατο pro ἐγείνατο ab ἐγανάμλω.
 γινώσκω, Fut. γνώσομαι. Præterit. ἐγνώκα, γινώσκω
 10 à γνώω. Aor. sec. ἐγνώμ. Imperat. γνώθι. Infiniti.
 γινῶναι. Part. γνῶς à γνῶμι: sic ἀναγινώσκω, γνῶμι.
 ἀνέγνώκα, ἀνέγνωμ, &c.
 Δάκνω, Fut. δάξω. Aoristus secundus ἐδάκον, Δάκνω.
 à δάκω. Inus. δάκω.
 15 Δακνῶ & δείκνυμι, Futur. δείξω. Aoristus Δεκνῶ
 ἐδείξα, à δείκω: sic ἀποδείκνυμι, ὑπὸ δείκνυ-
 μι, ὑπὸ δείκνυμι. Inus. δείκω
 Δέω, Fut. δέσω & δήσω. Præterit. πασι. Δέ- Δέω
 δεμαι. Aoristus primus ἐδέδλω.
 20 Δέομαι, Fut. δέησομαι. Præter. δεδέκμαι. Δέομαι
 Aoristus primus, ἐδέδλω, à Δέομαι. Inus. Δέομαι.
 Δεῖ oportet, Infinit. δεῖν, utrunque à δέω. Fut. μαι.
 Δέησα. Aoristus primus ἐδέησε à Δέω: sunt au- Δεῖ
 tem impersonalia uocis actiue tertiæ personæ. Δεῖν
 25 Δείδω, Præter. δέδεικα: med. δέδοικα pro Δέ-
 δοῖδω, euphonie gratiâ: at Ionice δέδωκα, tollen-
 do consonantem, & corripicndo penultimam. Im-
 peratiuus Δέδιθι, timetiam Δεδίθημαι, Futur. Δέδωκα
 Δεδί-

Δείδιδι.

Δειδίζομαι. Aorist. secund. pass. εδειδίγην. Imperatiuus Δειδίγηδι. Syncope. Δείδιδι, pro quo etiam Δείδιδι, ἀδειδίζομαι: crebro enim additur subiunctiuum, ut fiat diphthongus: ut contra altera è diphthongo tollitur: εἶμα, εἶματ' ὄ, ἰμάζωρ. Syncope uerò in multis locum habet.

ἀνώγηδι.

Annotatio.

ἀνώγηδι, ἀνωχδι ab ἀνώγημι, ὄ migrat γ in χ, propter ᾷ sequens, ut νύχθ' ὄλλω, pro νύκτα ὄλλω: sic κεκράγηθι, κέκραχδι, ἀκεκράγομαι: ὠνησάμην, ὠνάμην: nam Aoristus primus med. faale admittit hanc figuram per omnes mo-

Ablato κα
ὠνάμην.
ὠνάμην.

dos, ὄ partiaria: ὠνησαίμην, ὠναίμην: ἐურησάμην, ἐυράμην, ἐυράμενος: ἐπριασάμην, ἐπρίαμην, secunda persona ἐπρίασο, Ionicè ἐπρίαο, ὄ crasis ἐπρίω: ὄ Imperatiuus πρίω come, ut ἴστω pro ἴστασο: γγύνησατο, γγύνατο, Ionicam pro ἐγγύνατο. Et Optatiui plurales in κμην, φαίμην, φαίμεν. de quibus pagina 110. ut Δοίμην, Δοίμεν, Δοίμεν: ὄ tertia pluralis in Aoristis παθίμην, ἠγέθησαν, ἠγούθησαν: ἐκοσμήθησαν, ἐκόσμηθεν. Id illa Δεδέμηκα, δέδμηκα: τετέμηκα, τέτμηκα, κεκάμηκα, κέκμηκα, ὄ consimilia, præter hæc: ἠέμην, ἦμην, ἐπεξῆμην, προσῆμην: ἠάτε, ἦτε, δέξῃτε: ἠάμεν, ἦμεν, ἀπῆμην: ἀνήκαμεν, ἀνήμεν: etiam ista ἠδέμην, ἦσαν, ἦσαν. ἠδέτε, ἦστε: ἠδέσαν, ἦσαν, eliso ῥ, ὄ mutato Δ in σ: ut contrà, ἰδέμεν pro ἴσμεν: ἔσσαν, ἔσαν: ἔδασσαν per ε ab ἔσακσαν, at ἔσσαν per ε pro

ἦσαν.
ἰδέμεν.

ἔσκασαν, ut ἀνάβαθι pro ἀνάβαθι, α, pro κ: ἔση-
κατε, ἔσατε, ἀφῆσατε: ἔλδομεν, ἔλδομεν: εἰοί-
καμεν, εἰοργμῆν: Δεδείκαμεν, Δεδείοργμεν, sed
de syncope satis multa sunt enumerata.

5 Διδάσκω, Fut. διδάσω. Aoristus ἐδίδαξα, Διδάσκω.
ἂ διδάχω.

Διδράσκω, Fut. διδράσω, ἂ διδράω: sic ἀπ- διδράσκω
Διδράσκω, Διαδιδράσκω, Aoristus prim. Διέ- imus. δι-
δραμ, ἀπέδραμ fugi, pro Διέδραμ, ἀπέδραμ, δραώ.

10 ἀβ ἀπόδραμ, διὰδραμ: sed α pro η, ut ἔασσασυ διὰδραμ
pro ἔσκασαν. Particip. ἀπεδράς, ἀπεδράντ: at διέδραμ.
ἀπέδραμ, Διέδραμ fugerunt, syncope pro ἀπέ- prim. perfe.
δρασκασαν, Διέδρασκασαν. Inf. Δράναι. praes. Διέδραμ.

15 ἐγ ᾤσα pro ἐγώ οἶσα, ut ἐγ ᾤμαι pro ἐγώ tert. perfe.
οἶμαι per crasim. ἐγ ᾤσα.
ἐγ ᾤμαι.

ἔδω, Praet. Atticum ἔδηκα, et pleonasmō ἐδῆ- ἐγ ᾤμαι.
δοκα. Praet. med. ἔδησα. Fut. secund. med. ἔδομαι ἐδῆδοκα.
pro ἔδομαι, ut φάτομαι, πίομαι.

20 εἶδω, Fut. εἴσομαι, vel ἴσομαι, remoto ε. Praet. εἶδα.
med. εἶδα, sed Fut. εἶδῃσω ab εἶδέω. Praet. εἶδη- εἶδα.
κα. Plusquam. εἶδῆκαμ, syncope εἶδα, εἶδαμ. Infini. ἥδαμ,
εἶδέναι. Part. εἶδώς. Plusquam. εἶδαμ, Atticē ἥδαμ, εἶδομ.
ei in η. Aoristus sec. εἶδομ, poetice ἴδομ sine ε, id ἴδομ.
quod in reliquis perdurat ἴδε, ἴδοιμι, ἔαρ ἴδω,

25 ἴδομ. Particip. ἴδῶμ. Optat. praesens εἰδέιλω, ab
εἶδῆμι.

εἰπῶμ pro εἰπέ. Aorist. secund. Syracusio mo- εἰπόμ.
re, ομ pro ε: at εἰπομ, εἰπάτω, primus, ut τυφομ.
ἐκέκραξα,

ἐκέκραξα

ἐκέκραξα, aoristus primus, à κεκράγω: quandoque praeteritum fit praesens: à κράζω praeteritum med. κέκραγα, inde κεκράτω. Futurum κεκράξω, aoristus ἐκέκραξα.

πέποιδα.

Α πέποιδα praeteritum medium πέποιδα: inde circumflexum πέποιδέω δῶ, à quo uerbale πεποίδησις.

ἔζηκον.

ἔζηκον, Praeteritum medium ἐζήκονα: unde praesens ἐζήκων.

ἔρομαι

Inus. ἔρομαι
μαί

ἔρομαι, Futurum ἐρήσομαι ab ἐρέομαι. Aoristus secundus medius ἔρομλω παμ ἔρομλω fit ab ἔρομαι. 10

ἐυρίσκω

Inus. ευρέω

ἐυρίσκω, Futurum εὐρήσω ab εὐρέω; Aoristus primus passivus εὐρέδλω.

ἔχω.

Inus. χέω

χέω, χού.

ἔχω, Futurum ἔξω per ἔ aspiratum. Praeteritum ἔχμια, aoristus secundus ἔχομ, à χέω. Imperat. χέε, ἰὺ χέε, πρόσχεε, à χῆμι ut αἰέε à αἰῆμι, φρέε à φρήμι, ad morem δέε à τίδημι. Aoristus secundus med. ἐχόμλω, ἀνεχόμλω. Imperat. χέε, ἀπόχομ. at ἰχόμλω ab ἰχω: uerbale ἀχέ- 15

τῶ, à χῆμι. Praeterit. pass. ἔχεμαι, tertia persona ἔσχεται, σχέτωε, ἄσχετῶ: sic uerbale χέσις ab eodem. Aoristus primus passivus ἔσχεδλω, similiter ab ἔσχεται: sic illi Aoristi, quos notauimus pagina 110, εὐρέδλω, ἠρέδλη, ἐπηνέδλω, 20

ἔρρέδλη regulariter deduci possunt à passiuo perfecto uerborum in μι. In summa, uerbalia quae longam habent uocalem, proficiunt à circumflexo- 25

Annotatio.

rum

rum præterito: contra, quæ breuem, à uerbo in mi-
nam huius præteritum passiuum penultimam bre-
uiat. ut χῆμα ab ἔχημαι: χέσις ab ἔχημαι. ἄ-
λωσις, ἄλωτός ab ἔλωμαι: Δόσις à Δέδομαι,
5 Ἔ ita in reliquis.

ἔω induo uel sedeo, augetur per ei. Præteritum
passiuum ἔιμαι. Plusquamperfectum εἶμλω. Par-
tiârium εἶμλω. Aoristus primus εἶσα. Partiâ-
rium ἔσαρ, uerbale εἶμα, εἶματ. Augmen-
10 tum seruat: unde ἰμάζωρ ablato ε: sic ἰτέωρ ab ἔ-
ἰω, ἰτέωρ ab εἶμι.

ἦρ Δ' ἐγώ, inquam autem ego: ἦ δ' ὁρ, inquit
autem ille, dicta sunt per apheresim à φημι, pro
quo ἦμι. ἔφλω, ἔφης, ἔφης, ἔφλω, φῆς, φῆ, unde
15 ἦρ, ἦς, ἦ.

ἦσα pro ἦς, pagina 112.

ἦσδλω letatus sum, Ἔ Optatiuus, ἦσδέλω. Ao-
ristus primus ab ἦσομαι.

δάψω, Futurum δάψω. Aoristus primus ἐ-
20 δαψα. Aoristus secundus passi. ἐτάφλω à τάφω.

δέλω uel ἐδέλω tempora sumit à δελέω uel
ἐδελέω. Sunt autem plurima tum uerba tum no-
mina διπλολογόμενα, hoc est, quæ dupliciter di-
ci possunt: ὀρός ἔ ὀρόος: ἄτροφός, ἀτροφής: σα-
25 θές, ἀσαθέις: μικρός, σ μικρός: πααίρω, ἀπααίρω:
ἐυδλωῶ, ἐυδενῶ: θρυλῶ, θρυλλῶ: ναυαγῶ, ναυκ-
γῶ: στήκω, ἐστήκω: ἀλινδονῶμαι, καλινδονῶ-
μαι. Multa præterea sunt uel Barvtona uel ar-
anflexa

ἔω.

ἰτέωρ

ἰτέωρ

ἦρ δ' ἐγώ.

ἦ δ' ὁρ.

ἦσδα.

ἦσδλω.

δάψω.

δέλω.

ἐδέλω.

Inus. θελέω

Annotatio.

αὐσφλεχα, ῥίπῳ, ῥιπῆώ: κνώ, κνέω: ἔλκω, ἔλκείω:
 Inus. δόκω. εἶδω, εἶδέω: Δόκω, unde Δόξω, Ἔδοκείω: τρυ-
 Δοκείω. χω, Ἔτρυχόω: unde τετρυχω μλύ. Alia Ἔ-
 barytona Ἔαὐσφλεχα, Ἔ in μι. εἶδω, εἶδέω,
 εἶδῃμι. Alia in diuersis coniugationibus, Δωάω, 5
 Δωάξω: quorum omnium uarietas legendis auto-
 ribus est obseruanda.

Δνήσκω. Δνήσκω, Futurum Δναῶμαι. Aoristus secun-
 Inus. Δείνω. dus ἔθωνορ, ἀ Δείνω. Præteritum τέθνηκα, ἀ θνάω,
 Inus. Δνάω. Ἔ Ionicè τέθναα, ut κέθηκα, κέθαα. Imperati. 10
 τέθνημι. τέθναδι. Optatiuus τεθναῶλω. Infiniti. τεθνά-
 ναι. Partiap. τεθνάε, ἀ τέθνημι presenti, quod
 reduplicatur per ε, unde fit τεθναῶσι tertia plu-
 ralis, ut ἰσταῶσι: quauquàm potest τεθναῶσι præte-
 ritum esse pro τεθνάασι, per crasim, ut etiam 15
 Infinitiuus τεθναῶναι per ᾠ ἀrcumflexum, pro τε-
 θναέναι. Particip. autem τεθνεώς, ἀ θνέω, τέθνη-
 μι. Præteritum Bæoticum τέθνεκα per η, Ἔ Io-
 nicè τέθνεα, τεθνεώς, Ἔ ablato iota τεθνεώς,
 pro quo Poëta τεθνηώς. 20

ἸΔμερ. ἸΔμῶ pro Ἰσμεν, sumus, more Dorico, ut
 ὄσμη, ὄσμή.

Ἰκνῶμαι. Ἰκνοῦμαι, Futurum ἰζομαι. Aoristus secun-
 Inus. ἰκο- dus med. ἰκόμλω ab ἰκομαι: sic ἀθικνῶμαι. Præ-
 μαι. teritum passiuū ἀφῆγμαι, Aoristus secundus me- 25
 dius ἀθικόμλω.

Ἰπῆαμαι. Ἰπῆαμαι, Futurum πῆῆσομαι. Aoristus secūd,
 ἔπῆλω, Medius, ἐπῆάμλω, Participium, πῆάμε-
 ν.

⊙, ἀποπλάμυ ⊙. Infinit. πλάμυ, ἔϛ α in e
dicitur πλάμυ, ἐπιπλάμυ: quoniam sine qua-
dam uel primæ uel secundæ coniugationis, ut τέ-
δομαι à δνέω, uel δνάω: ita fuerit πλάμυ à

8 πλάω, ἱπλάμυ: at πλάμυ, à πλέω, ἱπλάμυ: sic cō-
posita ἀϋπλάμυ, καδίπλάμυ. Præteritū pas-
siuum πέπλάμυ, uel ab ἱπλάμυ, uel à πλάμυ: mul-
ta enim nunc reduplicatione sunt affecta, nunc a-
rent, πλάμυ, ἱπλάμυ: τλάμυ, τέτλαμυ, ἔ consi-
10 milia.

ἰσέορ sciendum; ab εἶδω, præteritum passiuū, ἰσέορ
ἔισμαι, ἔισαι, ἔισαι, uerbale ἰσέορ: at ἰστέορ di-
citur reiecto ε, ut ἰμάζορ sine diphthongo, cum
tamen fiat ab εἶμα, εἶματ ⊙.

15 ἰτέορ, ἔϛ pleonasmῷ ἰπτέορ, ab εἶμι uado; ἰτέορ;
præteritum actiuum esset εἶμα, passiuum εἶμαι, ἰπτέορ;
ἔισαι, ἔισαι: unde ἔιτέορ, ἔϛ ε sublato ἰτέορ, ut

fit in ἰσέορ ἔϛ ἰσός: contra fit in δέμα, δέσις,
ἄφεις, ἔϛ huiusmodi: siquidem factum est δέ-

20 μα à præteri. passi. τέδεμαι: unde regulariter
deduceretur δέμα, sed dicitur θέμα, reiecta sub-
iunctiua: aut habenda est ratio legitimi præteriti,
neglectis Βæotis, quomodo dicemus τίδημι;
perfectum τέδηκα, passiuum τέδεμαι, corrigien-

25 do penultimam, unde δέμα, δέσις, ἔϛ ἱημι; per-
fectum ἦκα, passiuum ἔμαι, ἄφειμαι, unde ἄφει- καβέχομαι
σις, ἔϛ ita in cæteris. καθέδου-

καδέχομαι, Futurum secundum medium κα-

INVESTIGATIO

δειδούμαι: aut per δ̄ scribatur, dictum est
ραγμα 46.

κάθημαι. κάθημαι, Fut. καθήσομαι : de hoc ρασι. 115.
λαγχάνω. λαγχάνω, λαμβάνω, λανθάνω, μανθάνω, tempora summi: à λήχω, λήβω, λήθω, σμα- 5
δέω.

οίομαι. οίομαι, σ̄ syncope οίμαι : Imperf. σ̄. ὄμλω
Imperf. οἴομαι. Fut. οἴσομαι: Aoristus ὄϊδλω ab οἴομαι.
οἴδα, ab εἶδω, Præteritum medium οἴδα, se-
cunda persona οἴδαες, σ̄ Acolicè οἴδαδα, de- 10
θα adiectio inde per synopen οἴδα. Est autem pleonasmus
Acolia. δα familiaris personæ in σ̄, εἶδα, ἴδα, πῆδα,
ἔφαδα, ἔπεξίκαδα, πῆκαδα, ἤλειπα, uel ἠδκα-
δα per κ.

οἴοσε. οἴοσε pro οἴσθ, ut ἐφ̄ ὦτε, pro ἐφ̄ ὦ: nam 15
Ionicè abundat particula τε.

ὀμνῶ. ὀμνῶ σ̄ ὀμνυμι. Futur. ὀμώσω ab ὀμῶ
Præteritum Atticum ὀμώμοκα. |

οὐδέρ. οὐδέρ pro οὐδέρ Doricum est, ut δ̄ζουδ̄αῶ,
pro δ̄ζουδ̄αῶ. 20

ὀφείλω. ὀφείλω. Fut. ὀφελήσω, ab ὀφελῆω: syncope
σ̄ pro δ. autem ὀφλω: Futurum ὀφλήσω, Præteritum ὠ-
φλκα, Aoristus primus ὠφλησα, Aoristus secun-
dus ὠφλορ.

πάσχω. πάσχω, Futurum πέισομαι patiar, pro πέ- 25
σομαι, in η, à πῆδω: at πείσομαι parebo, aut
credam, à πείδομαι: Aor. stus secund. ἔπαδορ, à
πῆδω. Præteritum medium πέπονδα, à πορεύω,
unde

unde preteritum actiuum πεπόνηκα: medium πέ-
 τενα, et pleonasmō litteræ θ, πέπονθα: Participiū
 πεπονθώς, πεπονθότ.

πίηω, Futurum πείσομαι; Doricè usitatum
 5 est pro πείσομαι, a πίτω. Dōres enim Futura ar-
 cunflectunt in omni coniugatione, pro πείσω dia-
 ctes πείσω, unde Futur. med. πείσομαι: Preteritum
 πέηωκα, a ηήω. Aorist. prim. ἐπέησα. Aorist. Inus. ηήω.
 secund. ἔπεισα, a πεσέω: at ἔπεισάω tertia pluralis
 10 est Aoristi primi, pro ἐπέησα, per synopen, ut
 ἔησα, ἔσα.

πίνω, Futur. πώσω: Præter. πέπωκα, a πόω: πίνω.
 Aorist. secund. ἔπιον a πώω: Imperat. πῖδι. nam le-
 15 gnum πῖ a safat pleonasmum syllabæ δι, πῖδι,
 deinde crasis τε in ι longum, fit πῖδι. Fut. sec. med. Inus. πῖω
 πίομαι pro πῖμαι, ut φάγομαι et ἔδομαι.

πυθάνομαι, Fut. πένσομαι. Aor. sec. med. πυθάνο-
 20 ἔπυθόμην a πένθομαι: Præter. πῆψυμαι,
 pro πέπυσμαι, ut etiam ἀφύκτ. pro ἔφθυ-
 κτ. elidendo ε ex diphthongo.

πράττω, fido, Fut. πράξω: Præter. πέπραχα: πράττω.
 sed πράττω uendo, Futur. πράσω. Præter. πέπρα-
 25 χα. Sunt uerò in quarta coniugatione, quæ eadem
 significatione, tamen duplex habent Futurum, ἄρ-
 τώω, βασάω, νυσάω, παύω, σαλπύω, ἔω-
 σω.

ρέω, Futurum ρεύσω et ρύσω, a ρυέω: Præter. Inus. ρυέω.
 30 ἔρυνκα: Aorist. secund. actiuus ἐρύνω, a ῥύκμυρ. Inus. ρέω.

σώειρω, σῶεῖρω: γείνατο, γήνατο.

σώωμι intelligo, Aoristus primus σωῖκα, σωῖμι.

σ Atticè ἐσωῖκα, per genuinum augmentum, ut ἰνώχλω, σ similia. Aoristus secundus σωῖω:

5 Imperatiuus σώειε: Participium σωείε, Atticè autem ζωῖμι, ζωῖκα, ζωῖω, ζῶειε, ξωείε, ut pleraque alia, communiiter per σω effertuntur, Atticè per ζω: σώωικ σ, ξάωικ σ. ζω p σω.

σὺρῥήγνωδς compositum à σω σ ρήγνωδς.

10 Quomodo uerò se habeat σω in compositis, docere possunt subiecta exempla: βαίνω, συμβαίνω: γράφω, συγγράφω: ζάω, συζάω: κάμνω, συγκάμνω: λέγω, συλλέγω: μαυδάνω, συμμαυδάνω: παίζω, συμπαίζω: ῥέω, συρῥέω: σείω, ante

15 συσείω: σέλλω, συσέλλω: φημί, σύμφημι: χέω, συγχέω: ψηθίζω, συμψηθίζω. Idem iudicium de mutatione v in preposuione εν: βαίνω, ἐμβαίνω: γράφω, ἐγγράφω, σ cetera, nisi quòd ante σ non mutatur v, σείω, ενσείω: σκημαίνω, ενσημαίνω. συλ. λ

20 τέμνω, Futurum τμήξω, à τμήγω: Aoristus secundus ἔταμορ, uel ἔτεμορ: Participium ταμώρ, uel τεμώρ. συρ. ς

25 τίκτω, Futurum τέξω à τέκω: Præteritum medium τέτοκα: Aoristus secundus ἔτεκορ per ι: nam secūdo Aoristo uerti e in α, id fermè fit præsentente aliqua immutabili, Δέρω, ἔδραορ: πλέκω, ἐπλάκορ. Ita est de v in præposi. εν, nisi σ manet, σ se t quente.

- ἡτρώσκω. ἡτρώσκω, Fut. τρώσω à τρώω. Sæpe Bary-
 τωπα quoque habent reduplicationem, Δράω, Δι-
 Δράσκω: μνέω, μιμνήσκω.
- τρέχω. τρέχω, Fut. δρέζω per Δ. Præteritum Δεδρά-
 μμικα, à δραμέω: Aorist. secū. ἔδραμον à δρέ- 5
 μω: Futurum secundum medium, Δραμόνμαι.
- τρώω. τρώω, Aorist. secundus, ἔφαγον, à φήω. Fut.
 secundum medium φάγομαι, pro φαγόνμαι, ut
 ἔδομαι ἔπιόμαι.
- τυγχάνω τυγχάνω, Fut. πύξομαι à πύχω: Aoristus 10
 Inus. πύχω secund. ἔτυχον: Præterit. πτύχικα: à τυχέω: at
 Inus. τυχέω τέτυκται tertia Præteriti passivi pro τέτυκται
 à πύχω: uide in ἄφυκτ.
- ὑπὶχνομ- ὑπὶχνομαι, Fut. ὑπὶχθήσομαι: Præter. ὑπέχνο-
 μαι: Aor. pri. ὑπέχθη: Aor. sec. med. ὑπέχθη. 15
 μω, ab ὑπὶχέομαι: at Futurum ὑποθήσομαι, ab
 ὑπέχομαι: Aoristus secund. ὑπέσθη.
- φαίνομαι φαίνοι dicere, Præsens φημί: φαίνοι uerò per
 α̅. Aoristus primus à φαίνω, pro quo ἔφλωαι,
 ἀπεφλώαι, ut μιᾶναι, μιῶναι. 20
- φέρω φέρω, Fut. οἴσω ab οἶω, Aorist. prim. ἴωεγκα,
 secundus ἴωεγκον ab ἐνέχω: Præteritum mediæ
 Atham ἐνώοχα, διπλῶοχα, ab ἐνέχω: Aori-
 st. prim. pass. ἐνέχθη: Part. ἐνέχθεις, sic ἀναφέρω,
 ἀνελέχθη, ἀνελεχθεις resollatus. Cæterum per 25
 synopen dicta sunt, φέρεμ, φέρῃ: φέρω, φεῶ: un-
 de φεῖμι. Imperatiuus sec. Aorist φεῖς, ἔλω φεῖς,
 ἔκφεῖς, ut δέξ. Aoristus primus ἔφερα, Futu-

τυμ φρήσω, εἰσ φρήσω.

φθάνω.

φθάνω, Futurum φθάσω à φθάω : Aoristus secundus ἐφθλω à φθῆμι. Optatiuus φθαίλω.

φθάω Inus.

φθίνω, Futurum φθίσω à φθίω: complura in v^o dum tempora formant, negligunt v, φθάνω, φθίνω, πίνω, tanquam φθάω, φθίω, πίνω.

φθίνω.

φθίω Inus.

φύω, Futurum φύσω: Aoristus secundus ἐφω à φύμι.

φύω.

φύμι.

10 χαίρω, Futur. χαρήσομαι: Aoristus secundus passiuus ἐχάρην à χαρέω.

χαίρω

χῆέω Inus.

χάσκω, Futurum χωνύμαι. Preterit. mediū κέχηνα, Aorist. secundus ἐχωνορ à χάνω.

χάσκω.

χέω, Futurum χεύσω, Aoristus primus ἔχεα, Imperatiuus χέορ, ἐκχεορ. Infinitiuus χέαι, ἐκ-

χέω.

χέυω.

15 χέαι, Aorist. secundus, ἔχεορ, Futurū secundum χεῶ, ἐκχεῶ.

χρή oportet, à χρήμι, per apocopen χρή, ἀ-
πόχη: Imperfectum ἐχρῆω ἢ χρῆω, Infinitiuus χρῆωαι.

χρή.

ἐχρῆω.

χρῆω.

20 ὠδέω, Futurum ὠσω, Aoristus primus ἄτις ἔωσα, Pret. pass. ἔωσμαι, ab ὠδω.

ὠδέω.

Inus. ὠδω.

ὠτω pro ὠ ἐτάρ: ἑτης amicis, unde ἐτάρ, ut ἐρμῆς, ἐρμᾶν: μέγιστος, μεγίστηρ, ὠ ἐτάρ, sed synalæphe contrahit in ὠτω.

ὠτω.

25 Rimantibus uerborum themata præfixum sit, ut in promptu, ἢ tanquam ob oculos habeant conjugationem τυπίω, ωοιέω, ἢ τίθημι: ac singulorum temporum exactè norint terminati-

Annotatio.

Sensum ascē-
dendum est
ex tempore
ad præsens.

ones: deinde memores, quomodo fermentur tempa-
ra, sensim ascendant donec statuendum sit præsens.
Partiapiū ὄφθισόμωϋ Ⓞ, à Futuro primo ὄφθί-
σομαι: Aoristus primus ὄφθλω: tertia præteriti
passivi ὄπῃ α: prima ὄμμου. Præteritum actiuum
esset ὄφα, Futurum ὄψω: igitur præsens ὄβω, ὄ-
πω, ὄφω, ὄπῃ ω: ὄσομαι, ὄπομαι, ὄφομαι, uel
ὄπῃομαι: sed adhibitum Lexicon demonstrabit
ὄπῃομαι.

ACCENTVS.

19

Accentuum
ratio.

ACCENTVS acutus affiat ultimam sylla-
bam, penultimam, aut antepenultimam. Cir-
cūflexus ultimam, aut penultimam. Grauis ultimā
tantum. Dictionibus autem quæ sic, uel sic notantur,
huiusmodi tribuerunt uocabula.

15

Acutus.

δεός, ὄξυτονον, acutus in ultima.

λόγⓄ, πῆροζυτονον, acutus in penultima.

τύπῃομωϋ, προπῆροζυτονον, acutus in antepenul.

Circūflex⁹.

ωοῖῶ, πῆρωῶμωον, arcūflexus in ultima.

βοῶτε, προπῆρωῶμωον, arcūflex. in pen.

20

Grauis.

ἄμῃ, βῆδύτονον, grauis in ultima.

Grauis in omni syllaba intelligitur, quæ nec a-
cuitur, nec arcūflectitur: at signatur solum in ulti-
ma. Nam ultima acuta fit grauis ob consequentiam
dictionis, δεός ἡμῶν. Exarcε τίς interrogatiuum,
τίς ἐπώικσε;

25

Accentus
manet.

Casuum Ⓞ personarum accentus firmè ma-
net in eadem syllaba, ὁ λόγος, τῷ λόγῳ, τοῦ λό-
γῳ.

γῳ.

- γω: τυπῆω, τυπῆε, τυπῆι. Quando autem mu-
 tetur accentus, aut è loco migret, sic est accipien-
 dum, σῶμα, σώματ^ϑ, ὦ in ῶ: quia antepenultima non circumflectitur. σώματα, σωμα-
 5 τω: ultima si fuerit: λόγα, ᾧ auitur antepenultima:
 excipe Attia μινέλιωε, λέξεωε, ^ϑ similia.
 βοάετε, βοᾶτε, αἰ in ᾱ: ex aucto ^ϑ graui fit cir-
 cunflexus, excipe τῶ λητόα, λητώ, ^ϑ τῶ νόω,
 νῶ ἀγό^ϑ: ^ϑ νῶι νῶ ab ἐγώ: dualia enim in ω
 10 semper auctur, etiam contracta. ἐστᾶώς, ἐστῶε,
 non ἐστῶε: ex graui ^ϑ aucto non fit circumfle-
 xus. ἐστῶε, ἐστῶτ^ϑ: longa ante finalem breuem
 circumflectitur. ἐσῶτε, ἐσῶτωρ: longa ante fina-
 lem longam auitur. ἤρακλῆε, ἤρακλέ^ϑ: breuis
 15 non est ἀραx circumflexi, nec item longa positio-
 ne, sed naturá. σῶμα, τῆχ^ϑ, βοᾶτε, βοᾶ.

- Diphthongi finales αἰ ^ϑ οἰ in accentibus ha-
 bentur breues, μουσαί, ἄνδρωποι. Excipe ad-
 uerbia, οἴκοι domi (nam οἴκοι nomen plurale est)
 20 ^ϑ Oratiuos, ποιῆσαι fecisset: at ποιῆσαι, Infini-
 tiuus Aoristi primi actiui: ποιῆσαι autem imperati.
 Aoristi primi medij.

- In declinationibus parisyllabicis circumfle-
 ctuntur Genitiui ^ϑ Datiui, licet reliqui casus a-
 uantur: ὁ ποιητής, τοῦ ποιητοῦ, τῷ ποιητῇ,
 25 τοῖρ ποιηταῖρ, τῶν ποιητῶν, τοῖε ποιηταῖε,
 Idem iudicium de Genitiuo duali ^ϑ plurali quin-

te declinationis, ἢ χεῖρ, ὅτι χερός, ταῖρ χροῖρ,
τῶν χερῶρ.

Primæ & secundæ declinationis Genitiuus pluralis arcumflectit ultimam: ὁ Αἰ-
κλιναισ, τῶν Αἰνεῶρ, non Αἰνεῶρ: ἢ μουσα, τῶν μουσῶρ, non μουσῶρ. Adiectiua uerò secundæ
declinationis à masculinis tertie Genitiuum pa-
cunfl: xus rem habent masculino: ὁ ἄγιϑ, τῶν ἄγίωρ: ἢ
τῶν οὐσῶρ τε, ultima Genitiui feminini arcumflectitur: ὁ ἡ-
ultima φα. Δνε, μέλαρ, τυπῆωρ, τῶν ἡδέωρ, μελάνωρ,
ἀ quita de- τυπῆόντων: ἢ ἡδέα, μέλαινα, τύπῆουσα: τῶρ
clinationis ἡδέωρ, μελαινώρ, τυπῆουσῶρ: in quibus citam
nomibus non eadem est penultima Genitiui in utroque ge-
Genit. plur. nere.

Quintæ declinationis Genitiui & Datiui di-
flex. sillabi acantum sortiuntur in ultima: Accusatiui
autem, Nominatiui & Vocatiui in prior: ἢ χεῖρ,
χερός, τῆ χερί, τῶν χῆρα, τῶ χῆρε,
χερα. ταῖρ χροῖρ, αἰ ὦ χῆρερ, τῶ χερῶρ, ταῖρ χρο-
σί, τὰρ χῆραρ. Excipe participia, δέρε δέν-
τϑ, δένυ: ὦρ, ὄντϑ, ὄνυ, & cætera. Etiam
τῶν παίδωρ, τῶν τρώωρ, τῶν πάντων: & τοῖς
πᾶσι.

εὐ & οὐ. Circumflectuntur ὅτι & ου finales, ὁ βασι-
λενε, ὦ βασιλεῦ, πωταχόν: præter aduer-
bium ἰδόν eae, at ἰδόν Imperatiuus ut τυποῦ.
Vocatiuus in ερ, ἀ proprius in κρ est: προπρῶορ-
τονϑ.

του Θ: ὁ δημοθένης, ὡ δημοθένης; ὁ ἡρακλῆς, ἡρακλῆς
 ε Θ, ὡ ἡράκλεες, ερσι ἡράκλεας.

Irregularia sunt ἢ μία, φη μιᾶς, τῆ μιᾶ, πλὴν μιᾶ.
 5 μίαν. ὁ Δεωότης, μηλιέτης, ὡ Δεωότα, μηλικ-
 τα: ετιαν ἢ μήτηρ, θυγάτηρ, φη μικτέρ Θ, θυ-
 γατέρ Θ, non μίτερ Θ, θυγάπερ Θ.

Partiule, α, εν, Δυε, ερεβὸ ἀπενιυμ τετραήυτ, α.
 παιδθυτός, ἀπαίδθυτ Θ: τακτός: ἔυτακτ Θ: θυ.
 κινυτός, θυσκίνυτ Θ: sic ἐκώρ, ἀέκωρ, ε ερσι Δυε.
 10 ἄκωρ: λόγ Θ, ἔυλογ Θ, ε ε.

Verborum ε Partiaporum accentus obser- Verborum
 uandi sunt in coniugatione uerborum, τύπῃω, πρέω, ε partici-
 ε τίδημι. priorum ac-

Præterita ε Aoristi priore longa seruant ac-
 15 centum in compositis, ἔιχορ, κατφχορ: ἔικα, ἀφφ-
 κα: ἔιμαι, ἀφθμαι, ἦκα, σωῖκα, præter οἶδα,
 σῶοιδα, non σωοῖδα.

Monosyllaba longa relicta post apocopen, acu- Monosylla-
 untur, χρῆμι, χρῆ: post apheresim autem circum- ba.
 20 flectuntur, ἔφλω, ἔφκς, ἔφκ: φλῶ, φῆς, φῆ: ε ἦρ,
 ἦς, ἦ: at breuiæ sunt acuta, ἔβων, βάρ.

Quædam omnino carent accentu, ὁ, ἦ, εἶς, ἔς, ἐκ
 25 ζ, ζῦ, εἶ, οὔ, οὐκ. Accētū om-
 nino carentia.

Interdum præter accentum natium (qui unus
 est tantum in una dictione) asciscitur alter, pro-
 25 pter dictiones encliticas, quæ proprium accentum
 remittunt ad præcedentem syllabam. Sunt autem
 enclitica, τῆς, ἑνός, infinita, τοῦ, τοῦ, pro ἑνός,
 ἑνί,

ἄνι, ἐίμι ἔφικμι τοτο presente, μου, μοί, μέσθ, σοί, σέ: *aducibia infinite carita*, ποδέμ, ποδέ, ποδί, πῶς, πῶ, πῦ, πῦ, τέ, γέ: *ut* ἐί ἕς, ἐί ἕνα, ἐί πῶ μοι, σῶμά σου, ἤκουσέ μου.

Particule.

ὄυκ
καὶ
ἀλλ' }
ὡς } ἐσι
ἐί }
πῶς }

Persona ὄσι principium orationis, aut subdita 5
post ὄυκ, καὶ, ἀλλ', ὡς, ἐί, τοτο, remittit accentum
in priorem syllabam, ἐσι πόλις, καὶ ἔστω, ἀλλ' ἐσι, ὡς ἐσι, ἐί ἐσι, τοτ' ἐσι: alioqui in præcedentem
dictionem, καλόσ ὄσιμ, ἀνδρωπόσ ὄσι, σῶμά ὄσιμ, ἐς μῦς ὄσι. Et de accentu quidem hæcenus. 10

DE CONSTRUCTIONE.

Cōstructio
Græcorum.

RELIQVVM est, ut de constructione, quæ
tenus est opus, agamus.

De Græcorum constructione tantum præcipiē- 15
da sunt ea, in quibus nobiscum non consentiunt.

Neutrum plurale uerbo gaudet singulari, ῥῶα
τῆξι, pro ῥέχουσι.

Genitiuo.

Genitiuum multis adhibent, quibus nos abla-
tium: siquidem uterque casus ponitur absolute: 20

Latini me presente, Græci, μου παρόντ Θ.

Quandoque participium solum, ἐλθόντων δέ,

ubi autem uenissent, intelligendo casum rei con-

uenientis. Atticè pro hoc Genitiuo est Acausa-

rius, ἔφερμὲ cum ὡς ἔφωσθ: ὡς τὸν ἀν- 25

δρα τῶτο ποιήσοντα, pro τῶ ἀνδρὸς ποιήσον-

τ Θ: estq; illud reaptissimum in participiis im-

personalium, Δέου, Δεῖσον, ἔζόν, ἐνόμ, προσῆ-

κομ

Δέου.
ἔζόν.
ἐνόμ.

- κορ, πῶρ, ἑνδεχόμενον : ὅρ ἄνθε ποιῆσαι, quum ipsi permissum esset facere : ὡς μηδὲρ ἄνθε Διαφέρορ, tanquam nihil eius intersit: ὁζῶν ἐμοὶ γράψαι, ubi mihi statutum esset scribere: ἄδικλορ ὅρ, quum sit incertum, &c.
- 5 Genitiuum postulant Comparatiua & Superlatiua, σαχάνης Δικαιοτέρῳ, βέλτεσθ ἅπαντων. Verba quæ animi affectionem significat, ἐρῶ, ἠδύμῳ, & similia. Verba sentiendi, curandi, partiārandi, priuandi, assequendi, frustrandi, dominandi, dissidendi, copie & inopie: quorum exemplis supersedendum duximus, monuisse tantum contenti. Ad hæc uerbalia per α priuatiuum facta, ἀδέατῳ ἀλκιδείας. Verbalia in
- 10 ἰκός, πορισικός τῶν ἐπιτηδείων : & adiectiua plurima, ἄξιῳ, ἀνάξιῳ, ἄπαρῳ : & alioqui quoduis adiectiuum partitiuè positum, οἱ γνήσιοι τῶν φίλων, qui inter amicos ingenui sunt: quale illud Plinianum, Ουorum oblonga. Præterea uerbū substantiuum, εἰμὶ & γίγνομαι: τοῦτων ὄξιν ὀπλάτων, horum, aut de numero horum est Plauto: quod uerbum quādoque omittitur, οὐδέ τῶν ἀδικούτων ἐγώ.
- 15 ὁ ἀνδρωποι, οἱ μὲν ἀγαθοὶ, οἱ δὲ πονηροί, pro τῶν ἀνδρώπων: sic τοὺς φίλους, τοὺς μὲν ἀπείκτανε, τοὺς δὲ πείκτανε ἀπέδραξε, pro, τῶν φίλων οἱ δὲ
- 20

ὁζῶν.
ὅρ.

Cōparatiua
Superlatiua.
Verba affe-
ctus.

Sentiendi.
Curandi.
Partiārandi
Priuandi.

Assequendi.
Frustrandi.
Dissidendi.
Copie &
Inopie.

Ex α facta.
inικῳ.
εἰμί.

Adiectiua
partitiua.
οἱ δὲ

Εὐλωρ, & ita per omnes casus.

ἐνεκα intel-
ligitur.

Crebro etiam Genitiuus ἐλαττικῶς ponitur de-
ficiēte ἐνεκα: εὐδαιμονίζω σε ἔτυχες, hoc est,
ἐνεκα εὐδ. τυχες, ob felicitatem, aut quod ad
facilitatem pertinet, utriūque enim significat ἐνε- 5

Materia.

Pars.

Precium.

Tempus.

κα: & ὦ μακάριε εὐδ. δέας, beatus qui ista ui-
deris. In Genitiuo ponitur pro materia, πεποικτα
λίδου. Pars, ἔπιον τοῦ οἴνου. λαβόμεν & ἔπ-
δός. Precium, ὠκισάμω Δνο ὄβολῶν. Tempus,
νυκτὸς καὶ ἡμέρας πωουδάρα. Temporis uerò 10
continuitas in accusatiuo, ὄλλω πλὴν ἡμέρας ἐρ-
γασάμω: quod & in datiuo, ἕικοσιν ὄλοις ἔπ-
σιν ἀπὸ δηκισαε.

Aduerbia
ista.

Genitiuum regunt ἄλις, ἐνεκα, χάρην, ἄνθ,
Δίκω, πλὴν, μεταξὺ, πάρος, γορ, φεν, ὦ, βα- 15
βαί, ἡράκλεις, οἶμι, & huiusmodi exclamationes:
etiam εὐδν, πόρρω, ἄπο, pro ἄποδερ, ἕξω, χω-
ρις, & aduerbia localia, πῶ, πόδερ.

Datiuo

Sequendi

Certandi

Passiua.

Composita

εξ σω &

ὁμοῦ.

Instrumentū.

Causa.

Modus a-

gendi.

Precium.

Datiuo tribuuntur uerba sequendi, ἀκολουθῶ,
ἔπομαι. Certandi, ἐρίζω, πολεμῶ, ἀγωνίζομαι, 20
μάχομαι. Quaecumque passiuē capiuntur, πε-
ποικταί μοι, pro ὑπὲρ ἐμου: ἄγνωσον τοῖς πολ-
λοῖς, uulgo ignotum. Composita à σω & ὁμοῦ,
σώξοφ & ὁμόψηφ &. Datiui usus est instru-
mentum, ἀπέκτανε τῷ ξίφει. Causa, φρόνω 25
ταῦτα πεῖ. Modus actionis, τίνι τρόπῳ χρά-
φαι. Et quandoque precium. Chrys.: δίδω θανάτω
τὸ πόμνιον πριάμῳ &.

Datiuum

Datiuum habent cum Genitiuo ; ἀμλοβηκῶ , μετέχω, κοινωνῶ, συγγινώσκω, φρονῶ: Ὁ impersonalia δ' ἔ, μέπεσ'ε, μέλα, μεταμέλα.

5 In Datiuo pronominis αὐτὸς seruiunt ἐὶ intel- ligitur prepositio σὺν, με ἀποπεμῶν αὐταῖς ὠ- λέναις τὰ πῆσ'ε, hoc est, σὺν αὐταῖς.

Accusatiuum admittit quoduis uerbum nomi- nis ab eo deducti, τοιοῦτους γάμουσ γαμῶν, ἀδικῶ σε ἀδικία: aut nominis relatiuum, ἡ ἀδι- 10 κία, ἢ ἀδικῶ σε.

Ubiq̄ue locus est accusatiuo: si intelligas κατὰ: ἢ intelligitur. 15 ὅσ'ε καὶ τοῦνομα, καὶ πῶ πατρίδα: sic Vergilius, Cetera Graius.

Et qualia sunt Poëtis nostris usitatoria, fractus mē- bra, Ὁ similia, iis Græci passim utuntur, πῶ ῥί- να κορυζης μεσόσ: κόσμι Ὁ πῶ ἀναβολῶ. 20 Ὁ χῆμα ὑπερεπῆσ.

Passiua regunt accusatiuum uerbi actiui, ut ὑπ- 25 τρέπαισ ἔμοι πῶ Δίαιταν: sic passiuè ἐπιτρέ- πμαι πῶ Δίαιταν, Ὁ ἐσ χερσίλομοι ταν πῶ ἐπιμέλαιαν.

Verbalia in ἔορ uerbi sui postulant accusatiuum, ἔορ. 30 χρῆσ'εορ ἔμοι ἐπισολῶ. Interdum secundus accusatiuus in uicem datiuu succedit, ἰατέορ πῶ νόσορ, ἀμελοῶντα φη' αἰτίασ.

Atticè accusatiuus pro genitiuo, ἀποστ'εῶ σε 35 τὰ χρήματα, pro τῶν χρημάτων. Et pro Datiuo

Datino, διὰ με πρῆς, προέμοι.

Annotatio.

Quando infinitiuus ἔ uerbum præcedens ad eandem pertinent personam, non est opus accusatiuo, ἔφη ποιῆσαι, dixit facturum, nempe se: ut Terentius, Polliatus sum suscepturum. Infinitiuus non tam accusatiuum habet, quam nominatiuum, φησὶν αὐτὸς αὐτὸν γεγενῆσθαι, dicit se autorem fuisse: οὕτως ἀπέχωρ ἢ ἀλαζονείας, ὥστε πάντα εἰδῶς, μηδὲρ εἰδέναι οἷός, tam alienus ab arrogantia, ut quum omnia norit, tamen se nihil scire putet.

Infinitiuo.

ὡς, ὥστε, πρῆρ, πρῆρ ἢ, ἐπεδῆ, ὅσορ.

ἔσορ.

πρῆρ

πρῆρ ἢ

ἐπεδῆ

ὅσορ.

ἔσορ.

ἔσορ.

ἔσορ.

ἔσορ.

ἔσορ.

ἔσορ.

ἔσορ.

ἔσορ.

ἔσορ.

ἔσορ.

ἔσορ.

ἔσορ.

ἔσορ.

ἔσορ.

ἔσορ.

ἔσορ.

ἔσορ.

ἔσορ.

ἔσορ.

ἔσορ.

ἔσορ.

ἔσορ.

ἔσορ.

ἔσορ.

ἔσορ.

ἔσορ.

ἔσορ.

ἔσορ.

Relatiuum eodem casu ponunt cum antecedente, χρῶμαι δις ἔχω βιβλίους: ἐκ τῶν ἐπισηλῶν ἔρ ἔπε μ. φ. hinc sunt illa, ἀνδρῖ δίω σοι, ἀνδρα δίορ σε.

Participiuum tanquam pro infinitiuo cum uerbis perseverandi, ἀγαθῶρ με διατέλει. Desistendi, οὐ πανσομαι. Φιλῶρ: ἔ cum uerbis affectionem animi significantibus, μέμνημαι ἰδῶρ, οὐ σωκίσαι μάττω πονοῖῶτε: sic Vergilius, Sē sit medios delapsus in hostes.

Articulo uestitum aduerbium fit adiectiuum, ὁ χδῆς hesternus: quod si iungatur prepositioni cum suo casu, intelligitur commodum aliquod participiū, ὁ ἐν τοῖς οὐρανῶις, nempe ὡρ, aut οἰκῶρ.

Prepositionum uaria significatio uariat regnē.

Genitiuum

Genitium habent ἐκ uel ἐξ, significans locum, tempus, materiam, causam: πρὸς ab, coram, iurandi, officij: πρὸ ante, locum, tempus: κατὰ contrā, super, de, ab: διὰ, per: μετὰ, cum: πρὶν, ab: ἀντι pro ἐπι, ἀρα, super, etiam tempus significat: πρὶ, pro ἀπὸ, ἀ, χ: ὑπὸ, pra, sub: ὑπὲρ, pro, de, super.

Genitium

Datiuum ὧ, in: σὺ, cum: πρὸς, iuxta: πρὶν, apud: ὡς, propter, in potestate, post, super, contrā: πρὶ, pro, in, ara: ὑπὲρ, sub.

Datiuo

Accusatiuum εἰς uel ἐς, in, ad: ἀνά, per: κατὰ, per, secundum, ἀρα: διὰ, propter: μετὰ, post: πρὶν, ad, praeter, propter: ἐπι, ad, in: πρὶ, ara, aram, prope: ὑπὲρ, sub: ὑπὲρ, supra, ultra.

Accusatiuo

De ἀμφι iudicandum, ut de πρὶ, quod usitatus est. Duae ἐλλειψικῶς ponuntur cum Genitio: ὧ deficiente Datiuo, εἰς deficiente Accusatiuo: ὧ ἄσου, pro ὧ οἴκῳ τῷ ἄσου: εἰς διδασκάλου, pro εἰς οἴκῳ τῷ διδασκάλου.

Eclipses.

Dicunt praeter: οἱ πρὶ πλάτωνα, hoc est, Plato: οἱ ἀμφὶ Σωκράτῳ, hoc est, Socrates. Verum istiusmodi orationis formas, et breuiter quicquid ad Graecicas phrascs attinet, doctissime persecutus est Budaeus in suis commentariis, quos uiper et emendatē et eleganter, magno studiosorum bono exaudit Badius, optimē semper de literis meritis. Eum librum sibi comparare debet, quisquis seriō graecari uolet.

Annotatio

οἱ πρὶ.

οἱ ἀμφὶ.

LECTIONIS COMPENDIA HA-

ecenus in nostris exemplaribus desiderata.

ω, μαlet α. δ̄μ, ἄλλ. ᾱξ, ᾱξ, δ̄ξ, δια. ἐγώ, ἐγώ. ε̄ιν, ε̄, ε̄ιναι. ἐκ, ἐκ. ε̄, ἐπὶ. ερ, ερ.
λ, ἐστὶ. ες, ες. ετο, ετο. ε, κ̄, και. κρ, κρ.
μρ, μαρ. μτ, μάτωρ. μθ, μεθ. μν, μενα, μετὰ. κ, κ̄ finalis, sed ad clausulā σ finem uersus.
(ι), οι. δι, δι, διορ. ϑ, ορ. ε̄ν, ε̄, ουν. ε̄, ὅτι. ου, ους. π̄, περὶ, κελ ἐπὶ. πξ, πρα. πε, περι. πξ, προ. πξ, προ.
ει, ρι. ϑαι, σαι. ϑαν, σαν. οε, σε. οη, σί, σι. ϑω, συν. ϑο, σχο. ϑυ, σχυ. ϑρ, σχρ ϑω, σω. τ̄, τα. τρ, περ. τ̄, τι. τ, το. οῡ, τούς. ο̄υρ, τούτο. ρ̄, ρ̄, τρ. ϕ̄, τ̄
ῦ in dierefi. υ, υι. ῦω, ῦν. ω, υν. ῦωδ, ὑπό. ὑρ, ὑρ. ὑρ, υρ. υ, ω. ω̄, ω̄.

INDEX INSIGNIVM VERBORVM QVORVNDAM,

non passim obuiorum, serie literaria:

anterior numerus paginarum,

posterior uersum indicat.

Α	Γιόχα	105.19	ἀλίσκομαι	119.25
	ἄγνωμι	119.6	ἄλώω	ibidem
	ἄδω	119.15	ἄλωμι	120.1
	αἰσθάνομαι	119.18	ἀμειείσω	120.28
			Κ ι j	ἀνάβα

INDEX

δανάβα	122.10	γνώδι	123.26
δανοίκω	121.5	γυγκορέω	126.8
δανώγηδι	124.7	Δ	
δάνωχδι	ibidem	Δάννω	123.13
δᾶπέσκληκα	121.11	δέδῃα	111.13
σ 122.13		δέδῃα	123.26
δᾶπόλλω	121.10	δέδῃιδι	123.28,
δᾶπολλώνω	ibidem	σ 124.2	
δᾶπολέω	ibidem	δέδῃοικα	123.25
δᾶπόχη	121.25	δέδῃομα	84.9
δᾶρέσκω	121.15	δέδῃουφα	66.4
δᾶυξω	121.18	δέθ	123.14
δᾶφερ	114.20	δέθρ	ibidem
δᾶφια	121.26	δέθκνύω, δέθκνυμι	123.15
δᾶφυκτ	122.12	δέω	123.18
Β		δέομαι	123.20
βᾶλλω	122.2	δέομα	125.5
βᾶίνω	ibidem	δέομα	125.7
βᾶῖνω	122.18	δέου	84.21.
βᾶμι	122.7	σ 83.1	
βουλα	109.17	δέουραμ	125.9
Γ		δέουρ	65.5.8
γαμῖω	122.20	δέου	76.23
γάπωνα	123.2	δέου	85.24
γάλλῃς	65.7	δέου	122.18
γάνομαι	122.27	Ε	
γάνομαι	ibidem	έάγλω	119.16
γάνώσκω	123.9	έάλωρ	129.17
		έγυκίωμα	

INDEX

ἔγνωμα	120.10	ἔμαρμα	106.7
ἔγνωμα	123.1	ἔμι	112.13
ἔγνω	117.5, 123.10	ἔμι	113.12
ἔγῳσα	125.14	ἔνω	113.4, 114.1
ἔγῳμα	ibidem	ἔνω	106.26
ἔδιδωκα	105.17,	ἔνω	103.20, 108.23
125.17	ἔνω	ἔνω	125.27,
ἔδιδου	81.26	ἔνω	103.25
ἔδιδου	84.7	ἔνω	126.11
ἔδιδου	84.14	ἔνω	103.21
ἔδομαι	111.15, et 131.16	ἔνω	103.26
ἔδου	85.23	ἔνω	107.3
ἔδου	69.3, 107.18	ἔνω	135.14
ἔδωκα	76.15, et 106.27	ἔνω	108.23
ἔζη	65.11	ἔνω	126.1
ἔδω	128.8	ἔνω	105.11
ἔδελω	127.21	ἔνω	107.27
ἔδικα	69.21, 106.27	ἔνω	110.2
ἔδου	85.23	ἔνω	66.5
ἔει	109.17, 113.27	ἔνω	134.22
ἔει	125.21	ἔνω	118.15, et 134.25
ἔει	125.23	ἔνω	105.25
ἔει	ibidem	ἔνω	106.22
ἔει	107.27	ἔνω	ibidem
ἔει	110.23	ἔνω	130.27
ἔει	114.10	ἔνω	131.9
ἔει	120.17	ἔνω	107.15
ἔει	106.6	ἔνω	107.14
		Κ	117
			ἔνω

INDEX

ἔρομαι	126.10	ἔχάριω	135.10
ἔργον	113.28	ἔχια 107.2, σ	135.14
ἔρῳσο	132.19	ἔχθρα	107.2
ἔρῳσθω	110.2	ἔχρηω	135.18
ἔρ	114.19	ἔχω	126.15
ἔσωρ	66.9	ἔω	127.6
ἔσημι	117.26	ἔώκειν	106.23
ἔσαιμαι	84.10	ἔώρακα	115.21
ἔσαναι	117.27	ἔωργειν	106.23
ἔσηκα	103.22	ἔωργα	105.21
ἔσώθω	110.4	Ζ	
ἔσάθω	84.14	ζῆλον, ζῆλος	65.10
ἔσως	83.21	Η	
ἔχικα	126.16	ἠβδόμω	104.21
ἔχορ 66.8, σ 107.16.		ἠγαγον	107.9
σ 126.16.		ἠδον 104.22, σ	125.22
ἔταμορ 107.21, et 133.22		ἠδ' ὄς	127.12
ἔτεμορ	ibidem	ἠμ' ἄγω	ibidem
ἔτίθω	84.14	ἠδυνάμην	104.21
ἔτίθου	84.6	ἠερ	113.20
ἔτίθωσ	81.24	λίωγνα	106.26, σ
ἔτοχορ	134.11	134.27	
εὔρέω	126.14	λίωγορ	118.14,
εὔρε	108.23	σ 134.22	
εὔρέθω	110.12	ἠκα 108.27, σ	114.13
εὔρορ	107.17	ἠλδορ	107.28
ἔφθασ 112.17, et 130.13		ἠλδοσαρ	107.27
ἔχανορ	135.12	ἠμελλορ	104.20
		ἠμει-	

INDEX

ἡμυρίσμαι	120.28	Ϟ 129.15	
ἡνέσκη	110.12	ἰπτιέου	129.15
ἡρέδλω	<i>ibidem</i> .14	ἰώρ	113.24
ἡρόμλω	126.11		κ
ἡσων	124.26	καγαῶ	111.22
ἡσδα	112.17	καδέζομαι	119.18
ἡσδόμηρ	119.10	καδεδούμαι	<i>ibidem</i>
		κάδες	114.20
Θέε	70.1	καδῖ 115.15, Ϟ	116.4
δοῦ	85.24	κέκηα	111.13
δέλω, θέλω, θελίω	127.	κέμαι	116.6
21		κέχηνα	135.12
δνήσκω	128.8		λ
		λαγγάνω	130.4
ἰδμω	124.27, et	λαβέ	108.29
128.21			μ
ἰδέ	108.24	μέμυκα	66.5
ἰδομ	125.23		ο
ἰδῶρ	125.25	οἶδα	125.20
ἰένα	114.2	οἶα	109.17
ἰημι	115.20	οἶσω 118, 13, Ϟ	134.21
ἦμαι	<i>ibidem</i>	οἶσθα	130.11
ἰκόμηρ	128.24	ὄλωλα	105.4
ἰσα	83.1	ὄφαι	109.18
ἰσέου	127.11, Ϟ 129.11		π
ἰσω	84.21	πάχω	130.25
ἰσωρ	81.25	πεινῆς	65.10.
ἰτίου	127.11	πέπταμαι	129.6
			κ ὤj
			πέπν-

INDEX

πέπονδα	130.28	ἕδῃσιν	110.23
πίσι	131.15	τίσου	84.20
πίομα	III.15,	τυπῆόντων	108.20
Ϟ 131.16		τυφθῆσιν	110.21
πρόου	115.16	τυφθῆσιν	110.11
πρόουρου	III.21	τυψάντων	108.20
προυτίδαι	III.20	Ϙ	
πῆμι	129.8	φάσμαι III.16, et	131.16
		φάναι, φᾶναι	134.18
ῥέω	131.27	φέρω	134.21
ῥηγνύω	130.2	φθάνω	135.12
ῥωμνω	132.17	φθίνω	135.4
Σ		φνω	ibidem 7.
Σβωννω	132.21	Ϟ	
σῆμι	ibidem 22	χαρίω	135.9
σενω	ibidem 25	χάσκω	ibidem
σπένδω	ibidem 27	χαίρω	ibidem
σωίημι	133.2	χέαι	135.15
συρρήγνυσι	133.9	χρη, χρω, χρωαι,	135.
χερ	126.17	17	
χου	126.20	Ω	
T		ωμλω	130.7
τεδινώς	128.17	ωνάμλω	124.10
τίδαμα	84.13	ωνάμλω	124.12
τεδινάσαι	128.12	ωταν	135.22
τίδα	83.1		

FINIS INDICIS.